

Boskovické divadlo II

1992 - 2013

Jiří Bušina

**Boskovické
divadlo**

II

1992 - 2013

Boskovice 2013

Na vydání této publikace se podíleli:

Město Boskovice, www.boskovice.cz

Petr Král, U Vážné studny 7, Boskovice
tel.: 602 502 848

Michal Hříbal, Komenského 9, Boskovice
tel.: 516 454 453, www.autecobs.cz

Bodos, a.s., Mánesova 1, Boskovice
tel.: 516 497 516, www.bodos.cz

Lanik, s.r.o., Chrudichromská, Boskovice
tel.: 516 428 460, www.lanik.eu

Lumír Doubek, Servis šicí techniky, Boskovice
tel.: 516 465 131, www.sesite.cz

OBSAH

Čtenářský a zpěvácký spolek Velen - 150 let	6
Ochotnické divadlo.....	7
Ochotnické divadlo Boskovice - občanské sdružení.....	10
Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol Boskovice	13
Ochotnické divadlo Mirka Konečného.....	15
Divadlo NABOSO	16
Divadlo na školách a jinde	21
Úspěchy divadla a jeho členů.....	26
Spolupráce s profesionály.....	27
Osobnosti ochotnického divadla.....	28
Závěr.....	35
O autorovi.....	36
Fotografická příloha.....	37
Soupis inscenací sehraných boskovickými ochotníky v letech 1863 - 2013	49

ČTENÁŘSKÝ A ZPĚVÁCKÝ SPOLEK VELEN - 150 LET

Na podzim roku 2013 uplynulo 150 let od vzniku Čtenářského a zpěváckého spolku Velen. Protože tento spolek prováděl i scénky a deklamovanky, a měl ve svých stanovách „pěstovati hudbu a hry zákonem dovolené“, pokládáme jeho vznik i za vznik historie ochotnického divadla. Dnešní Ochotnické divadlo i divadlo Naboso, působící při Tělocvičné jednotě Boskovice, se již od počátku roku připravují na oslavu tohoto výročí.

Podívám-li se do historie, konstatuji, že ochotnické divadlo má v historii města velmi významné místo. Ku příkladu v roce 1871 bylo sehráno 10 divadelních her, mezi jinými Tylova Paličova dcera, Tvrdohlavá žena a Bankrotář nebo Moliérův Lakomec, Šamberkova Palackého třída 27 a další.

Pochopitelně ve všech letech 19. století nebyla činnost tak intenzivní. Z počátku století dvacátého začaly postupně vznikat dramatické odbory jednotlivých spolků - Sokola, Orla, Dělnické tělovýchovné jednoty nebo Mazurie. Prvním byl Dělnicko vzdělávací spolek Beseda působící v Boskovicích na Bělé a hrající v hospodě paní Františky Koroulkové, kde měl i své spolkové místnosti.

Další, kdo provozoval ochotnickou divadelní činnost, byla Katolicko sociální beseda Svornost - později divadelní odbor Orla. Ta působila v dnešní budově Katolického domu, který byl v roce 1899 slavnostně otevřen. Soubor měl velmi dobrého režiséra a organizátora v osobě Antonína Krajíčka. V tomto divadle působil pan Bretschneider, Josef Klár, Adolf Šafář, Josef Valtr a mnoho dalších. Tento soubor působil až do té doby, než byl spolek Orel Němci rozpuštěn. Divadlo pak přešlo pod Katolickou besedu Svornost.

Když útlak německých okupantů sílil, našli ochotníci útočiště v charitativním spolku Ludmila. Tam přešli téměř všichni členové divadelního odboru Orla, ale později také někteří ochotníci z ostatních divadelních souborů, které měly zakázanou činnost (Sokol, DTJ).

Další spolek, který organizoval divadelní činnost, byl Sokol. Tělocvičná jednota byla založena v roce 1892. První divadelní hra, kterou sehrál dramatický odbor Sokola, byla hra Směry života. V roce 1900, kdy byla prováděna úprava sokolské zahrady, zde bylo zřízeno letní divadlo a na něm sehráno několik her jako Zvíkovský rarášek, Pod

krovem otcovským a řada dalších. V zimním období se hrálo v sále Záloženského domu na náměstí. Největším úspěchem bylo uvedení opery Bedřicha Smetany Prodaná nevěsta. Opera byla uvedena 27. července 1912 k otevření nově postavené Sokolovny. V nové budově na dobře vybaveném jevišti pak následovalo mnoho významných děl. Divadlo Sokola hrálo až do roku 1941, kdy byl Sokol Němci zakázán a jeho činnost zastavena. Byl by to dlouhý seznam vyjmenovávat všechny, kteří se o činnost divadla zasloužili.

Rok 1945 je velkým mezníkem v ochotnické divadelní činnosti v Boskovicích. Všichni ochotníci se sešli a založili Městské ochotnické divadlo. Jejím předsedou se stal Rudolf Volf. Sešlo se v něm mnoho dobrých režisérů: František Tázlar, Alois Valtr, Karel Bašný, Františka Slámová a později i Jaroslav Mañas.

Od té doby, za více než 60 let, prošlo ochotnické divadlo mnoha změnami. Střídali se zřizovatelé a tím i názvy - Divadlo Kras, Divadlo Sdruženého klubu pracujících, Divadlo Městského kulturního střediska, Ochotnické divadlo - občanské sdružení, Ochotnické divadlo při TJ Sokol Boskovice. Jména souboru se měnila, ale kolektiv zůstal stejný. Jen někteří členové z různých důvodů odcházeli a noví přicházeli.

Toto všechno jsem podrobně zachytil v prvním díle knížky Boskovické divadlo.

Dnes Vám předkládám dodatek za posledních více jak 20 let. Chtěl bych tím vzdát hold a úctu všem, kteří obětovali svůj čas pro rozvoj tak ušlechtilé činnosti jako je divadlo. Boskovické divadlo prošlo pády i vítězstvími. Ochotníci odvedli mnoho záslužné a někdy nedoceněné práce. Sám jsem byl od roku 1945 velice rád členem tohoto kolektivu. Ať tento díl historie ochotnického amatérského divadla má ještě mnoho nových pokračovatelů. Účast mladých v obou souborech nám dává velkou naději.

Činnost Ochotnického divadla i divadla Naboso je velmi úspěšná. Obě divadla získávají ocenění na krajských i celostátních divadelních soutěžních přehlídkách. Divadlo Naboso se v loňském roce dokonce probojovalo až na Jiráskův Hronov, což bylo poprvé v celé historii ochotnického divadla v Boskovicích.

OCHOTNICKÉ DIVADLO

Lumpacivagabundus

Popisování historie ochotnického divadla v Boskovicích jsem ukončil v roce 1991, kdy divadlo působilo pod Městským kulturním střediskem. Pod tímto názvem „Ochotnické divadlo MKS“ uvádí v červnu 1992 hru J. N. Nestroye Lumpacivagabundus.

Režie této hry se ujala Jitka Machálková, hudební spolupráci provedl Miloš Chlup a Jaroslav Kolčava, který aranžoval a nahrál hudební doprovod.

Touto hrou opět zahájil ochotnický soubor svoji činnost již v nové, svobodné atmosféře. Po sametové revoluci v roce 1989 se otevřely souboru nové možnosti realizace divadelních her, na druhé straně však bylo nutné řešit nově vzniklé problémy. Členové souboru, zejména režisérka Jitka Machálková, začali podnikat, což mělo velké nároky na volný čas.

Slavnostní večer

Přesto již 15. prosince 1993 organizuje divadlo slavnostní večer ke 130. výročí divadla v Boskovicích a 130. výročí založení Čtenářského spolku Velen v Boskovicích. Na tomto slavnostním večeru byla sehraána jednoaktovka J. N. Štěpánka Berounské koláče jako připomínka na její uvedení při vzniku Velen. Režie této hry se ujala opět Jitka Machálková a do jednotlivých rolí obsadila tyto herce:

Jaroslav Kronek hrál Prokúpku, kotlářského tovaryše, Dagmar Stavinohová Perličkovou, kotlářskou mistrovou, Jana Honsová ztvárnila její dceru Apolenku, Jaroslav Borek hrál lichváře Kiliána Šnadadra a Kája Kronková si zahrála roli Verunky, podruhně z Berouna.

Technickou spolupráci zajišťoval Jiří Bušina.

Součástí slavnostního večera bylo vystoupení Smíšeného pěveckého sboru Janáček MKS řízeného PhDr. Aloisem Čadou. Dále vystoupila Daniela Meluzínová s prologem divadelní hry Radúz a Mahulena Julia Zeyera a hudbou Josefa Suka. Klavírní doprovod provedli Miloš Chlup a Vladimíra Mejstříková.

Celý večer uváděl PhDr. Jaroslav Bránský, který ve druhé části večera pohovořil o historii ochotnického divadla v Boskovicích. Na tu novější pak zavzpomínali Karel Klemsa a Oldřich Veselý.

V závěru večera pak předseda Oblastního výboru Svazu českých divadelních ochotníků v Brně Václav Müller ocenil činnost ochotnického souboru.

Večer byl zakončen písní z poslední divadelní hry souboru Lumpacivagabundus, kterou zazpívali Pavel Kleveta, Vladimír Petřů a Jiří Horníček.

Součástí těchto oslav byla i výstavka dokumentů a činnosti ochotnického divadla na galerii Městského kulturního střediska v Sokolovně. Plakáty a fotografiemi přiblížila tato výstavka návštěvníkům historii divadla v Boskovicích.

Zapeklitá komedie

Na 19. května 1995 připravila Kája Kronková divadelní hru Zdeňka Kozáka Zapeklitá komedie, aneb kdo si brousí nad Paďousy. V této pohádkové veselohře se herci společně s diváky vypravili do Paďous, kde se odehrává příběh malých venkovských lidiček, kteří mají své dobré vlastnosti, ale i nedostatky a nectnosti. Paďousané se hašteří, podvádějí, jsou lakotní a nepřející, chodí často do hospody, na zálety. A tak se do toho nakonec vloží mocnosti pekelné i nebeské. A protože je to komedie, a ještě ke všemu pohádková, vše nakonec dobře dopadne. S režisérkou K. Kronkovou na hudebním nastudování spolupracovali Jaroslav Kolčava a Miloš Chlup.

Zvuk při představeních zajišťoval Lumír Doubek, scénu připravila firma Krok a nasvítit ji Jiří Bušina. Na scéně spolupracovali Jaroslav Vašek, Milan Kejík jako inspicient a text sledovala Dobroslava Kejíková.

O jednotlivé role se podělili členové souboru - Jaroslav Šimon, Jaroslav Kronek, Jana Honsová, Miroslav Pupík, Zoja Malachová, Zbyněk Jergl, Alena Buchalová, Kája Kronková, Dagmar Stavinohová, Zita Böhmová, Lukáš Sýkora, Přemysl Buchal, Luboš Slezák, Lenka Janíková, Dalibor Šafář a Vladimír Petřů. V roli lidu Paďouského hráli Veronika Kočvarová, Erika Bartíková, Jan Bartoněk a děti.

Hra byla sehraána celkem pětikrát.

Výtečníci

Kája Kronková se opět ujala režie a dne 19. dubna 1996 uvedla na scénu boskovické Sokolovny divadelní hru Pavla Dostála a Richarda Pogoda Výtečníci. Hru nastudovalo 5 herců ochotnického divadla - Lenka Janíková, Kája Kronková,

Dana Krejčířová, Luboš Slezák a Jaroslav Kronek. Spolu s nimi 14 studentek a studentů Střední pedagogické školy - Lukáš Sýkora, Tomáš Veleš, Ondřej Lepka, Petr Lachman, Nikol Šauerová, Jana Rothová, Veronika Kasalová, Jana Gachová, Lucie Ferlíková, Marcela Mikulášková, Jana Sychrová, Eva Jindřichová, Lucie Krátká a Marie Kubíková.

Jednoduchá scéna navozující školní třídu přivítala studenty, kteří se začátkem školního roku posledního ročníku školy domluvili, že budou studovat tak, aby nejhorší známka byla trojka, a že rošťárny budou provádět tak, aby díky výbornému prospěchu nemohly být žádné postihy. A tak se při pěkných písničkách, recesi a legraci dobře bavili nejen diváci, ale i samotní herci.

Hudební doprovod ze zvukových nosičů zajišťoval Lumír Doubek, světla Jiří Bušina a Dalibor Šafář, text sledovala Marcela Novotná. Hra byla 6x reprizována v Boskovicích a 1x ve Sloupě.

Týden u nás dne 24. dubna 1996 závěrem svého článku napsal: „Zdalo se, že při představení s mladými herci mládne i publikum, a mnohý z diváků by si asi - po životních zkušenostech - rád zanotoval: Po letech budu chtít zas přijít do školy, ne jako otec, ale zase jako žák...“.

Jezinky a Bezinky

Ještě v téže roce uvádí ochotnické divadlo divadelní hru Josepha Kesselringa Jezinky a Bezinky, aneb dvě dobré duše. K premiéře ji dne 13. června 1996 přivedla režisérka Jitka Machálková.

Tato černá komedie v úpravě Jana Wericha dala možnost vyniknout v hlavních rolích dvěma roztomilým starým ženám - travičkám Aleně Buchalové a Dagmar Stavinohové, které velmi dobře ztvárnily ty dvě dobré duše, které „přece dělají svým bližním dobře“.

Společně s nimi rozehráli napínavý komediální děj Pavel Kleveta, Luboš Slezák, Jaroslav Šimon, Miroslav Pupík, Jana Honsová, Antonín Dufek, Jan Bartoněk, Jaroslav Kronek, Milan Kejík, Dalibor Šafář a Kája Kronková.

Mezi těmi, kteří nejsou na jevišti vidět, byl zvukař Karel Malach, inspicient Milan Kejík, osvětlovač Jiří Bušina, kostymér Dalibor Šafář a Dita Doubková. Na výrobě náročné scény se podílel celý soubor ochotnického divadla.

Premiéra byla velmi zdařilá. Další reprízy byly s ohledem na již velmi pěkné počasí naplá-

novány na podzimní měsíce. Z různých i objektivních důvodů se však reprízy nepodařilo uskutečnit, a tak veškerá námaha přišla téměř vniveč. Pozdní uvedení premiéry v měsíci červnu a zmařené reprízy byly poučením pro celý soubor. Začít s nácvikem již v září a premiéry realizovat v prosinci nebo nejpozději v lednu.

Bohužel po této repríze nastala tříletá přestávka, kdy soubor divadla neuvedl žádnou premiéru. Příčin bylo několik. Někteří členové souboru podnikali a hlavně chyběli režiséři. Jitka Machálková rozjížděla výrobu keramiky, Kája Kronková onemocněla. Je bohužel holou skutečností, že soubor nemá více schopných režisérů. A nedaří se také získat nějakého nového, který by se ujal režirování. Přesto divadlo žilo dál vnitřním životem a nezaniklo. Sešlo se alespoň jednou ročně při organizování Maškarních divadelních plesů. Ale to je jiná kapitola.

Na tý louce zelený

Znovu se dal celý kolektiv dohromady na přelomu roku 1998 a 1999, aby pod režijním vedením Jitky Machálkové uvedl 9. dubna 1999 operetu Jára Beneše Na tý louce zelený. Hudební aranžmá podle hudby Josefa Stelibského provedl Jaroslav Kolčava, nahrávku na disk provedl Disk - Multimedia. Její reprodukci při představeních i zkouškách zajišťovali Pavel a Martin Šamšulovi.

Svoji roli inspicienta zvládl Milan Kejík, text sledovaly a kontrolovaly Dagmar Stavinohová a Dobra Kejíková. Kulisy připravili a na scéně představovali Jaroslav Vašek, Milan Kejík, Josef Machálek, Antonín Dufek, Jan Šenk a Jaroslav Kalas. Svítil Jiří Bušina.

Hlavními aktéry však byli herci. Václava Bulfínka - univerzitního profesora hrál Pavel Kleveta, Matěje Štětivce - hajného Vladimír Petrů, Jiřího Miláčka - lesního inženýra Lumír Doubek, Bruno Eisenkulky - nadlesního Miroslav Pupík, Gustava Koniwitze - nadporučíka Vladimír Šamšula, Vojtěcha Skalického - velkostatkáře Jaroslav Vodák, Alenu Skalickou - majitelku panství Jana Honsová, Barboru Štětivcovou Alena Buchalová, Hanči - jejich dceru Alena Čížková a Lolu Paličkovou - majitelku salonu krásy Kája Kronková.

V komparsu - jako vesnická mládež, tanečnice na zámku, trhovci na pouti a lid na zámecké slavnosti hráli, tančili a zpívali Tibor Valter, Jaromír Buš, Patrik Řehák, Jan Žiška, Petra Mazalová, Renata Čadová, Erika Řeháková, Marcela Ale-

xová a Marie Bušová, členové tanečního souboru Velen a další členové ochotnického divadla Dáša Koudelková, Zita Böhmová, Miša Janíková, Jana Lhotská, Martin Machálek a Kristýna Machálková.

Opereta byla kromě premiéry ještě reprizována 3x v Boskovicích a jednou na zájezdu v Letovicích.

Co říci k uvedení této hry. Do její realizace se s chutí zapojil celý soubor ochotnického divadla. Velmi kladně je třeba hodnotit i spolupráci s folklorním tanečním souborem Velen. Výsledkem této spolupráce bylo svěží představení, které pobavilo diváky a přineslo jim mnoho pěkných zážitků.

Musím zmínit, že tato opereta se objevila na prknech boskovického divadla již potřetí. Poprvé to bylo v roce 1939, podruhé v roce 1969 a znovu po třiceti letech v roce 1999. A tak si pamětníci mohli zavzpomínat a porovnávat jednotlivé role, ve kterých před těmi léty hrál František Tázlar, Alois Valtr, Libuše Fojtová, Josef Chlup, Karel Bašný a mnoho dalších.

Ochotníci si po uvedení hry přáli, aby podobných představení bylo více, aby ochotnické divadlo přinášelo divákům zábavu i poučení.

Hrátky s čertem

Posledním představením Ochotnického divadla KZMB bylo nastudování divadelní hry Jana Drdy *Hrátky s čertem*. Nastudování se ujala opět Jitka Machálková a uvedla ji v premiéře 15. června 2001. Kromě starých, osvědčených herců ochotnického divadla se objevily i nové tváře herců, kteří se zapojili do činnosti divadla. Jednotlivé role byly obsazeny následovně: Martin Kabát - Karel Trnečka, Sarka Farka - Vladimír Petruš, Otec Školastyk - Oldřich Černý, Lucius - Pavel Ondruch, Dišperanda - Žaneta Zemánková, Káča - Alena Čížková, Solfernus - Vladimír Šamšula, Belzebub - Milan Kejík, Omnimor - Pavel Kleveta, Karborund - Borek Dvořáček, Teofil - Kája Kronková, Leontýna - Dagmar Stavínohová. V rolích čertů všech kategorií hráli Petr Šamšula, Jaromír Buš, Dagmar Stavínohová a Kristýna Machálková.

Na velmi pěkné scéně, kterou s výtvarnicí Olgou Měkotovou realizovali Jaroslav Vašek, Jiří Bušina, Milan Kejík a další, se uskutečnilo velmi pěkné a svěží divadelní představení, na kterém se návštěvníci dobře bavili. Nejvýraznější postavou inscenace se stala Káča Aleny Čížkové, která nejen že byla naprosto přesvědčivá, ale s čerty dokázala zatočit tak, že se třásla celé peklo i Sokolovna.

Naše hodnocení by bylo neúplné, pokud bychom neuvedli další, bez kterých by se divadlo neobešlo. Text tentokrát sledovala Zoja Malachová a Dagmar Stavínohová, zvukové efekty zajišťoval Martin Šamšula a Pavel Herzán, kouřové efekty Marcel Tenora. Na vše si posvítil Jiří Bušina. Zvláštní dík patří Studiu Disk - Multimedia, ve kterém byly nahrány zvukové efekty a správci sokolovny Karlu Malachovi.

Hrátky byly opakovány ještě jednou v Boskovicích a pak sehrány na zájezdech v Benešově a Letovicích.

Změna zřizovatele

Po roce 1989 dochází v celém našem státě k významným změnám v politickém, hospodářském a samozřejmě i v kulturním životě. I když soubor zůstává stále stejný, mění se zřizovatel. Městské kulturní středisko, které sídlí stále v Sokolovně, se rozhodnutím města slučuje s městským kinem a knihovnou a tato organizace dostává název Kulturní zařízení města Boskovice se sídlem v Sokolovně. To však netrvá dlouho. Městské zastupitelstvo se v polovině roku 1999 usneslo vyhovět žádosti Tělocvičné jednoty Sokol a uplatnit morální nárok na navrácení Sokolovny, a v srpnu 1999 ji vydává sokolům. Tím vzniká pro divadlo problém, co s uskladenými kostýmy a kulisami. Dochází k dohodě, že tento fundus divadla zůstane nadále uskladen tam, kde byl dosud, a to bezplatně. Mezitím dochází k rekonstrukci a nákladné opravě Katolického domu. Tam však bohužel nebylo z technických důvodů zřízeno jeviště, takže veškerá divadelní představení, nejen ochotníků, ale i dovážená, se musí hrát nadále v Sokolovně.

Katolický dům byl slavnostně otevřen 28. října 1999. Do nově zřízených kanceláří se přestěhovalo Kulturní zařízení města Boskovice. Ochotnickému divadlu byl zapůjčen dřevěný barák - likusák na dvoře pro uskladnění části rekvizit. Zbytek zůstává v Sokolovně. Přichází však požadavek k omezení prostor na uskladnění kulis a nábytku. V té době je již rozhodnuto o tom, že město provede opravu zámeckého skleníku a vytvoří tam pro KZMB prostory, ve kterých by bylo možné realizovat i méně náročná divadelní představení.

Rok 2001 je poznamenán vyjasňováním pozice kultury ve městě a především k jejímu materiálnímu zabezpečení. Na programu jsou různá řešení zabezpečení činnosti ochotnického divadla v Boskovicích. Vedle setrvání pod hlavičkou KZMB je na

stole i možnost získání vlastní suverenity a ustavení občanského sdružení. Tato druhá varianta nakonec vítězí. A tak se ve druhé polovině roku 2001 schází přípravný výbor ve složení Pavel Kleveta, Vladimír Petrů a Jiří Bušina a sestavují stanovy Ochotnického divadla Boskovice, které po schválení členskou schůzí divadla odesílají k registraci na Ministerstvo vnitra ČR. Stanovy jsou schváleny a registrace provedena ke dni 23. 11. 2001. Dne

11. ledna 2002 se schází členská schůze již samostatného Ochotnického divadla Boskovice, občanské sdružení. Za členy se přihlašuje cca 40 převážně již dříve působících členů divadla.

Současně je učiněna a městem potvrzena dohoda s KZMB, že pro podporu divadla bude umožněno nacvičovat hry a jednat bezplatně v prostorách Katolického domu a po dostavbě hrát divadelní představení v zámeckém skleníku.

OCHOTNICKÉ DIVADLO BOSKOVICE - OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

Od tohoto data je Ochotnické divadlo Boskovice občanským sdružením se všemi právy i povinnostmi z toho vyplývajících.

Předsedou tohoto OS je zvolen Pavel Kleveta, ve výboru pracují Karel Černý, Jiří Horníček, Lumír Doubek a Jitka Kučírková. Do revizní komise byli zvoleni Alena Buchalová, Vladimír Šamšula a Antonín Dufek.

Divadelní maškarní bál

byl naplánován na sobotu 1. března 2003. Vlastní program byl připraven velmi velkoryse. Již odpoledne se uskutečnilo na náměstí pochovávaní basy jako pozvánka na večer. Účinkoval žákovský dechový orchestr ZUŠ Boskovice a žáci tanečního odboru této školy. Na náměstí byla na vyzdobeném povoze taženém koňmi dovezena basa, doprovázená hudbou a průvodem plaček. Asi 300 diváků si pak poslechlo smuteční projev nad basou. Následovalo uložení basy na vůz a její odvezení do Sokolovny, kde pak bylo uskutečněno půlnoční rozloučení na maškarním plese.

I když vše nedopadlo tak, jak si organizátoři představovali, přesto byli návštěvníci plesu spokojeni. Ples se stal nejen odrazovým můstkem pro rozjezd ochotnické divadelní činnosti jako občanského sdružení, ale také přinesl finanční základ pro jeho zabezpečení.

140 let ochotnické činnosti

V roce 2003 uplynulo 140 let od založení ochotnického divadla v Boskovicích. Před 140 lety byl založen Čtenářskozpěvácký spolek Velen. K jeho založení vedla zakladatele především snaha pozvednout české povědomí a boj proti postupující germanizaci Boskovic. Byl to vlastně začátek českého spolkového života ve městě.

K tomuto výročí připravili ochotníci výstavu Boskovické divadlo, která se uskutečnila ve dnech 12. 6. až 6. 7. 2003 ve výstavních prosto-

rách Muzea Boskovicka. Výstava se těšila velkému zájmu veřejnosti.

K tomuto výročí byla uspořádána ještě 22. listopadu v zámeckém skleníku slavnostní členská schůze, které se zúčastnila delegace oblastního předsednictva Svazu českých divadelních ochotníků jižní Moravy Václav Müller a Růžena Köttnerová. Přijeli také někteří bývalí členové divadla, kteří již nebydlí v Boskovicích. Zástupci SČDO předali Františce Slámové, Karlu Klemsovi, Miloši Chlupovi a Jaroslavu Polákovi Zlatý odznak Svazu českých divadelních ochotníků. Čestné uznání za rozvoj ochotnického divadla bylo předáno Dagmar Stavinohové, Aleně Buchalové, Pavlu Klevetovi a Vladimíru Petrů.

Do divadelní kroniky hosté napsali: „Umění je lidská hra na stvořitelství. F. Tetauer.

Přejeme Vám za Svaz českých divadelních ochotníků, abyste i v dalších letech existence Boskovického divadla rozdávali radost a dobrou pohodu jako o večeru, kdy jste slavili 140. výročí.“

V kulturním programu vystoupili členové divadla s písničkami dříve uváděných her. Schůze byla důstojným připomenutím tohoto významného výročí.

Dědeček, aneb musíme tam všichni

První představení divadla, již jako občanského sdružení, se uskutečnilo 4. června 2004. Na prkna jeviště v Sokolovně byla přivedena komedie Jaroslava Koloděje Dědeček, aneb musíme tam všichni. Zdařilé režie se ujala Jitka Machálková a do hlavní role Dědečka Mikuláše Ptáčka obsadila Vladimíra Petrů. V ostatních rolích účinkovali Pavel Kleveta, Kája Kronková, Alena Čížková, Zoja Malachová, Dagmar Koudelková, Olga Müllerová, Kristýna a Martin Machálkovi, Karel Trnečka, Jaroslav Šimon, Milan Kejík, Lumír Doubek a Alena Buchalová.

Scénu navrhla Olga Měkotová a vyrobila ji ve spolupráci s Jaroslavem Vaškem, Milanem Kejíkem a Jiřím Bušinou. Osvětlení ovládal Jiří Bušina, ozvučení zajišťoval Lumír Doubek.

Premiéra se souboru velmi zdařila. Fronta na vstupenky stála až před Sokolovnu. Sál byl zaplněn. Premiéry se zúčastnil sám autor hry Jaroslav Koloděj. Souboru napsal dopis, ve kterém píše: „Děkuji Vám za radostný a milý zážitek z vaší premiéry mojí hry Dědeček. Byli jste skvělí a rád se budu do Boskovic vracet. Upřímně - zlomte vaz. Jaroslav Koloděj Poděbrady.“

Hra byla uvedena ještě 4x na zájezdech do Benešova, Olešnice, Šebetova, Letovic a 3x v Boskovicích. Derniéra se uskutečnila 5. února 2005 v sokolovně.

Blbec k večeři

Jako skoro nová režisérka se představila Kája Kronková, která s ochotnickým divadlem nastudovala hru Françoise Vebera Blbec k večeři. Premiéra se uskutečnila v zámeckém skleníku dne 11. února 2006. Jednotlivé role režisérka obsadila novými členy divadla, Alešem Ryšavým, Lubošem Slezákem, Alicí Fialovou a Janem Sauerem. Ze starých členů to byla ještě Zoja Malachová a Jaroslav Šimon.

Noviny o této hře uvedly, že touto novou hrou boskovičtí ochotníci nadchli publikum. Kája Kronková v rozhovoru pro noviny uvedla: „Chtěli jsme hrát něco ze současnosti. Aby se nám to líbilo, dobře hrálo, a na co máme lidi. Vybraných her jsme měli několik, ale vyvstal stejný problém jako vždy. Museli jsme najít tu, která nebude smluvně vázaná na devizová autorská práva. To je v současnosti pro ochotnická divadla docela velký finanční problém.“

Na technickém zajištění představení se opět podíleli již osvědčení členové divadla Dobroslava a Milan Kejíkovi - nápověda, Olga Měkotová a Josef Machálek - kulisy, Jaroslav Vašek, Milan Kejík - technická spolupráce, Jiří Bušina - světla a Lumír Doubek - zvuk.

Většina zkoušek se uskutečnila v Denním stacionáři Emanuel, který poskytl klubovnu. Za to patří vedení srdečný dík. Zkoušky se zde konaly proto, že jak bylo konstatováno v zápisu z výborové schůze divadla (7. 3. 2004), ve skleníku nebyly volné termíny a TJ Sokol požadoval za zkoušky nájemné 8 000,- Kč.

Po premiéře následovaly další reprízy. Dvě v Boskovicích a také v Letovicích, Benešově, Protivanově, a Jevíčku.

Po premiérovém představení se uskutečnil taneční večírek, na kterém zahrála hudební skupina Třetí zuby.

Výroční členská schůze

Výbor občanského sdružení Ochotnického divadla Boskovice svolal na pátek 24. února 2006 na 18.00 hodin do salonku restaurace Modrá věž výroční členskou schůzi.

Na programu byly zprávy o činnosti divadla od poslední schůze, volba nového výboru, diskuse a usnesení.

Lumír Doubek zhodnotil dosavadní činnost občanského sdružení a seznámil přítomné s řešením problémů divadla.

Po diskusi byla provedena volba výboru. Předsedou se stal Lumír Doubek, členy výboru Pavel Kleveta, Olga Müllerová, Zdenka Dufková, Jaroslav Vašek, Zoja Malachová.

Vrány

Od nového roku začala Kája Kronková nacvičovat hru Vrány, opět z pera Jaroslava Koloděje. Do jednotlivých rolí obsadila Vladimíra Petrů, muž, který náhodou zabloudil, Alicí Fialovou - romku bezdomovce. O další role se podělili Luboš Slezák, Jiří Slaviček, Kamila Ahneová a Jaroslav Šimon.

Hra byla 21. července 2006 uvedena v netradičním prostředí - před boskovickým hradem. Uvedení hry v tomto prostředí výtečně podtrhlo samotný děj hry a přispělo k autenticitě provedení. Celkové inscenaci dominoval výkon Zoji Malachové, která plně uplatnila svůj komediální talent a perfektně táhla spolu s Vladimírem Petrů celý děj. Své party také velmi dobře zvládli nováčci v souboru Kamila Ahneová a Jiří Slaviček.

O absolutní vrchol představení se však postaral neplánovaný výstup Tondy Součka, klienta stacionáře Emanuel, který vstoupil do hry. Jeho zapojení do hry bylo neplánované a opravdu kouzlem okamžiku a ne předem vymyšleným tahem. Boskovickým ochotníkům tak vskutku přáli všichni divadelní bohové.

Po premiéře byla ještě naplánována repríza před hradem dne 25. srpna 2006. Pro nepřízeň musela být odvolána. 7. října se ale opakování uskutečnilo, tentokrát však uvnitř hradu. Pak již následovala zájezdová představení do Protivanova, Černé Hory, Benešova a Letovic.

Na technickém zabezpečení se opět podílel kolektiv osvědčených ochotníků. Na uvedení hry

byl opět přizván autor Jaroslav Koloděj. Všechny však zarmoutila zpráva, že autor bohužel zemřel.

Velká zebra, aneb jak se to jmenujete?

To byla další hra, kterou nastudovalo boskovické divadlo. Spisovatelé Jean–Jacques Bricaire a Maurice Lassayques napsali hru, kterou přeložil Jaromír Janeček. Zalíbila se Lubomíru Slezákoví, který zjistil, že ji hraje Divadlo Palace Praha a budou ji hrát v Poličce. Delegace se tam rozjela proto, aby navázala kontakt s Ondřejem Vetchým, a protože se jim hra líbila v jevištním provedení, rozhodli se ji nastudovat. Premiéra hry Velká zebra proběhla poprvé v roce 1968 v divadle Variété v Paříži, sklídila velký úspěch a natočila ji také francouzská televize. Byla vysílána pod názvem „Jakže se to vlastně jmenujete?“

Režie se ujal Lubomír Slezák spolu s Kájou Kronkovou. Jednotlivé role byly připisány Lubomíru Slezákovi, Vlastimilu Blahovi, Alici Fialové, Zoji Malachové, menší roli si zahrála Kája Kronková a v roli Pešouna se vystřídal Jaroslav Šimon a Lumír Doubek.

Do realizace hry se dále zapojily Jitka Kučířková a Jana Řezníčková, které sledovaly text, výrobu a stavbu kulis provedli Josef Machálek, Jaroslav Vašek, Milan Kejík a Lumír Doubek. Na herce posvětil Jiří Bušina.

Diváci, kteří hru v zámeckém skleníku navštívili, byli s výkony herců velice spokojeni. Premiéra hry se uskutečnila 23. října 2007, repríza 18. listopadu téhož roku. Mimo to byla hra uvedena ještě v Letovicích (15. 11. 2007) a Protivanově (15. 12. 2007), Benešově, Boršově. Derniéra se konala 25. ledna 2009 v Boskovicích.

Konec občanského sdružení

Počátkem roku 2008 dochází v Ochotnickém divadle Boskovice k další organizační změně. Vyvrcholily organizační problémy omezování prostoru pro uskladnění kulis a garderob v sokolovně, místo pro zkoušky divadelních her, nutnost převážení kulis a rekvizit po každém představení ze skleníku do Sokolovny. Mezi členy občanského sdružení se utvořila skupina členů v čele s Pavlem Klevetou a Mirkem Konečným, kteří prosazovali, zrušit občanské sdružení a vstoupit kolektivně pod tělocvičnou jednotu Sokol, která podle nich nabízela vhodné existenční podmínky. Podmínkou bylo, aby se členové OS stali členy Sokola.

Výbor OS se tímto problémem velice zodpovědně zabýval. Uskutečnilo se jednání s vedením

Sokola a s vedoucím Kulturního zařízení města Boskovice a sondovány podmínky, za kterých by bylo možné dále lépe fungovat. Po delší diskusi výbor došel k závěru, že bude pro soubor přijatelné zrušit OS a začlenit Ochotnické divadlo pod Tělocvičnou jednotu Sokol jako jeho dramatický odbor a nadále používat název Ochotnické divadlo Boskovice.

Proto byla na čtvrtek 7. února 2008 svolána Výroční členská schůze. Na programu byly pouze dva body jednání Zprávy o činnosti, hospodaření a revizi hospodaření a řešení otázky budoucí formy existence souboru.

Současně na tentýž den byla o hodinu později svolána členská schůze, která projednala ukončení činnosti Občanského sdružení Ochotnické divadlo Boskovice.

Výroční členská schůze

Schůze měla běžný průběh. Zprávu o činnosti divadla za uplynulý rok, zprávu hospodáře a revizní komisi.

Pak následovala obsáhlá diskuse, ve které Miroslav Konečný informoval o jednáních s TJ Sokol a KZMB. Navrhl, aby byla ukončena činnost občanského sdružení a ochotnické divadlo se začlenilo do Tělovýchovné jednoty Sokol. Jako důvod uvedl již dříve diskutované výhody. Výroční schůzi pak byly předloženy 3 možné varianty dalšího pokračování v činnosti:

a) Ochotnické divadlo zůstane dál jako občanské sdružení.

b) OD se stane součástí Kulturního zařízení města Boskovice.

c) OD vstoupí pod Tělovýchovnou jednotu Sokol Boskovice.

Diskuse k této problematice byla velmi obsáhlá. V ní Mirek Konečný upozornil, že je nutno nejprve občanské sdružení zrušit, a pak bude teprve možné jednat o dalších alternativách činnosti.

Více než 2/3 přítomných se vyslovilo pro zrušení OS a vstup do Sokola. Hlavním argumentem byla daná možnost zkoušek a uskladnění kulis a kostýmů v budově Sokolovny a také realizace představení.

Po ukončení této výroční členské schůze byla po přestávce zahájena členská schůze s jediným bodem programu, to je ukončení činnosti občanského sdružení a vyřešení způsobu, jak naložit s majetkem.

Tato členská schůze, s ohledem k tomu, že přímo navazovala na předchozí jednání, již bez

velké diskuse se usnesla, aby ochotnické divadlo vstoupilo do Tělovýchovné jednoty Sokol.

V následujícím období se výbor zabýval vyřešením všech úkolů souvisejících s převodem divadla pod TJ Sokol, tak jak to uložila členská schůze konaná 7. 2. 2008.

Nebylo toho málo. Jako prvořadý úkol bylo zrušení občanského sdružení u ministerstva vnitra, zrušení bankovního účtu, nahlášení ukončení činnosti na Finanční úřad a další instituce.

Samozřejmě, že souběžně pokračovala jednání s TJ Sokol. Upřesňoval se způsob financování

a napojení na účetnictví Sokola, placení členských příspěvků, a také uskladnění hmotného majetku občanského sdružení - kulis, garderob, divadelních textů a archivu. To vše se podařilo zdárně zajistit, a tak mohl předseda OS svolat poslední členskou schůzi Občanského sdružení Ochotnické divadlo Boskovice s jediným bodem programu Zpráva o ukončení občanského sdružení Ochotnické divadlo Boskovice.

Po zprávě předsedy a věcné diskusi byla členská schůze ukončena a tím občanské sdružení Ochotnické divadlo Boskovice zaniklo.

OCHOTNICKÉ DIVADLO BOSKOVICE PŘI TJ SOKOL BOSKOVICE

Zvonokosy

Tato schůze se konala v době, kdy Jitka Machálková a Mirek Konečný uvedli na scénu sokolovny výpravné muzikálové představení Zvonokosy. A to již pod novým názvem Ochotnické divadlo Boskovice při TJ Sokol Boskovice. Premiéra se uskutečnila 1. května 2008. Do hry, kterou napsal Petr Markov, do češtiny přeložil Jaroslav Zaorálek, a hudbou obohatil Jindřich Brabec, zapojil režisér Mirek Konečný velké množství nových tváří. Režisérovi byla k ruce Jitka Machálková, která se dobře zhostila režie textu. Dobrým režiséřským záměrem bylo obsadit do hlavní role Eulálie Čubíkové muže - Vladimíra Petrů, který se této role zhostil s velkou grácií.

V dalších rolích účinkovali Magdalena Marková jako Judita Čuprová, Hana Bílková jako Jarmila Macarátová, Zoja Malachová jako baronka Adelajda z Kratihájů, Inocence Kulíška, Jaroslav Vodák jako učitel Inocenc Kulíšek, Lorence Pořízka, Pavel Kleveta jako Svůdce Lorenc Pořízek. Do ostatních rolí byli obsazeni Eva Bílková, Otto Chromý, Miroslav Pupík, Pavel Fabiánek, Eva Starová, Milan Kejík, Jiří Sedláček, Věra Petrů, Marie Horníčková, Dagmar Koudelková, Rula Macháčová, Milan Srnec, Vojtěch Různar, Vojtěch Kopečný a Oldřich Černý.

V dalších epizodních rolích účinkovalo dalších 11 herců a hereček.

Sám Mirek Konečný přednesl za doprovodu Martiny Náhlíkové hrou na akordeon prolog ke hře.

Do realizace hry byli zapojeni i členové Janáčka, pěveckého sdružení. V divadelním sboru účinkovali Lenka Bělehrádková, Alena Buchalová, Marie Dobšíková, Marie Dvořáková, Dagmar Koudelková, Jitka Kučířková, Dana Langerová,

Jarmila Mazalová, Anna Mühlhanslová, Jarmila Nováčková, Jarmila Procházková, Anna Reiblová, Jarmila Různarová, Jaroslav Henek, Vojtěch Různar, Milan Srnec a Josef Zemánek.

Mariánskou družinu představovaly Bára Poláková, Kristýna Korcová, Anna Šušmáková, Kristýna Machálková, Veronika Lahodová, Dagmar Novotná a Daniela Krahulcová.

Hudební doprovod zajišťovala skupina vedená Petrem Křivinkou, sborové zpěvy řídil Alois Čada.

Samozřejmě, realizace představení by nebyla možná bez další skupiny lidí, kteří zajišťovali realizaci scény, přípravu kostýmů, techniku, osvětlení i ozvučení. Byli to mimo jiných Igor Láník ml., Zuzana Pitnerová, Jitka Machálková, Pavel Vlach a mnoho dalších.

Jak již bylo uvedeno, premiéra se konala 1. května 2008 v Sokolovně. Reprízy pak ještě 5x (2., 3., 29., 30. a 31. 5.) vždy na domovské scéně. Pro náročnou scénu a velké množství herců nebylo možné představení nabídnout jiným pořadatelům.

Dalších 6 repríz bylo uvedeno 8., 9., 10., 12., 13. a 14. listopadu 2008, z toho 8. 11. dvakrát. To však již pod názvem Ochotnické divadlo Mirka Konečného při TJ Sokol Boskovice. Když byly vylepeny plakáty s tímto názvem souboru, větší část členů divadla byla překvapena, jak k tomuto přejmenování došlo. I když se o této změně v souboru diskutovalo a mnozí s tím nesouhlasili, přesto ukázněně veškeré naplánované reprízy odehráli.

Představení mělo velký ohlas u diváků. Podle článku v regionálních novinách Boskovicko „podařilo se režisérovi dokázat, při 54 účinkujících na scéně, udržet pevné tempo inscenace, nasazení všech představitelů, a především dobře vyřešit

a nazkoušet podobu jednotlivých obrazů, k čemuž přispělo i funkční scénické řešení Zuzany Pitnerové. Velikým vkladem do představení byla hudba v podání živého orchestru pod vedením Petra Křivinky.“

Hexenschuss

V roce 2009 sáhl režisér Lubomír Slezák po divadelní frašce anglického autora Johna Grahama Hexenschuss, uvedené v překladu Františka Mišky.

Režisér měl šťastnou ruku při obsazování jednotlivých rolí. Sali Hills, manželku kapitána letecké společnosti, ztvárnila Alice Fialová. Jejího muže, pilota Vladimír Blaha, moderátora BBC hrál Vladimír Šamšula. Ladiče pian, pana Phipse, Vojtěch Kopečný. V dalších rolích vystupovali - Jaroslav Šimon - skotský lékař, Jana Řezníčková - letuška Anabelle. Roli Jacka Standinga alternovali Lumír Doubek a Lubomír Slezák.

Divadlo se neobejde bez těch, kteří jsou v pozadí. Na realizaci představení se dále podíleli Tereza Šimonová a Jitka Hamerská jako nápovědy, kulisy a technickou spolupráci zajišťovali Jaroslav Vašek, Milan Kejík, Lumír Doubek a Radovan Fiala. Na scénu posvítíl Karel Malach a Jiří Bušina a zvuk zajistil Lumír Doubek a Zdeněk Hrdý. Klavírní mezihry a doprovod provedla Kateřina Doubková.

Premiéra hry se uskutečnila 21. června 2009 v boskovické Sokolovně. Diváci se velice bavili a ocenili dobré výkony nejen zkušenějších herců, ale i úplných nováčků. Patery dveře měly v komedii velmi důležitou roli. Stále jimi někdo procházel a podle scénáře se buď potká, nebo nepotká s dalšími osobami, které jsou v bytě přítomny.

Toto divadelní představení sehráli ochotníci dne 8. 8. 2009 na nádvoří konického zámku v rámci divadelního festivalu „Divadla na zámku“, který pořádalo Městské kulturní středisko Konice.

Představení mělo celkem 12 repríz, zejména v Blansku, Letovicích, v Poličce, Kuřimi a jako poslední bylo představení na Oblastní přehlídce ochotnických divadelních souborů jižní Moravy Hobblik v Hodoníně (18. 3. 2010).

Tornádo

V roce 2010 sáhlo Ochotnické divadlo při TJ Sokol opět ke komedii, tentokrát ale k hořké komedii Roberta Thomase Tornádo. Premiéra se uskutečnila v sále Sokolovny 29. října 2010. Hru

přeložil Jan Cimický, který se zúčastnil premiéry, jež byla světovou premiérou hry. Režie hry se opět ujal Lubomír Slezák. Tornádo, komedie slavného francouzského autora, je přehlídkou bláznivých nápadů a absurdních situací pařížského bulvárního divadla.

Do jednotlivých postav obsadil režisér herce: do role Evy Janu Řezníčkovou v alternaci s Evou Štěpánkovou, Nicka zahrál Lumír Doubek, Arthura Vojtěch Kopečný, jeho bratra Benoita Vlastimil Blaha. O roli Charloty se podělily Jitka Hamerská s Terezou Šimonovou.. Sám režisér si zahrál roli Françoise. Na realizaci hry se dále podíleli: Jana Řezníčková - kostýmy a scéna, zvuk a osvětlení - Zdeněk Hrdý. Hercům napovídala při výpadku jejich paměti Iveta Dobešová.

Jan Cimický napsal do programu divadla: „S Robertem Thomasem jsem se poznal v době, když jsem v psychiatrickém institutu Marcela Riviera nastudoval s pacienty jeho překlad hry Papoušek a kuře. Nesmírně ho zaujala myšlenka „divadlem lze léčit“, a pozval mě, abych ho navštívil. Přivítal mne typický Francouz z jihu, vždy v dobré náladě, usmívající se, prostě šťastná nátura. Chodíval jsem do jeho domku v ulici Assomption vždycky, jakmile se mi podařilo dorazit do Paříže. Bývalo tam veselo. Přicházeli herci, spisovatelé, zpěváci, spolužáci z konzervatoře. A humor se tu točil všemi směry. Když jsem se jednou loučil, dal mi Thomas rukopis své hry Mandarínový pokoj. Postupně jsem přeložil skoro všechny jeho hry, řada z nich se hrála a hraje dodnes. Premiéry některých se zúčastnil i sám Thomas. Přátelství a spolupráce s Robertem Thomasem mi usnadnila mnoho dalších setkání“. Na besedě po představení ocenil Jan Cimický dobrou práci soboru při realizaci představení, které se mu líbilo.

První repríza hry se uskutečnila 6. listopadu 2010. Následovalo celkem 14 repríz, z toho většina v okolních obcích, ale také v Letovicích, Poličce, Jevíčku a Městečku Trnávce. S touto hrou se divadlo také zúčastnilo oblastní přehlídky divadelních souborů Hobblik v Hodoníně. Zde obdržel Lubomír Slezák hlavní cenu za mužskou roli.

Mátový nebo citron

První polovina roku byla věnována reprízám Tornáda a druhá podzimní polovina roku nácvičku nové divadelní inscenace. Tou byla komedie autorů Danielle a Patrika Navarro–Haudecoeur Máto-

vý nebo citron. Režie se ujala Jana Řezníčková, studentka Katedry divadelních studií Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Premiéra se uskutečnila 22. ledna 2012 v Sokolovně. Režisérka si sama navrhla scénu, tentokrát náznakovou a velmi jednoduchou a kostýmy. Ozvučení a osvětlení scény zajistil Lumír Doubek. A kdo hrál a představoval jednotlivé role? Byl to Vlastimil Blaha v roli Juliena, Tereza Šimonová v roli Kláry, Sofii ztvárnila Eva Štěpánková, Dominika hrál Lubomír Slezák, Richarda Vojtěch Kopečný a Brigitu Jitka Hamerská.

Děj hry se v první části odehrává na zkoušce divadelní hry, kdy mladá, začínající režisérka se snaží realizovat svou představu, jak má hra vypadat. Druhá polovina hry je již hotové dílo. Jak se to mladým hercům podařilo? Bylo to představení, na kterém se diváci dobře bavili. A jak to v souboru je, i toto představení bylo kolektivním dílem celého souboru.

Po premiéře opět následovala řada repríz na zájezdech.

Řeči

Poslední divadelní hrou uvedenou v tomto pokračování historie boskovického divadla je fraška s detektivní zápletkou Neila Simona Řeči. Režisérka Jana Řezníčková si tuto hru vybrala nejen proto, že soubor chtěl zůstat věrný žánru konverzační komedie, ale hra ji zaujala lehce detektivní zápletkou a také humorem.

OCHOTNICKÉ DIVADLO MIRKA KONEČNÉHO

Po několik let trvající odmlce, kdy bydlel v Olešnici na Moravě, vrátil se do Boskovic Miroslav Konečný. Navázal na dřívější působení v ochotnickém divadle. Společně s dalšími členy divadla se spolupodílel na přestupu ochotnického divadla pod nového zřizovatele, to je pod TJ Sokol Boskovice. Byl to dobrý počín pro další rozvoj ochotnické divadelní činnosti, neboť se tím vyřešily dlouhodobě trvající problémy s uskladněním rekvizit, kulis, kostýmů a archivu divadla. A také možnosti zkoušení a hraní divadelních her.

Vedle dosavadní skupiny ochotníků, začal připravovat jemu blízké hudební představení, muzikál Zvonokosy. Bylo to představení, které svým provedením, množstvím herců i výpravou překročilo dosavadní rámec v té době realizovaných divadelních představení. Podařilo se mu získat mnoho

V hlavních rolích se představili Lubomír Slezák a Vojta Kopečný, kteří dlouhodobě tvoří herecké jádro souboru. V inscenaci hráli manželské dvojice Chris a Ken Gormanovy - Alice Fialová a již zmíněný Vojtěch Kopečný, Claire a Lenny Ganzovy - Eva Štěpánková a Lubomír Slezák. Manželský pár Kramelu a Ernie Cusakovy hráli Veronika Malaszková a Martin Kejík. Poslední manželskou dvojici v podání Terezy Šimonové a Vlastimila Blahy byli Cassie a Glenn Cooproví. Posledním z herců, který ztělesňoval policistu Welcha byl Jan Vinkler.

Nesmím zapomenout na ty, kteří nejsou na jevišti vidět. Byli jimi Lumír Doubek a Jan Řezníček, kteří zajišťovali světla a zvuk.

Premiéra se uskutečnila v boskovické Sokolovně dne 3. března 2013, repríza pak 15. března.

Jak napsala do programu režisérka Jana Řezníčková, „Hra spadá do našeho stylu, takže zkoušení probíhá jako obvykle. Inscenace je především kolektivní tvorbou, což se odráží kupříkladu i ve scénografickém řešení a technické realizaci představení.“

I přesto, že se ve hře objevily některé nové tváře, výsledek předčil očekávání. Hra se obecně líbila. Dobře se bavilo, a na závěr realizátoři odměnilo nejen dlouhotrvajícím potleskem, ale i množstvím květín.

Divadelníci si mohli jen přát, aby nadšení a chuť dělat dobré divadlo zůstalo i nadále. Ale to již bude patřit do další knihy historie boskovického divadla, která započne již rokem trvání 151.

nových herců, zpěváků i technického personálu. Náročné bylo také zajistit financování inscenace. Podařilo se získat grant od města Boskovice a přispěli i další sponzoři. Výsledek byl velmi zdařilý. Podrobnosti o této inscenaci jsou uvedeny v předšlém oddílu.

Jediným záporem tohoto představení bylo, že mělo velkou výpravu a nebylo možné je realizovat mimo domovskou scénu.

Jak už jsem také uvedl, reprízy představení byly uvedeny pod hlavičkou Ochotnické divadlo Mirka Konečného. To se stalo určitým překvapením u některých členů divadla.

V Boskovických novinách koncem února 2009 vyšel rozhovor s Mirkem Konečným, ve kterém se uvádí: „Nejbližším našim projektem, jehož realizace bude zahájena v březnu 2010, bude nastudování dalšího muzikálu. S uměleckým

vedoucím, Pavlem Klevetou, jsme vybrali Sugar, aneb někdo to rád horké, titul který podle filmového scénáře napsal Peter Stone. Tentokrát jsme si vzali sousto daleko větší, než byly Zvonokosy. Jen pro porovnání - rozpočtované náklady na uhrazení licencí a autorských práv činily u Zvonokosů asi 12.000,- Kč, u Sugaru předpokládám částku 57.000,- Kč jen za hudební část, za textovou to bude dalších 30.000,- Kč. Čili už v této předrealizační přípravě jdou náklady strmě nahoru a podobné to bude s náklady na scénu, kostýmy a technické vybavení. Dva hlavní hrdinové, které ztvární Pavel Kleveta a Vladimír Petřů, již trénují hru na kontrabas a saxofon a spolu s dalšími herci absolvovali v Brně základní kurz stepování. Když se všechny nákladové položky sečtou, tak celková suma nákladů vychází na cca 250.000,- Kč.

S nácvikem hudby a přípravou dramatické části se mělo začít v březnu, finální část nácviku měla začít v září a premiéra v říjnu 2009.

Na otázku redaktora Petra Hanáčka, „Co tě žene za stále komplikovanějšími cíli? Neměl bys víc užívat bačkor a televize? Mirek Konečný odpověděl: „Odpovím replikou věty, kterou jsem napsal

již v programu Zvonokosů: Je prospěšné pro každého, kdykoliv, zkusit dokázat, co lze dokázat, když se chce dokázat.“ Tolik Mirek Konečný v Boskovických novinách.

Bohužel, život tomu chtěl jinak. U Mirka se v té době velmi zhoršilo jeho onemocnění, které mu nedovolilo realizovat jeho smělé plány. Tentokrát to byla nemoc, která jim udělala konec. Miroslav Konečný své nemoci podlehl ve středu 13. července 2011.

Limonádový Joe

Druhým počinem tohoto souboru byl kabaret Limonádový Joe pod režijním vedením hostujícího Mária Kubce, který tuto inscenaci dobře znal ze svého působení ve Westernovém městečku Boskovic. Na scéně tak byly k vidění dobře nazkoušené taneční vložky salónních tanečnic i step v podání hlavních mužských hrdinů. Nesměly chybět divadelní triky jako pojídání sklenice, zakousnutí do houslí i pořádná střelba.

Premiéra byla 1. května 2011 a v hlavních rolích se představili Pavel Kleveta, Pavel Fabiánek, Ludmila Dohnáková, Eva Bílková, Oldřich Černý, Vladimír Petřů, Jiří Korčák a Vladimír Šamšula.

DIVADLO NABOSO - NA BOSKOVICKÉ SOKOLOVNĚ

Ve 4. čtvrtletí roku 2002 se schází v sokolovně skupina mladých lidí a domlouvá se na založení nového amatérského divadla, které chce navázat na odkaz předchůdců a dokázat, že Sokol je i v dnešní době schopen pokračovat v přerušené divadelní ochotnické tradici. Vzniká divadlo NABOSO, do jehož čela se staví ing. Karel Malach, vedoucí Sokolovny. Dalšími členy, kteří se aktivně připojují, jsou Michaela Pálová, Karla Kronková a především Tomáš Trumpeš. Vzniklý soubor počítá s tím, že finanční zajištění činnosti provede tělocvičná jednota Sokol, zejména z dotací České obce sokolské z Prahy a z grantového programu města Boskovic.

Divadlo si klade za cíl dát svým mladým členům možnost základní herecké průpravy a přístup k důležitým informacím o divadle. Dramaturgický plán divadla by se měl, podle jejich představ, hned od počátku formovat ve dvou základních rovinách, a to v rovině experimentální a v rovině klasičtější ochotnické.

Žebrácká opera

Jako první představení uvedlo divadlo NABOSO hru Václava Havla Žebrácká opera. Režie a úpravy textu se ujal Tomáš Trumpeš, hudební

spolupráci zajišťoval Martin Nerud, scénu připravil s kolektivem divadla Jan Celta. Hudební doprovod zajistil Martin Nerud, ozvučení Pavel Vlach. Premiéra Žebrácké opery se uskutečnila 22. března 2003. Hra byla opakována ještě 4x v Boskovicích.

Na realizaci se podíleli následující herci: Libor Žďárský, Lucie Matyášová, Martin Kolář, Viktor Paulík, Yvet Přikrylová, Lída Odehnalová, Alena Vítková, Ondřej Pokorný, Hana Paulíková, Dana Svobodová, Tibor Valter, Tomáš Soldán, Petr Šamšula, Petr Křivinka, Libor Slaný a Tomáš Fabiánek.

Vražda se zárukou

Tento detektivní příběh, který napsali Jan Zábranský a Josef Škvorecký začíná jasným a zdánlivě nezpochybnitelným případem vraždy a následné sebevraždy z nešťastné lásky. Příběh se odehrává v době, která ušlechtilému jednání vyšetřujícího detektiva nepřeje, totiž za 2. světové války. Vlastní dramatizaci románu určil režisér Tomáš Trumpeš pro druhou inscenaci divadla NABOSO. Do role Jaroslava Pivoňky, detektiva firmy Ostrozrak, obsadil osvědčeného Libora Žďánského. Do dalších rolí Lídu Odehnalovou,

Martina Koláře, Jára Haupta, Tibora Valtera, Viktora Paulíka, Marka Paulíka, Jana Bařínku, Ondřeje Pokorného, Yvet Přikrylovou, Oldřicha Černého, Danu Svobodovou, Michala Grigu, Hanu Paulíkovou, Pettra Křivinky, Alenu Vítkovou, Libora Slaného, Petra Šamšulu, Tomáše Fabiánka a Tomáše Soldána.

Jako Czaberovi muži účinkovaly členky taneční skupiny Balanc Katka Křivinková, Darina Vítková a Radka Malachová. Písně Martina Neruda zazpívala jako zvláštní host divadla NABOSO Lenka Bařinková. Hudební doprovod zajistil NABOSO band ve složení Martin Nerud - klavír, Jaroslav Kolčava - kontrabas a Ondřej Dostál - bicí.

Samozřejmě nechyběla technika. Zvuk - Pavel Vlach, světla - Igor Láník, scénu postavil Jan Celta.

Hra měla premiéru 3. dubna 2004 v sokolovně. Hra byla režisérem rozdělena do tří dějství: 1. dějství - Teze, druhé - Antiteze a třetí - Synteze. Herci dobře zvládli svěřené jim úlohy a sklidili od diváků zasloužený potlesk.

Slavík k večeři (hra ve snu)

V roce 2004 si vybral Tomáš Trumpeš k realizaci hru Josefa Topola Slavík k večeři s podtitulem Hra ve snu. Soubor ji uvedl v premiéře 1. dubna 2005 k autorovým narozeninám. K realizaci si režisér T. Trumpeš pozval do role Slavíka Tomáše Soldána, Slavíkova otce hrál Martin Kolář, matku Jaroslava Šimákovu, jejich dceru ztvárnila Lída Odehnalová a syna Jan Bařinka.

Výtvarnou spolupráci zajišťoval Jan Celta, světla obsluhoval Igor Láník a zvuk Pavel Vlach.

K uvedení hry Tomáš Trumpeš mimo jiné napsal do programu: „Topolův Slavík je vůbec první hrou, o které jsem už přemýšlel před třemi léty v souvislosti s plány na založení divadla NABOSO. Nejprve však nebyla odvaha pustit se do tak náročného textu. Také jsme nechtěli debutovat se hrou spíše komorního charakteru. Po inscenaci Žebrácké opery byla v souboru chuť pokračovat dál. Již od prvních zkoušek jsme se snažili společně proniknout do významově složitého a obtížně uchopitelného textu. Hra je prostě skvěle napsaná.“ Hra se skutečně povedla ke spokojenosti diváků a nezůstala Josefu Topolovi nic dlužna.

Plešatá zpěvačka

Divadelní soubor NABOSO se zaměřil od svého založení hlavně na uvádění textů z oblasti absurdního dramatu. Když se zamýšleli nad další

hrou, kterou by uvedli v roce 2006, vypadalo to, jak uvedl Tomáš Trumpeš, duše souboru, že vzhledem k organizační krizi neuvedou žádnou premiéru. Herci nakonec přišli s nápadem, vyrazit na soustředění do Herlíkovic v Krkonoších a na něm nastudovat novou hru. Vybrali si k tomu absurdní komedii Eugène Ionesca Plešatá zpěvačka - v překladu Jiřího Kornípka. Hra je tedy ve skutečnosti dílem celého kolektivu a jeho společné práce s textem. Na programu k premiéře je proto také uvedeno jako režisér Smesito Sami.

Osoby a obsazení: Manžele Smithovy hraje Lída Odehnalová a Tomáš Trumpeš, Martinovi Alena Vítková a Jan Bařinka, velitele požárníků Marek Šmerda a služku Jaroslava Šimákovu.

Premiéra se uskutečnila 27. května 2006, 3 reprízy v Boskovicích v kině Panorama, další repríza opět v Boskovicích 1. dubna na Festivalu Sokolských divadelních souborů. Poslední repríza se uskutečnila ve Staré Hasičce v Brně.

Trilogie Noci na rovinách

V druhé polovině roku 2006 uzrávala v hlavě Tomáše Trumpeše a Jaroslavy Šimákové myšlenka realizovat se souborem Moravskou trilogii, kterou nazvali podle básně Jana Skácela Noci na rovinách. Záměr zněl postupně realizovat tři divadelní hry - Maryšu, Gazdinu robu a Její Pastorkyňu. Při vědomí toho, že se jedná o velmi náročný úkol, se přesto rozhodli tento svůj úmysl realizovat.

Maryša

První hrou trilogie byla Maryša aneb Tenkrát v Divákách. Hru pojali jako westernovou variaci na klasický text bratří Mrštíků. Premiéra se uskutečnila v boskovické sokolovně 11. března 2007. Do jednotlivých rolí obsadil režisér Tomáš Trumpeš tyto členy souboru:

Maryša - Jaroslava Šimáková, Lízal - Michal Griga, Vávra - Libor Žďánský, Francek - Tomáš Trumpeš, Strouhalka - Lucie Matyášová, Horačka - Katka Křivinková, Lízalka, hospodská - Yvet Přikrylová, Rozára - Alena Vítková, Stařenka a soudní sluha - Jan Bařinka.

Žádné divadelní představení se neobejde bez dalších účinkujících, kteří nejsou vidět. Světla obsluhoval Igor Láník, hudební spolupráci zajišťoval Martin Nerud.

Hra měla u diváků velmi dobrý ohlas. Soubor se s ní zúčastnil Krajské přehlídky ochotnických divadel Hobblik v Hodoníně. Dále pak na setkání amatérských divadel „Na prknech 2008“ ve

Veverské Bitýšce, kde získali hlavní cenu poroty a Jaroslava Šimáková zvláštní cenu za zpěv. Další reprízy se uskutečnily v Letovicích, na nádvoří kuštátského zámku a 3x na domácí scéně v Boskovicích.

Nesmím zapomenout na to, že ve hře hrála důležitou roli ušitá kačena, kterou s velkou pečlivostí ušila Lída Odehnalová.

Gazdina Roba aneb Lepší je shořet než vyhasnout

Hned v roce 2008 pokračoval soubor v nacvičování druhé části Moravské trilogie Noci na rovinách - hrou Gazdina Roba aneb Lepší je shořet než vyhasnout. Klasický text Gabriely Preisové je uveden na pozadí tragického příběhu Kurta Gobaina. Hra je stylizována do 90. let 20. století. Mísí se v ní slovácké nářečí původního textu s písněmi skupiny Nirvána dourčujícími děj. Oproti minulé hře zde divák nalezne méně humoru. Komické prvky nechybí, ale celkové vyznění hry je tragické.

Režisér Tomáš Trumpeš jednotlivé role obsadil následovně: Eva krajčírka - Lída Odehnalová, Mánek Mešjaný - Ondřej Pokorný, Samko kožušník - Jan Bařinka, Mešjanovka - Michal Griga, Kotlibovka, advokát - Libor Žďánský, Zpěvačka - Jaroslava Šimáková. O hudbu se opět postaral Martin Nerud, světla obsluhoval Marek Šmerda a Igor Láník. Premiéra se uskutečnila 21. 11. 2008.

Na krajské soutěžní přehlídce Hobblik v Hodoníně získal soubor doporučení na celostátní přehlídku Divadelní Děčín 2009, což je v podstatě druhé místo za vítězem, kterým se stalo divadlo Prkno z Veverské Bitýšky. Kromě doporučení získali Tomáš Trumpeš a Jaroslava Šimáková diplom za dramaturgii projektu Moravské trilogie Noci na rovinách. Celostátní soutěžní přehlídka Divadelní Děčín se přece jen zúčastnili a získali tam čestné uznání za dramaturgii.

Dalším festivalem, kterého se soubor zúčastnil byl FEMAD v Poděbradech. Na něm získala představitelka hlavní role Lída Odehnalová 1. místo v kategorii nejlepší ženský herecký výkon. Účastníci tří seminářů, které se konaly jako doprovodný program festivalu hlasovali o nejzajímavějším počínu na festivalu. Tuto cenu získalo divadlo NABOSO za dramaturgickou a režijní koncepci této inscenace.

Mimo těchto prestižních přehlídek hráli ještě v Činoherním klubu Praha, Turnově 2x na festivalu Modrý kocour, Tišnově, Letovicích, Divákách

a řadě dalších míst. Nesmím zapomenout na účinkování v Abtenau-Salzburg. Všude s velkým úspěchem. Na setkání amatérských divadel Prkno ve Veverské Bitýšce získali hlavní cenu a cenu pořadatelů za hudbu a zpěv.

5 let NABOSO

V sobotu 15. prosince 2008 se uskutečnil v sokolovně narozeninový večírek, kdy soubor divadla NABOSO oslavil páté výročí vzniku. A také vzniku dramatického kroužku, který se zabývá převážně poezií, a je složen zejména ze studentů gymnázia. Oba soubory připravili za těch pět let celkem 10 samostatných inscenací. Uvedli je v 67 představeních a na realizaci se podílelo celkem 66 účinkujících. Při účasti na festivalech a soutěžních přehlídkách získali nejedno ocenění, jak je uvedeno u jednotlivých her. Na těchto úspěších se nejvíce zasloužil umělecký vedoucí a režisér Tomáš Trumpeš. Velkou podporu měl u Karla Malacha z Tělocvičné jednoty Sokol a také profesorky Gymnázia Lenky Bařinkové a vedoucího hudebních produkcí Martina Neruda.

Její Pastorkyňa aneb Pusťte lásku dovnitř

Další hrou, kterou uvedlo divadlo NABOSO, byla třetí část moravské trilogie „Noci na rovinách“ Její Pastorkyňa aneb Pusťte lásku dovnitř - vražedná balada Gabriely Preisové před očima kněze. V této inscenaci již nenalezneme žádné prvky humoru. Hudební služku tvoří písně Nicka Cavea. Premiéra se uskutečnila 12. dubna 2009.

Režisér Tomáš Trumpeš do programu v úvodu napsal: „Premiéra této inscenace navozuje zdání, že Moravská trilogie „Noci na rovinách“ končí. Je to pravda jen částečná, pořád máme před očima souborné uvedení všech tří her během jediného večera, čeká nás ještě dosti reprízování Gazdiny roby ve zbytku tohoto roku a reprízování Pastorkyně v průběhu roku příštího. Takže se s Moravskou trilogií budeme potýkat ještě minimálně přes rok. Přesto se cosi završuje. NABOSO jsme se doklopýtali na konec třetího příběhu. A dovoluji si věřit, že jsme skrze všechny tragédie doklopýtali k odpuštění a k odhodlání pustit lásku dovnitř, až zaklepe na naše dveře. Závěrečný díl trilogie je hotov, teď ať se kdo chce rýpe v našich vinách. Ale o lásku ať nás neobírá. Za to by u nás na Moravě mohl skončit jako viselec. A potom viset z noční šibenice, až budou sládnout marhule. V některé překrásné noci na rovinách. A to jsou vlastně všechny.“

Na realizaci představení se podíleli jako Jenůfa Lucie Matyášová, Kostelnička Jaroslava Šimáková, Laca Luboš Stárek, Števa Tomáš Trumpeš, Karolka Lída Odehnalová, Rychtář Ondřej Pokorný a kněz Jan Bařinka. Hudbou hru doplnil Martin Nerud a Lukáš Koudelka. Svítil Marek Šmerda.

Bohužel hra se nedočkala žádné reprízy, představitelka hlavní hrdinky inscenace přerušila účinkování v souboru a odešla plnit mateřské povinnosti.

Zbytek roku 2009 skutečně soubor reprízoval Gazdinu robu, jak je již uvedeno v kapitole o této hře. Stejně tomu bylo i v roce 2010, kdy byla hra uvedena ještě pětkrát.

Uvařeno

Ve druhé polovině roku 2009 však již opět začali studovat novou hru a to nepohádkový příběh o tom, že kdo se spráhne se zlem, skončí v pekle. Hru napsal Jáchym Topol a nazval ji Uvařeno. Chrám lidského těla. Tři vrazi. Tři oběti. Jeden anděl. Jedna spravedlnost? Kdo hlídá pravidla hry? Kdo je sudím života? Na tyto otázky se hra snaží odpovědět.

Hra Uvařeno přivádí diváka do prostředí vězeňské cely, kde se setkávají tři vrahové. Neřeší jen stávající trest, ale i své vyhlídky do ponurého „budoucnosti“. Jak asi skončí ten, kdo se spráhne se zlem?

Inscenace byla obsazena herci Ondřejem Pokorným, kterého alternoval Marek Šmerda, Martinem Kolářem, Janem Bařinkou, Evou Tajovskou v alternaci Ludmilou Dobrozemskou. Režie se opět ujal Tomáš Trumpeš. Výtvarné řešení inscenace Eva Tajovská, světla a zvuk Igor Lánik.

Premiérová uvedení se uskutečnila v sokolovně v Boskovicích 7., 8. a 10. dubna 2011.

Divadlu se vyplatilo nastudovat toto drama s dynamickým charakterem, neboť oslovilo porotu jak na oblastní přehlídce jižní Moravy Hobblik Hodonín, tak na celostátní přehlídce amatérských divadel Divadelní Piknik Volyně, kde získalo první místo a nominaci na Jiráskův Hronov. Mimo to obdržela Eva Tajovská ocenění za výtvarné řešení inscenace a Tomáš Trumpeš za režii. Celkem měla tato hra doposud přes 30 repríz. Jen na Hronově ji hráli 4x. Mimo jiné pak na festivalu na Prknech ve Veverské Bítýšce, v Divadelním klubu v Poličce, Na festivalu Hobblik v Hodoníně, v Divadle Kámen Praha, v Českých Budějovicích a dalších.

Tuto část historie Boskovického divadla bohužel končím hrou, kterou celou prostupuje smrt

a to v mnoha podobách. Otázka smíření se se smrtí a v neposlední řadě snaha odpovědět na otázku, co přijde po smrti. Snad nebudeme nakonec muset sami sebe zoufale přesvědčovat, že přece nikdo neví, co bude pak.

Účast na Hronově, prestižní žatvě amatérských divadel, byla první v celé historii boskovického divadla. Poprvé byla do Hronova nominována divadelní hra Františka Kožíka Meluzína. Nebyla však do Hronova připuštěna pro „ideovou náplň vlastenectví“, která se nelíbila tehdejšímu festivalovému výboru Jiráskova Hronova.

Dramatický kroužek NABOSO při Gymnáziu Boskovice

V druhé polovině roku 2003 začal při Gymnáziu Boskovice pracovat nový dramatický kroužek, který se stal součástí divadla NABOSO. Pod vedením Tomáše Trumpeše se od počátku věnuje divadlu poezie.

Noci a Tmy

Prvním počinem této skupiny mladých byla recitační pásma Noci a Tmy, jehož základem se staly texty významných českých básníků 20. století. Společným tématem vybraných textů a tedy i celého představení se stala noc a tma ve dvaceti podobách, jak ji ve svých dílech zachycují básníci Oldřich Mikulášek, Pavel Zajíček, Ivan Blatný, Vít Kremlička, Václav Renč, Jiří H. Krchovský, Jan Skácel, Egon Bondy, Václav Hrabě, Ivan Martin Jirous, František Gellner, Jiří Orten, Zbyněk Hejda, Ivan Wernisch, Jiří Kuběna, Jan Zahradníček, Jindra Kamenský, Bohuslav Reynek, Suzanne Renaudová a František Halas.

V představení účinkovali Petra Kučerová, Lída Odehnalová, Alena Vítková, Jan Bařinka, Karel Kovář, Tomáš Soldán a Yvet Příkrylová. Hudbu k představení složil Ondřej Tajovský. Představení mělo premiéru 11. 3. 2004 v boskovickém kině Panorama. Dále soubor vystoupil na gymnáziu při zakončení Salonu - každoroční přehlídky tvořivé činnosti studentů.

V polovině března se soubor s představením Noci a Tmy zúčastnil dvou brněnských přehlídek. Nejprve to bylo krajské kolo přehlídky studentského divadla Prima sezóna, kde získal ocenění za dramaturgický výběr textu a návrh na postup do celostátní přehlídky. V sobotu 20.3. se dramatický kroužek NABOSO představil i v krajském kole prestižního festivalu poezie Wolkrův Prostějov 2004. Zde získal jako nováček v tradičně silné

brněnské konkurenci přímý postup do celostátního kola, které se uskutečnilo koncem června 2004 v Prostějově.

Celkem mělo představení patnáct repríz, z toho 6 v Boskovicích a také v Brně, Blansku a Otrokovicích.

V průběhu školního roku projevíli zájem o práci v kroužku další studenti. Došlo k rozšíření počtu členů, takže do sezony 2004/2005 vstupoval soubor s 25 členy.

Magorův sbor

V roce 2005 uvádí dramatický kroužek pásmo textů Ivana Martina Jirouse, které vznikly v komunistických kriminálech, ve kterých strávil skoro osm a půl roku. Nazvali toto pásmo Magorův sbor. Premiéra se uskutečnila 27. dubna 2005 v boskovické sokolovně. Dočkalo se více jak 40 repríz, a to nejen v Boskovicích, ale také v Praze, Brně, Olomouci, Prostějově, ale také v Jirousově rodném Humpolci. Představení se hrála na nejrůznějších místech - ve školách, v klubech, na festivalech i v katolickém kostele.

Režisérem představení byl Tomáš Trumpeš. Sólové party v představení hráli Jan Bařinka, Lída Odehnalová, Tomáš Soldán a Alena Vítková. Dále hráli - recitovali Eva Tajovská, Marek Šmerda, Michaela Svobodová, Nikola Král, Kristýna Sedláková, Ondřej Ženatý, Veronika Janíková, Anna Dudková, Leona Herzánová, Lukáš Koudelka a Eliška Toufarová. Autorkou bookletu - výtvarného řešení je Alena Vítková.

Z tohoto představení bylo vyrobeno ve spolupráci s nakladatelstvím Guerilla records CD, které obsahuje studiovou nahrávku představení

Na festivalu divadel poezie Wolkův Prostějov se sbor probojoval až do celostátního kola, kde získal čestné uznání. Jedné reprízy představení se zúčastnil i sám autor básní Ivan Martin Jirous.

K tomuto představení režisér Tomáš Trumpeš napsal: „Pro NABOSO je Magorův sbor zcela zásadní inscenace. Když započítáme její vytváření, všechny reprízy, oprašovací zkoušky, dobrodružství na cestách - žijeme tím už více jak pět let. Hráli jsme pro nejrůznější publikum, od těch, kteří se s Jirousovou poezií nikdy nesetkali, přes ty, co ji důvěrně znají, až po samotného autora. V posledních dvou letech se už Magorův sbor tolik nehrál, ale věřím, že teď po vydání CD budeme zase intenzivněji vystupovat.“

Smuténka

Dalším představením divadla poezie byla Smuténka, recitační zpracování stejnojmenné básnické sbírky Jana Skácela. Premiérově byla uvedena v sokolovně v Boskovicích 18. května 2006.

Jan Skácel je významný český, vlastně moravský básník. Pro jeho poetickou poezii si jej soubor vybral pro svá vystoupení.

Jako sólisté se v této inscenaci představili Marek Šmerda, Alena Vítková, Tomáš Soldán, Anna Dudková, Jan Bařinka a Veronika Janíková. Touto inscenací navazuje kroužek na svoji předchozí činnost a Skácelovy texty opět zpracoval formou sborové recitace, která souboru již 2x zajistila postup do celostátního kola Wolkrova Prostějova.

Smuténku uvedl soubor na Wolkrově Prostějově, Prima sezóně v Kulturním centru v Brně-Kohoutovicích, při vernisáži výstavy Poklady Boskovicka na Pražském hradě a několikrát ještě v Boskovicích. Představení 7. listopadu 2008 se konalo v modrém salonku sokolovny v den výročí básníkova úmrtí.

Já nehledal je, když mne nepotkalo

V březnu 2007 uvádí soubor novou premiéru. Bylo to divadlo poezie Františka Gellnera Já nehledal je, když mne nepotkalo. Režii měl opět Tomáš Trumpeš, který vybral z díla českého básníka, buřiče a provokatéra v životě i v umění to, co nejlepšího napsal.

Hráli Michaela Dufková, Alena Vítková, Leona Herzánová, Anna Dudková, Eva Tajovská, Ludmila Odehnalová, Kamila Menšíková, Kateřina Trněčková a Kristýna Sedláková.

Premiéra se konala 14. března 2008.

Hra byla uvedena s úspěchem na Wolkrově Prostějově.

NABOSO: studiová představení

Vedle samostatných inscenací divadla NABOSO a dramatického kroužku NABOSO vzniklo během let také několik spíše studiových představení, na kterých se podíleli členové obou vzájemně se prostupujících souborů.

Vernisáž

Na 3. září 2005 připravilo NABOSO k ukončení činnosti a uzavření boskovického klubu Sklepy scénické čtení Havlovy Vernisáže. Poté bylo toto představení, které představilo Havlovu jedno-

aktovku formou veřejné čtené zkoušky, několikrát reprizováno.

Na tomto scénickém čtení se podíleli Tomáš Soldán, Jan Bařinka a Jaroslava Šimáková.

V roce 2009 bylo toto představení obnoveno v obsazení Tomáš Trumpeš, Jan Bařinka a Alena Vítková a bylo uvedeno na Podivínském Teplomilu a v roce 2010 na zámku v Kunštátě.

Večer k 70. narozeninám Václava Havla

Na 7. října 2006 připravil soubor Večer k 70. narozeninám Václava Havla. Součástí programu bylo čtení ukázek z knihy Dopisy Olze, vystoupení Magorova sboru s Jirousovými básnickými texty věnovanými Václavu Havlovi a scénické čtení kulturní jednoaktovky Audience.

Čím se odplatím Hospodinu za všechna dobrodíní jeho

V sobotu 9. června 2012 zúčastnil se soubor vzpomínkové akce na Karla Boháčka, boskovického občana, kurátora boskovického evangelického sboru Českobratrské církve evangelické, a bojovníka proti fašismu. Narodil se 5. října 1896, zemřel 18. 3. 1988.

Soubor přednesl pásмо sestavené z evangelických písní, biblických textů a vzpomínek Karla Boháčka, do jehož života dramaticky zasahovaly historické děje 20. století. Pásмо nazvali Čím se odplatím Hospodinu za všechna dobrodíní jeho.

Pod vedením režiséra Tomáše Tumpěše, který pásмо také připravil, účinkovali: Jan Bařinka, Robin Janásek, Eva Tajovská, Michaela Svobodová, Kateřina Trnečková, Marek Šmerda, Lukáš Koudelka, Martin Kolář, Diana Elfmarková a Kristýna Sedláková. Akce se konala v evangelickém kostele v Boskovicích.

Nejlepší ztvárnění vedlejší role

Dne 18. října 2012 se uskutečnila v Muzeu Boskovicka vernisáž výstavy grafik, obrazů ilustrací malíře a ilustrátora Víta Ondráčka. Divadlo NABOSO vystoupilo na této vernisáži v kulturním programu, na kterém uvedlo premiéru koláže básnických textů autora výstavy, písničáka malíře a malujícího básníka Víta Ondráčka, doplněnou svěbytným zamyšlením spisovatele Petra Pazdery Payna.

Účinkovali sólisté: Eva Tajovská a Marek Šmerda a Kristýna Sedláková.

Sbor: Martin Kolář, Jan Bařinka, Anna Dudková, Eliška Toufarová a Lukáš Koudelka.

Hudbu k představení složil Lukáš Koudelka alias Tecló. Výtvarné práce a verše spojil název Nejlepší ztvárnění vedlejší role. „Název hořce evokuje situaci dnešního umělce v českém zavánějícím rybníce. V kultuře řadí diletanti, nefunguje umělecký trh, vše překřičí pop a pornografie. Proto je nutné odložit sebevraždu a pokusit se důstojně a co nejlépe ztvárnit svoji vedlejší roli v tomto tržním slzavém údolí!“, uvedl autor Vít Ondráček v pozvánce na tuto kulturní akci.

DIVADLO NA ŠKOLÁCH A JINDE

Základní škola - 9. května „zelená“

V roce 1992 nacvičili žáci školy pohádku z pera Vilmy Sokolovské nazvanou **Pohádka o zlatém klíči a živé vodě**. Režie se ujaly učitelky Dobra Kejíková a Věra Haluzová. Choreografii zajistily M. Ryšavá, I. Pouličková a D. Slezáková. Hudbu k této pohádce složil Vladimír Veselý a klavírní doprovod měl Miloš Chlup. Sborové zpěvy nacvičila H. Trnečková. Premiéra se uskutečnila 14. května 1992 v boskovické Sokolovně. Do jednotlivých rolí byli obsazeni Matka Země - M. Kambová, Jaro - J. Kosatík, Prvosěnka - M. Nečasová, Pomněnka - V. Langrová, Fialka - E. Zúbková, Bledule - I. Valouchová, Podléška - L. Vašíčková, Chudobka - D. Svobodová, Sasanka - K. Borková, Sněženka - G. Bedáňová, Pampeliška - Z. Vitulová a K. Malachová, Krtek - J. Ryšavý, Myška - L. Starová a K. Pešová, obláčky před-

stavovaly L. Starová, B. Bártlová, K. Pešová, M. Mazalová, K. Malachová a S. Gricová. Zimu představovala L. Novotná, Mráz - P. Buchal, Měsíc - M. Štaffa, Slunce - K. Husáková, Oblohu - M. Vondálová a K. Hrdá, Královnu víl - B. Jaklová, a Krále skřítků - D. Eliáš. Dále hrálo kolem 50 dalších žáků v epizodních rolích.

Na zajištění kostýmů se podílely učitelky S. Klimková a M. Kramlová, scénu připravil J. Kroněk s několika dalšími. Na realizaci hry spoluúčinkoval pěvecký sbor při škole.

Hra měla velký úspěch a byla v období 11. až 15. května dopoledne hrána pro ostatní školy ve městě. V programu k představení je napsáno: „Díky Vám, páni rodičové, díky Vám, vedení sokolovny, díky Vám všem, kteří jste se jakkoliv podíleli na tom, že dětské divadlo v Boskovicích nevymírá.“

V roce 1993 nacvičili žáci školy Školní akademii obsahující scénky, písničky a pohádky, kterou nazvali **Jak se Honza ztratil** a předvedli ji 29. 4. 1993 v zámeckém skleníku. Další podrobnosti se mi nepodařilo zjistit.

V květnu 1999 nacvičila vychovatelka školní družiny Kája Kronková s dětmi pohádkový muzikál **Princezna Písnička** z autorské dílny Milana Slimáčka na libreto Františka Zacharníka. V pohádce se předvedly nejen děti z dramatického kroužku, ale i další žáci ze „zelené“. Na realizaci představení, ve kterém děti nejen zpívaly, ale také tančily, spolupracovala učitelka Jana Svobodová. Představení mělo u diváků úspěch a bylo několikrát reprízováno.

V roce 2001 nacvičili žáci školy opět pod režijním vedením Káji Kronkové divadelní hru Pavla Soukupa **My vrabčáci**. Premiéra se uskutečnila 13. dubna 2000 v boskovické Sokolovně. Ke spolupráci přizvala děti z Dětského stacionáře Emanuel z Boskovic. Hra se zpěvy se dětem velice povedla. Kladně byla hodnocena pěkná výslovnost a čistý zpěv.

Další hrou uvedenou asi v roce 2004 byla pohádková veselohra **Jak Kašpárek učil čerty zpívat**. Režie se opět ujala Kája Kronková. Účinkovaly především děti z dramatického kroužku. Asi dvacítku hlavních postav doplnily tanečními čísly dvě třídy prvňáků a děvčata z 5.B.

Do přípravy představení byla zapojena velká část školy. Kromě těch, co se představili na jevišti, to byl ještě hudební doprovod složený z učitele a dvou žákyň, další se podíleli na technickém zabezpečení a dokonce většinu kostýmů a kulisy vytvořily šikovné ruce učitelek školy. Další kostýmy a kulisy byly zapůjčeny od boskovických ochotníků. Pohádka potěšila žáky boskovických základních i mateřských škol, děti ze stacionářů Emanuel a Betany, děti z Dětské léčebny pohybových poruch, studenty Střední pedagogické školy a samozřejmě také rodiče dětí. Celkem bylo odehráno 9 představení.

Základní škola - Bílkova ul.

Na základní škole Bílkova se v roce 2003 spojily učitelky Anna Kocmanová a Pavlína Pulcová a napsaly scénář pohádky **Mrazík**. Obě se také ujaly režie. Do divadelní hry zapojily současné žáky školy ale také několik těch, kteří již školu opustili a studovali na jiných školách (na gymnáziu nebo „pedáku“). Celkem se do realizace této divadelní hry zapojilo přes 80 účinkujících.

Pro paměť uvádím alespoň některé role. Vypravěčka - Kristýna Vávrová, Ivan - Petr Šamšula, Nastěnka - Barbora Novotná, Marfuška - Patrik Bauer, macecha - Sylva Putnová, stařík - Nikola Král, Mrazík - Jan Prchal, Ježibaba - Eliška Pospíšilová nebo Petra Zemánková, Dědeček Hříbeček - Roman Krejčíř nebo Markéta Dufková, šéf loupežníků - Ondřej Penka, Vánoва matka - Nela Králová, Váno - Radim Vech, Ivanova matka - Lenka Pokorná nebo Vlasta Žďárská, babička s dřívím - Kristýna Koudelková, dohazovačka - Vlasta Žďárská, komár - Vít Svoboda, lesní duch - Václav Klíč, chaloupka Michal Ilgner. Dále vystupovalo 6 žáků jako hřebečci, 6 žáků jako muchomůrky, 7 žáků jako stromečci.

Zvuk zajišťoval Martin Šamšula a Jiří Lidák, osvětlení Štěpán Vlach, techniku dalších 9 osob, kostýmy zajišťovala Anna Kocmanová za pomoci Dany Šamšulové, Aleny Koutné, Pavly Pasekové a žáků II. a III. stupně. Žáci II. a III. stupně také stavěli kulisy. Nad správným během představení dbala jako nápověda Eva Dokoupilová.

Premiéra hry se uskutečnila ve středu 19. března 2003 na boskovické Sokolovně. Pak následovalo několik dalších představení pro žáky a studenty boskovických škol. Hra měla u diváků i žáků a studentů boskovických škol velký úspěch. Namáhavou prací učitelek i všech aktérů divadelního představení ocenili všichni, kteří se divadelního představení účastnili. Všichni si zasloužili dlouhotrvající potlesk.

Ve druhé polovině roku 2006 nacvičili žáci základní školy Slovákova další divadelní hru. Tentokrát to byla tragikomická hra se zpěvy a tancem **Mezi lidmi a Bohy, aneb Trojská válka**. Podle scénáře Pavlína Pulcové ji režírovala Anna Kocmanová. Jednotlivé role obsadila následovně: Homér - Martin Ženata, Zeus - Vladimír Šamšula, alternoval Petr Šamšula, Héra - Pavla Živná, Athéna - Iva Domisová, Afrodita - Draha Královcová, Paris - Michal Pernica, Helena - Magdaléna Slavičková-Marková, Meneláos - David Krejčíř, Agamemnón - Petr Šamšula, Hermes - Roman Čech, hlasatelé - Roman Čech a Petra Zemánková, Poseidon - Petr Šafránek, zběhové - Petr Šafránek a Petr Šamšula, Dionýsos - David Krejčíř, Triamos - Vladimír Šamšula, altern. Petr Šamšula, Osud - Martina Regueyrová, altern. Kristýna Zárubová, Smrt - Tereza Šimonová, altern. Kristýna Štarhová a Láska - Petra Zemánková. V rolích múz a vojáků účinkovalo dalších 9 žáků školy.

Samozřejmě byly další osoby, které se na realizaci hry podílely. Texty písní a hudbu zajišťoval Michal Pernica, text k písni námořníků složil Tomáš Soldán, na hudební spolupráci se podílel učitel Tomáš Pléha, zvuk zajistil Pavel Vlach, o kostýmy se postaraly Anna Kocmanová, Marie Kalasová a Eva Ryšavá. O scénu, rekvizity a výrobu kulís se starali další žáci školy.

Premiéra hry se uskutečnila 16. listopadu 2006 v Sokolovně. Pak následovalo několik repríz.

Je třeba uvést, že hra byla napsána na motivy starořecké báje, kterou autorka Pavlína Pulcová aktualizovala a mířila tak k současnosti. Snaží se poukázat na to, že problémy, se kterými se potýkali lidé v minulosti, jsou věčné a týkají se i lidí dneška (láska, peníze, moc, vína, svoboda, autorita, trest, ...)

Improvizální divadlo LI.SK.Y(I)

Improvizální divadlo (skupina) je vlastně utkání dvou týmů v improvizacích na divácká témata. Dva týmy (skupiny herců) se navzájem utkávají v improvizacích na dané téma. Cílem utkání není navzájem se vyřadit, ale společně vytvářet kvalitní improvizaci, mít radost ze hry, moci si kdykoliv zahrát - zaimprovizovat s týmy různých měst.

Členové improvizální skupiny začali pracovat pod vedením učitelky Základní umělecké školy Miši Vymazalové v říjnu 2009. Hlavní část týmu tvoří téměř celý chlapecký skautský oddíl Nibowaka, k němuž se přidalo několik děvčat ze skautského oddílu Oičego a z literárně dramatického oddělení Základní umělecké školy v Boskovicích. Zázemí získali ve farní školičce pod kostelem.

Členové souboru: Jakub Oujeský, Ondřej Kindermann, Jan Pohl, Anna Faltýnková, Veronika Konečná, Markéta Kopecká, Lucie Křížová, Ludmila Dobrozemská, Tereza Šimonová, Kamil Ošlejšek, Matěj Vymazal, Michal Kleveta, Roman Kadlec, Michal Musil.

Dosud měla skupina 2 vystoupení v aule gymnázia.

26. 2. 2011 - Divadlo jako hokejový zápas?
Při tomto představení se utkaly dva týmy vlastní improvizální skupiny.

3. 6. 2011 to byl zápas LI.SK.Y versus B.R.I.G.A.D.Á Brno. Zápas moderoval Jenda Nádvorník a v improvizaci si často nezařadil se soutěžícími, což neubralo na kvalitě a vtipu jeho projevu.

Boskovičtí začali provozovat to, co se jim zalíbilo na představení v Praze. Doufám, že se jim bude dařit a získají přízeň diváků.

Divadlo na Střední pedagogické škole

Divadlo se na Střední pedagogické škole nacvičovalo v rámci výuky dramatické výchovy. Tomu také byl podřízen rytmus nacvičování. Vždy v průběhu jednoho školního roku se nacvičila jedna dramatizace. Dramaturgem, režisérem i odborným vedením byla profesorka Monika Lepková.

Školní rok 2009/2010

Antigona, aneb srdcem proti osudu

Foto-tragédie Antigona vyplynula ze školní práce na základě antického dramatu. Skupinu nejvíce zaujal příběh Antigonin, a tak si studenti určili stěžejní okamžiky děje. Pro každou část (expozici, kolizi, krizi, peripetii a katastrofu) vybrali pět nejvýstižnějších okamžiků (situací). Každou situaci pak zachytili nejprve formou živých obrazů, a odtud byl už jen krůček k pořízení skutečných fotografií v kostýmech a v exteriérech mateřského města. Vznikl tak asi sedm metrů rozsáhlý obrazový materiál.

Celý projekt byl pak završen vernisáží výstavy Foto-tragédie v budově školy. Krátká inscenace se snažila přiblížit obsah tragédie diváctvu, a také prezentovat původní studentské texty, které k Antigoně vytvořili jako „doplnění“ Sofoklovy předlohy. Jedná se o různé dopisy, zápisy do deníků, závěti a vzkazy jednotlivých postav tragédie. A tak vznikl asi půlhodinový počín, kde diváci viděli foto - tragédii na živo a slyšeli navíc i to, co v Sofoklovi nenajdou, ale to ještě neznamená, že by to tam při troše dobré vůle nemohlo být.

Osoby a obsazení: Kreón, vládce Thébický - Jan Vinkler; Euridika, jeho žena - Lenka Tesařová; Haimón, jejich syn, snoubenec Antigony - Jan Vinkler; Antigona, dcera krále Oidipa, neteř Kreónova - Tereza Opletalová; Isména, sestra Antigony - Nikola Zbořilová; hlídač - Monika Kuchařová; Theiresias, slepý věstec - Pavla Sánková; Eteokles a Polyneikes, mrtví bratři Antigony - Jan Vinkler; chór - Klára Kopecká, Hana Štreitová, Pavla Sánková

Toto představení sehrála skupina poprvé pro spolužáky v prostorách školy v březnu 2010. Následně pak v květnu v Náchodě v rámci přehlídky studentského divadla Náchodská prima sezóna. Pro veřejnost byla hra uvedena jako součást matu-

ritního vystoupení v dubnu 2012 na zámku v Boskovicích.

Školní rok 2010/2011

O sestře dvanácti bratrů

Text dramatizace, hraje, zpívá a tančí 3. DVS - TSML SPGŠBCE

V romské kultuře jsou pohádky a příběhy, které si vyprávějí především dospělí mezi sebou.

To dokládají už jen názvy některých z nich: Svině nevěsta, O Romovi, kterému se posmívali, že jí zdechlina, O krvesmilném otci, O dvou kamarádech a jedné ženě, Jak chudák přestal jíst děti, O snědené holčičce, Jak Rom uměl krást, O Romovi, kterému chomout připomínal chomout, Kdo všechno zastřelil faráře, ...

Z této bohaté studnice příběhů zvolili si jeden, který jim přišel téměř až pohádkový, vzdáleně připomínající naši známou Sněhurku. Příběh má několik nečekaných zvratů a používají se v něm spousty moderních rekvizit.

Navíc v něm vystupuje celkem patnáct mužských postav, což byla pro skupinu, skládající se především z děvčat, opravdu velká výzva.

Inscenace byla završením celoroční práce v předmětu dramatická výchova, kde se studenti učili pracovat s literární předlohou, vlastními nápady a jejich zhmotňováním na prknech, která znamenají svět.

Osoby a obsazení: muž, sladký a požehnaný cikán - Jan Vinkler; žena, krásná cikánka - Hana Štreitová; B1-10, deset bratrů zbojníků - Jan Vinkler; B11, mírně zpomalený bratr - Tereza Opletalová; B12, nejmladší a nejráznější bratr - Nikola Zbořilová; sestřička, malá holčička - Zuzana Slováková; ježibaba, stará, ošklivá, vypočítavá - Monika Kuchařová; její dcera, mladá, ošklivá, pitomka - Lenka Tesařová; královna, milující matka, šmíračka - Klára Kopecká; princ, mírně rozmazlený elegán - Jan Vinkler; sluha, mírně přízemní dobrák - Monika Kuchařová; vypravěčka, zapálená čtenářka - Pavla Sáňková; oponentka, zapálená oponentka - Tereza Šimonová; kůň, věrný pomalý kůň - Hana Štreitová.

Pedagogické vedení - Monika Lepková.

Píseň Jarba mare jarba hráli učitelé Gabriela Pléhová, Tomáš Pléha, Michal Pernica a Nela Jalová.

Provedeno na zahradě školy v červnu a září 2011, v rámci přehlídky „Dramatická výchova ve škole“ Jičín v říjnu 2011.

Školní rok 2011/2012

Monology proti proudu času

Divadelní představení v prostorách zámku bylo povinnou praktickou maturitní zkouškou z předmětu dramatická výchova. Deset studentů zpracovalo deset kapitol z dějin světového dramatu, nastudovalo dobové reálie, kulturní kontext, a zaměřilo se v daném období na život a dílo jednoho autora. Studenti si zvolili jedno drama a následně monolog jedné z postav. Vznikly tak nejen písemné seminární práce, ale také koláž monologů a textů stručně nastiňujících vývoj světového dramatu.

Sofokles: Antigona (společné vystoupení, vzniklo už ve třetím ročníku v předcházejícím roce).

Lidové drama Mastičkář (monolog mastičkářovy ženy - Lenka Tesařová).

N. Machiavelli: Mandragora (monolog Kalimacha - Jan Vinkler).

W. Shakespeare: Večer tříkrálový (monolog Violy - Zuzana Slováková).

Tirso de Molina: Sevillský svůdce a kamenný host (monolog Tisbei - Nikola Zbořilová).

Molière: Tartuffe (monolog Elvíry - Klára Kopecká).

J. W. Goethe: Faust (monolog Lízy - Tereza Šimonová).

N. V. Gogol: Revizor (monolog Anny Andrejevny - Tereza Opletalová).

G. B. Shaw: Pygmalion (monolog Lízy - Pavla Sáňková).

A. Camus: Nedorozumění (monolog Marty - Hana Štreitová).

E. Ionesco: Plešatá zpěvačka (monolog služebné - Monika Kuchařová).

Pedagogické vedení - Monika Lepková.

Tlukot a bubnování,

aneb putování tří skřítků za prstýnkem princezny Květušky, aneb tajemství největšího strašidla a bubáka Velkého tlustce.

Třetí ročník, Specializace dramatická výchova jako svoji ročníkovou práci, vytvořil dramatizaci stejnojmenné knihy Jana Jirků. Z knihy vzešla pohádková hra nejen pro děti. Ve hře se tři skřítki vydávají na dobrodružnou cestu, aby zachránili prstýnek princezny Květušky, a během cesty musí přemoci mnoho příšerek a nakonec i svůj vlastní strach.

S pohádkovým příběhem vystoupily studentky nejen ve škole, ale i během divadelní přehlídky

ve Svitavách. Hrály také pro děti MŠ a ZŠ v Kunštátě a u příležitosti oslav 790 let města Boskovic.

Dramatizace, výprava a provedení se odehrálo pod pedagogickým vedením Moniky Lepkové.

Skřítek Ryc zvaný Kapitán - Veronika Pikartová; skřítek Tyc zvaný Obrýlený skřítek - Monika Vašková; skřítek Pic zvaný Malý skřítek - Míša Ščipáková; Květuška hrající si na princeznu Květušku - Monika Letfusová; peřina hrající si na Kraka, Fotouna a Plazivce - Denisa Daňková; lampa hrající si na Kraka, Fotouna a Modré mámení - Míša Janíčková; koš hrající si na Plazivce a Velkého Tlustce - Bára Alexová; stůl hrající si na Pana Holuba a na bonga - Betti Tancini.

Školní rok 2012/2013:

Ubité labutě

Divadelní představení vzniklo jako jedna část povinné praktické maturitní zkoušky z dramatické výchovy. Východiskem bylo sedm knih klasické světové literatury (součást povinné četby), a naším cílem bylo zprostředkovat divákům, že tato literatura je stále velmi čtivá a nabízí zajímavé příběhy.

V ročníku bylo ve skupině osm studentek, hledaly tedy knihy se silnými ženskými osudy. Odtud vznikl podtitul - „Ženská vydrží víc než člověk“, a také název.

Na začátku práce měly studentky knihu nastudovat, včetně dobových reálií a kulturního kontextu. Dalším krokem byla tvorba autorského vyprávění, které by vystihlo dějovou linku příběhu hrdinky, její charakteristiku, pohled na svět, a také obsahovalo citace z knihy, konkrétně přímé věty. Vznikl tak podklad pro jevištní zpracování, kdy každá studentka vypráví příběh své postavy, současně vstupuje do role, stává se popisovanou postavou, a promlouvá za postavu. Je tedy vypravěčem i postavou zároveň. Ostatních sedm dívek pak svojí akcí i převzetím částí textů vytváří a dokresluje děj, celkový rámec a prostředí vyprávění.

Podle profesorky M. Lepkové bylo cílem pracovat s minimalistickými scénografickými prostředky a dosáhnout jejich maximálního využití. Dívky pracovaly s prázdnou scénou. Proměny prostředí a postav označovala pouze herecká akce. Studentky byly jednotně kostýmované v černé oděvy a černé škrabošky, jednotlivé postavy odlišoval pouze předmět, který si s sebou nesly, a který dokresloval jejich individualitu. Odložily jej spolu

s maskami a botami na jednu hromadu a při závěrečné scéně tak přišly nejen o svoji individualitu, ale i důstojnost, obdobně jako lidé v koncentračních táborech.

Dramaturgicky jsme jednotlivé příběhy seřadily čistě chronologicky podle data vzniku knihy a to takto:

Romeo a Julie, příběh Julie (Denisa Daňková)

Pýcha a předsudek, příběh Elisabeth (Monika Vašková)

Evžen Oněgin, příběh Taťany (Michaela Janíčková)

Paní Bovaryová, příběh Emy (Bára Alexová)

Jane Eyrová, příběh Jane (Monika Letfusová)

Anna Karenina, příběh Anny (Elisabetta Tancini)

Zabiják, příběh Gervaisy (Michaela Ščipáková)

Sophiina volba, příběh Sophie (Veronika Pikartová)

Hudebním doprovodem byla ústřední melodie Labutího jezera. Hudba oddělovala jednotlivé příběhy a nesla i odkaz k názvu a tématu představení.

Představení se hrálo v Synagoze Mayor v Boskovicích 26. 4. 2013 v 8 a 19 hodin. Plánované představení v rámci Festivalu Boskovic bylo z důvodu nemoci zrušeno.

Král Artuš

Kramářská píseň o veliké lásce, ještě větší zradě a mocné síle odpuštění. Představení vzniklo během práce v hodinách dramatické výchovy ve 2. ročníku. Na melodii Písně o Golemovi W+V, vytvořili studenti text inspirovaný starou artušovskou legendou. Doprovodili hereckou akcí obsahující živé obrazy, tanec i bojové výjevy. Dvanáctičlenná skupina studentů 2. ročníku sehrála představení nejen pro spolužáky v budově školy, ale také pro veřejnost na hradě v Boskovicích a v Domově pro seniory v rámci Duhového týdne v květnu a červnu 2013.

Text, dramatizace, provedení 2. ročník Specializace dramatická výchova (DVS)2012/2013:

Markéta Mertová, Zuzana Zrůstková, Karolína Kroutilová, Kristýna Klíčová, Michaela Tomanová, Dominik Fadrný, Michal Ženata, Lucie Chemčuková, Miroslava Frolová, Andrea Šedá, Denisa Cupáková, Romana Kovářová

Závěrem této kapitoly o divadle na SPgŠ bych chtěl poděkovat profesorce Monice Lepkové za poskytnutí textového i fotografického materiálu. Poskytnuté texty jsem mohl použít jen s malými korekturami sjednocujícími použitý styl.

ÚSPĚCHY DIVADLA A JEHO ČLENŮ

1948 - od roku 1948 bylo Městské ochotnické divadlo Boskovice členem vítězných souborů Ústřední matice divadelních ochotníků českých (ÚMDOČ). S hrou Meluzína ochotníci zvítězili 30. října 1948 mezi moravskými ochotnickými soubory a byli nominováni na ppřehlídku Jiráskův Hronov.

1957 - Ochotnické divadlo Kras uvedlo na národní přehlídce ochotnických divadel ve Svítavách hru Izabela Španělská, kam postoupilo z krajské soutěže z 1. místa z 35 souborů. J. Maňas, J. Maňasová a R. Volf získali čestná uznání za herecký výkon.

1978 - v tomto roce se soubor zúčastnil se hrou Tajemný doktor OX okresní divadelní přehlídky v Letovicích. Za roli Adély, profesorky dívčího lycea, získala Daniela Meluzínová ocenění za nejlepší ženský herecký výkon.

1980 - Okresní přehlídka divadelních souborů Letovice. Předvedena hra Případ Adam a Eva. Karla Kovářová a Libor Kronek obdrželi cenu za nejlepší ženský a mužský herecký výkon.

1983 - divadlo se zúčastnilo s hrou Slaměný klobouk Okresní přehlídky divadelních souborů v Letovicích.

1985 - Daniela Meluzínová a Pavel Kleveta se zúčastnili soutěže O pohárek svazu českých divadelních ochotníků s dialogem ze hry G. B. Shawa „Jak lhal jejímu manželů“. Obsadili 1. místo v okresní soutěži a 3. místo v kraji.

1986 - na krajské přehlídce divadelních souborů v Letovicích hráli boskovičtí hru I chytrák se spálí. Pavel Kleveta obdržel cenu KV SČDO. Zvláštní ocenění Jaroslav Polák, Dagmar Stavínková a Oldřich Veselý.

1989 - D. Meluzínová - 1. místo v okresní i krajské soutěži O pohárek SČDO s monologem Marty ze hry Albeeho „Kdo se bojí Virginie Volfové“. V celostátní soutěži obsadila 8 místo.

2004 - divadlo Naboso získalo ocenění za dramaturgii představení Noci a tmy. Postoupili na celostátní přehlídku Wolkrův Prostějov.

2005 - divadlo Naboso získalo na přehlídce Wolkrův Prostějov čestné uznání za Magorův sbor.

2006 - divadlo Naboso se zúčastnilo s představením Smuténka přehlídky Wolkrův Prostějov a festivalu Prima sezona v Brně.

2007 - divadlo Naboso se s hrou Maryša zúčastnilo krajské přehlídky ochotnických souborů jižní Moravy Hobblik Hodonín. Ve stejném roce se divadlo Naboso zúčastnilo s představením „Já nehledal je, když mne nepotkalo“ přehlídky Wolkrův Prostějov.

2008 - divadlo Naboso se zúčastnilo s hrou Maryša přehlídky „Na prknech“ ve Veverské Bítýšce.

- divadlo Naboso uvedlo na Hobbliku Hodonín hru Gazdina Roba. Byli doporučeni na celostátní přehlídku ochotnických souborů Divadelní Děčín. T. Trumpeš a J. Šimáková obdrželi diplom za dramaturgii. Na přehlídce v Děčíně také obdrželi uznání za dramaturgii.

- divadlo Naboso uvedlo hru Gazdina Roba na festivalu Femad Poděbrady. L. Odehnalová získala 1. místo za nejlepší ženský výkon, soubor cenu za dramaturgii a režijní koncepci

- Na setkání amatérských divadel „Na prknech“ ve Veverské Bítýšce se stejnou hrou získali hlavní cenu.

2010 - ochotnické divadlo se zúčastnilo s hrou Hexenschus divadelní přehlídky Hobblik Hodonín

2011 - ochotnické divadlo uvedlo na divadelní přehlídce Hobblik Hodonín hru Tornádo. Lubomír Slezák obdržel hlavní cenu za mužskou roli.

Se stejnou hrou vystoupili na VII. Národní přehlídce sokolských ochotnických divadel konané v Boskovicích.

- divadlo Naboso postoupilo s hrou Uvařeno z krajské přehlídky Hobblik Hodonín na celostátní přehlídku Divadelní Piknik Volyně. Zde získali nominaci na Jiráskův Hronov. Eva Tajovská obdržela cenu za výtvarné řešení inscenace, T. Trumpeš cenu za režii. Divadlo účinkovalo na Jiráskově Hronově a sehrálo tam 4x představení Uvařeno.

SPOLUPRÁCE S PROFESIONÁLY

V historii divadla se objevila divadelní představení, do kterých byli k hostování přizváni profesionálové.

1918 - divadlo Sokola uvedlo divadelní hru A. Jiráska Emigrant. Jako host vystoupil Jaroslav Vojta, člen souboru Národního divadla Praha.

1924 - byla uvedena opera B. Smetany Prodaná nevěsta. Hudební doprovod obstaral orchestr vojenské posádky z Brna pod řízením Františka Lindy.

1925 - uvedena opera B. Smetany Hubička. Hudební doprovod zajistil orchestr vojenské hudby 43. pěšího pluku z Brna. Roli Vendulky zpívala Hana Bartáková, koncertní pěvkyně z Brna, Lukáš zpíval St. Tauber, jeho švagra František Voda, oba členové Pěveckého sdružení moravských učitelů z Brna. Barču, děvče u Palouckých zpívala L. Šípková, koncertní pěvkyně z Brna.

1927 - ve hře Fidlovačka hostoval v roli slepého Mareše koncertní mistr L. Němeček z Brna.

1934 - ve výpravné operetě Mirko Bukovského hostoval v hlavní úloze Stréček Matěj Křópal z Břochovan, vlastním jménem Václav Šindler, v té době velmi známá osoba.

1941 - ve hře Červený mlýn hrála mlynářku Magdu Fejfarovou Jarmila Urbánková, členka Zemského divadla v Brně.

1943 - A. C. Velen - sportovní klub uvedl v režii Antonína Cibulky Moliérovu hru Lakomec. V titulní roli hostoval O. Klika z Národního divadla Brno.

1945 - Městské ochotnické divadlo uvedlo hru Viléma Wernera Červený mlýn. V roli mlynářky Magdaleny Fejfarové spoluúčinkovala Jarmila Urbánková, členka Národního divadla v Brně.

1947 - uvedena dramatická balada Františka Kožíka Meluzína. Premiéry se zúčastnil autor.

1947 - uvedena hra Olgy Scheinpflugové Qui-ana. V roli Marie hostovala sama autorka hry.

1950 - od tohoto roku na několik divadelních her navrhoval scénou Antonín Vorel, výtvarník Divadla bratří Mrštíků v Brně. První hrou byli Vlastencové z Boudy, pak Hejtman Talafús a řada dalších her.

Stejně tak se v řadě her choreografie ujala Vlasta Poláčková z Divadla bratří Mrštíků z Brna.

1954 - v nastudované operetě Mamzelle Nitouche v hlavní roli Denisy účinkovala Věra Beraňová, členka Hudebního divadla v Praze - Karlíně.

1956 - ve hře Augustina Opely Ondráš - pán Lysé hory spoluúčinkovala cimbálová muzika Valašského krúžku Spojklubu Brno s primášem J. Ellingerem.

1983 - divadelní hru A. Jiráska Lucerna režisovali Steva Maršálek a František Kříž, režiséři Státního divadla v Brně.

1985 - hru J. K. Tyla Fidlovačka režíroval František Kříž, ze Státního divadla v Brně.

2004 - uvedena hra J. Koloděje Dědeček, aneb musíme tam všichni. Premiéry hry se zúčastnil autor.

2010 - ochotnické divadlo uvedlo komedii Roberta Thomase Tornádo. Hru přeložil Jan Cimický, který se také zúčastnil uvedení hry, která byla podle slov překladatele světovou premiérou.

2010 - Divadlo Mirka Konečného uvedlo hru Jiřího Brdečky Limonádový Joe. Režie se ujal Mário Kubec, herec pražských divadel.

OSOBNOSTI OCHOTNICKÉHO DIVADLA

Nadymáček Antonín

Narodil se 23. března 1907 v Prostějově. Dětství a mládí prožil v Boskovicích, kde v roce 1927 maturoval na gymnáziu. Následovalo studium na brněnské univerzitě, obor matematika a deskriptivní geometrie. Od mládí jej však zajímala hudba.

Od roku 1938 vyučoval na gymnáziu v Boskovicích. Zde se aktivně věnoval muzicírování a plně využíval svých hudebně organizačních, dirigentských a pedagogických schopností. Na gymnáziu založil a řídil dětský pěvecký sbor a studentský symfonický orchestr. V repertoáru orchestru byly skladby Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, Franze Schuberta a dalších významných skladatelů.

Se studenty uvedl na boskovickou divadelní scénu operetu *Polská krev*, *Perly panny Serafiny*, *Strakonického dudáka* a dvakrát *Fidlovačku*. Poprvé to bylo v roce 1939, podruhé 16. 6. 1945. S orchestrem gymnázia spoluúčinkoval ve hře *Krakonošova medicína*. Svou činností se zasloužil o rozvoj hudebního i divadelního života v Boskovicích.

Jana Pavlů - rozená Schreinová

Narodila se 23. června 1914 v Libušíně u Kladna v hornické rodině. Po ukončení povinné školní docházky vystudovala Učitelský ústav v Praze. Když dovršila plnoletosti, odešla na Slovensko, do Mojtiny, poblíž Púchova nad Váhom,

a pracovala jako učitelka. V Púchově, který byl v té době nejen důležitým železničním uzlem, ale kulturním střediskem, se scházeli nejen mladí učitelé, ale i ostatní Češi z celého okolí. Navštěvovali především tělocvičnu Sokola. V roce 1939 musela Slovensko opustit. Vrátila se domů a nastoupila jako učitelka ve škole v Kladně. V roce 1942 se provdala a po nějakém čase se s manželem odstěhovali na Moravu, do Blanska. Odtud to byl jen krok do Boskovic, kde nastoupila do Obecné dívčí školy v Růžové ulici (dnes Bezručova). Posled-

ním působištěm byla Základní škola sídlící tehdy v budově gymnázia. Učila český jazyk a dějepis a také vypomáhala na 11-ti leté střední škole vyučovat němčinu.

Byla velmi vlastenecky založenou učitelkou. Vedla recitační kroužky a zúčastňovala se se svými svěřenci recitačních soutěží, ku příkladu Halasův Kunštát.

Při svém působení na školách vedla žáky k zájmu o literaturu a divadlo. V roce 1947 nacvičila s nimi *Pohádku o Vánočním stromku*. V roce 1949 *Pohádku o zlatém klíči a živé vodě*. O rok později to byla *Pohádka o Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku*. V roce 1957 nacvičila pohádkovou hru *Sněhurka a sedm trpaslíků*, a v roce 1958 *Pohádku o zlatém klíči a živé vodě*. Vždy se u jednotlivých her snažila zapojit do hry co nejvíce děti a často spolupracovala s ostatními učiteli (J. Klosová, Kejíková) nebo herci ochotnického divadla (Fr. Tázlar, Ctirad Procházka apod.) I v důchodě se velice zajímala o kulturní dění ve městě a v Sokole. U svých žáků i spolupracovníků byla velice oblíbená.

Zemřela po kratší nemoci 21. února 1995 ve věku nedožitých 81 let.

Věra Novenková, rozená Davidová

Narodila se 2. října 1924 v Boskovicích. Po dokončení měšťanské školy začala pracovat v obchodě svých rodičů, ale záhy nato dostala nabídku na roční praxi ve Zlíně. Bylo to v prodejně suvenýrů a tabáku v Baťově „Společenském domě“.

V tomto hotelu, tehdy gigantickém středisku kulturního života Zlína, sídlily různé organizace a kluby. Bydleli tam i členové zlínského divadla. Už po několika dnech se stala členkou divadelní odnože klubu ABŠ - absolventů Baťovy školy. Během roku absolvovala intenzivní hereckou průpravu pod vedením profesionálů. Debutovala ve zlínském divadle v Šamberkově hře „Blázinec v prvním poschodí“, a Stroupežnického hře „Zvíkovský rarášek“. To byla první etapa jejího vstupu na divadelní prkna. Ve zlínském divadle hostovala ještě v roce 1948 ve hře „Plynové lampy“.

Po návratu ze Zlína do Boskovic dostala nabídku na roli v operetě *Frajerečka*, kterou nacvičovalo ochotnické divadlo v roce 1940. Zahrála postavu Maryši. Pak následovala řada dalších zpěvoher a činoher, které se hrály v době okupace do rozpuštění Sokola v sokolovně - *Růže z Argentiny* (1941), *Perly panny Serafinky* (1941) a *Divá Bára* (1941). Po zrušení Sokola se hrálo v Katolickém domě. Byly to hry *Melodie srdcí* (1942), *Ostrov milování* (1943) a *Děti manéže* (1944). Po založení Městského ochotnického divadla hrála ve hrách *Večer ruských jednoaktovek* (1945), *Ruští lidé* (1946), *Hrátky s čertem* (1947), *Ženitba* (1947), *Vzpomínky na Karla Hašlera* (1948), *Všichni moji synové* (1949), *Tabu* (1949), *Reportáž psaná na oprátce* (1949), *Už Adam a Eva* (1949) a *Vlastenci rokoka* (1949). V roce 1946 hrála se souborem gymnázia ve hře *Polská krev* a v roce 1948 ve hře *Večer tříkrálový*. Mimo to měla nespočet koncertních a komorních vystoupení za doprovodu orchestru, nebo za doprovodu dvou výtečných klavíristů, učitelů Vladimíra Veselého a Miloše Chlupa. O své další činnosti Věra Novenková napsala:

„Pro mne nastal zlom v roce 1948, kdy jsem se v celostátní pěvecké soutěži umístila jako druhá. V tomto roce jsem byla přijata do Státního souboru písní a tanců v Praze. Mou prioritou se tedy stal zpěv. Základem mé profesionální práce byly všechny moje předešlé ochotnické aktivity. Ke skutečnému herectví jsem se dostala už jen sporadicky ve filmu a v televizi. Často jsem natáčela v Čs. rozhlasu. Práce ve Státním souboru byla zaměřena hlavně na zájezdovou činnost a státní reprezentaci - i v zahraničí. Ze Státního souboru si mne „půjčovaly“ i přední lidové soubory na zahraniční cesty a festivaly. Nejzajímavější byl tříměsíční zájezd do Číny. Vlákem přes SSSR Sibiřskou magistrálou až do Pekingu. Výlet k Velké čínské zdi a do císařského města. Pak přes řadu velkých měst až do Šanghaje. Další velká letecká cesta vedla na východ ke Kaspickému moři do Azerbajdžánu. Pro nás jsou východní země jiné světy. Náš bližší svět, to byla většina evropských zemí. Vzpomínám na cesty Itálií a Španělskem po Slunečním pobřeží až na mys Sv. Vincenta v Portugalsku. Cesta do Spojených států měla zase jiná kouzla. Palác spojených národů, pohled z nejvyššího mrakodrapu na New York, pak kousek Kanady a večerní barevné obrazy nad Niagarskými vodopády. A mezi tím mnoho a mnoho úspěšných koncertů. To však je už hodně dávno. Vedle toho běžel rodinný život. Manžel

- tanečník a choreograf a tři děti. Hodně radostí, hodně starostí a hodně, hodně vzpomínek.“

Jarmila Klovská

Narodila se 10. 3. 1927 v Boskovicích. Vystudovala Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor zeměpis - tělesná výchova. Láska k pohybu a hudbě ji provázela celým životem. Začala jako dítě v Sokole, na gymnáziu za vedení profesora Nadymáčka zpívala ve sboru a hrála ve studentském orchestru na housle. Za vedení Vlasty Poláckové, později Milady Mikulové v Lidové škole umění, získala baletní a taneční průpravu. Po vystudování učila jeden rok v Ostravě, pak na Benešově. Pak na tři na roky nastoupila na Měšťanskou dívčí školu v Boskovicích. Po reorganizaci školství přešla učit na gymnázium a tam setrvala až do důchodu.

Na měšťanské škole nacvičila balet „Zlatovláska“ za klavírního doprovodu Miloše Chlupa. Rodiče ušili kostýmy, pomohli s kulisami a za morální podpory tehdejšího ředitele školy Františka Lindy byl úspěch zaručen. V roce 1947 spolupracovala s učitelkou J. Pavlů na nácvičku hry *Pohádka o vánočním stromku*. V roce 1950 tato spolupráce pokračovala u pohádky *O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku*.

V období rozkvětu ochotnického divadla, za režie Jaroslava Maňase, se protančila téměř všemi jeho představeními. Se studenty nacvičila balet „Z pohádky do pohádky“ za hudebního doprovodu orchestru Státního divadla Brno, jehož nahrávku zapůjčil Český rozhlas Brno. Aktivně se podílela na představení *Fidlovačky*. Poprvé jako herečka, podruhé v roce 1945 jako tanečnice a potřetí jako choreografka baletu (1963). V roce 1969 nacvičila tance pro hru *Na tý louce zelený*. Nesmím zapomenout na hru „Královna loutek, uvedenou v roce 1952, i na *Sněhurku* a *sedm trpaslíků* (1957). Byly i další hry, kdy pomáhala při nácvičku tanců, jako *Lucerna* v roce 1965.

Alena Buchalová

Narodila se 23. července 1930 v Boskovicích v „divadelní“ rodině. Otec i matka byli členové Dramatického kroužku při Jednotě proletářské tělovýchovy. V Boskovicích vychodila měšťanskou školu. Potom Obchodní školu v Blansku.

Pracovala jako mzdová účetní v Minervě Boskovic a po otevření nemocnice od roku 1959 do roku 1989 také jako mzdová účetní.

Členkou ochotnického divadla byla od 21. 6. 1948. Lásku ke zpěvu a divadlu zdělila po svých rodičích a dědečkovi Hubertu Konečném, který byl členem Čtenářsko - zpěvák-
ského spolku Velen. Kromě divadla byla od roku 1947 členkou Chráněného sboru a od roku 1959 Pěveckého sboru Janáček.

Za dobu své divadelní činnosti účinkovala v 17 divadelních hrách. Z nich je nutné vzpomenout zejména na Vlastence rokoka (1949), Babičku (1950 - Kristla), Mamzelle Nittouche (1954), Lucernu (1983 - Klásková) a Fidlovačku (1985 - písničkářka). Ale následovaly i další hry, jako Nejkrásnější válka, Na tý louce zelený, Kdo si brousí nad Paďousi, Dědeček. Mně osobně nejvíce zůstala v paměti hra Jezinky a Bezinky, kde sehrála roli Abby Brewsterové, kde společně s Dagmar Stavinohovou sehrály dvě staré dámy, které chtějí dělat všem jen dobře.

Kromě hraní působila i ve výboru divadla a pomáhala všude, kde bylo potřeba.

František Hlaváček

Narodil se 27. ledna 1931 ve Svitávce.

Vystudoval na brněnské konzervatoři hru na hoboj u prof. Suchého (v letech 1947 až 1952). Poté byl 4 roky hoboistou Krajského symfonického orchestru v Brně, a další tři roky působil ve Státním symfonickém orchestru ve Zlíně. Od roku 1959 se stal ředitelem Lidové školy umění v Boskovicích, kde setrval až do odchodu do důchodu.

V letech 1952 až 1958 nastudoval a řídil řadu koncertů a divadelních představení ve Svitávce (Polská krev, Fidlovačka, Mamzelle Nittouche a další). Po přestěhování do Boskovic se ihned aktivně zapojil do kulturního života. Ujal se vedení Orchestrálního sdružení SKP, které vedl v letech 1970 až 1974. Současně vedl i velký dechový orchestr SKP Boskovice s přestávkou

v letech 1980 - 1983. Samozřejmě nemohl chybět ani při realizaci divadelních představení. Byly to hry Fidlovačka (1963 a 1985), Lucerna (1965), Na tý louce zelený (1969), Podskalák (1982). Na střední škole řídil orchestr u hry Oskara Nedbala Z pohádky do pohádky. Svoje kulturní aktivity rozděloval mezi hudbu a divadlo. V poslední době, po odchodu do důchodu, se zaměřuje na působení v dechové hudbě.

Dagmar Koudelková

Narodila se 5. července 1938 v Protivanově, v muzikantské rodině. Otec hrál v místní kapele a ona již od dětství milovala hudbu, zpěv a také divadlo.

Již na základní škole v Protivanově účinkovala v různých besídkách a na kulturních akcích. V roce 1948 hrála na školním představení Sněhurka a sedm trpaslíků, o rok později, v roce 1949 Sněhovou královnu. V roce 1955 již účinkovala v divadelním souboru Sokola Protivanov ve hrách Děvče z předměstí, Teče voda proti vodě a dalších. V roce 1957 vystupovala jako host v ochotnickém divadle v Plumlově ve hře „Muziky, muziky“.

V roce 1958 až 1967 přerušila ochotnickou divadelní činnost - věnovala se rodině a žila s manželem na Slovensku. V roce 1967 se vrátila do Boskovic, kde se stal manžel správcem tehdy státního zámku a Dáša pracovala jako průvodkyně.

Přišla do Boskovic v pravou chvíli. V té době dával Mirek Konečný dohromady mladé lidi, aby s nimi začal s nácvikem divadla. Do divadla se ihned zapojila a hrála ve hře Voskovce a Wericha „Nebe na zemi“. A pak již následovala celá dlouhá řada her, ve kterých uplatnila svoje herecké nadání. Byl to Ztracený ráj, Tajemný doktor Ox, Než se zvedne opona, Podskalák, Lucerna, Fidlovačka, Dalskabáty hřišná ves a další. Celkem 16 divadelních her.

A mezi tím účinkovala i při různých oslavách. Své herecké znalosti dodnes využívá při průvodcovské činnosti na zámku.

Vladimír Petrů

Narodil se 5. května 1946 v Boskovicích, v domě kde dosud bydlí. Základní školu vychodil na ZŠ 9. května (zelená). Po absolvování devítiletky nastoupil do učebního oboru elektromechanik u Okresního průmyslového podniku Blansko. Prv-

ní ročník učení absolvoval ve Slušovicích, kde začaly jeho první kulturní pokusy. Naučil se hrát na kytaru, zpíval a hrál ve scénkách, se kterými vystupoval na učilištích a vesnických akcích. Po absolvování prvního ročníku se vrátil do Bosko-

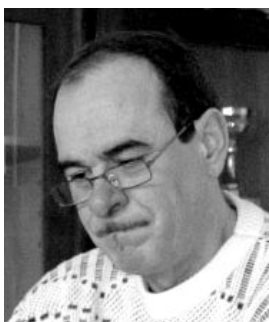
vic, kde se potkal s Antonínem Koutným. Ten jej pozval do mládežnického souboru „Mládí“, který právě zakládal. Zde si jej vybral Ruda Volf do první divadelní role, vojáka v Loupežníkovi. Pak následovalo několik pokusů režisérů Dr. Procházky a Karla Klemsy. Jak Vladimír tvrdí, ty bohužel nedopadly dobře. Pak nastala v jeho činnosti přestávka. Absolvoval vojenskou základní službu, oženil se, měl 3 syny, prošel několika zaměstnáními, včetně montáží v Sovětském svazu. Po ukončení montáží se vrátil do Boskovic. Bylo to právě v době, kdy Mirek Konečný dával dohromady divadlo. Do něho se aktivně zapojil. Byl členem jeho kabaretu Lolita, který však měl krátké trvání. První hrou, ve které ztvárnil s Pavlem Klevetou hlavní roli, byla hra Nebe na zemi. Pak již následovala celá řada divadelních představení: Ztracený ráj (1978), Případ Adam a Eva (1980), Dalskabáty (1987), Nekrásnější válka (1989), Lumpacivagabundus (1992), Zapeklitá komedie (1995), Na tý louce zelený (1999), Hrátky s čertem (2001), Dědeček, aneb musíme tam všichni (2004). Zatím z těch posledních rolí byly Zvonokosy a Limonádový Joe. Jistě to nebudou role poslední. Vždy, když přišel na scénu, obecenstvo pobavil. Po zániku občanského sdružení Ochotnické divadlo se prozatím stáhl do ústraní. Nevstoupil ani do Sokola, ani se nestal členem Ochotnického divadla Mirka Konečného.

Diváci věří, že na divadlo nezanevřel, a že jej uvidí v některé nové roli.

Pavel Kleveta

Narodil se 18. 12. 1957 v Boskovicích.

V Boskovicích také vychodil základní školu a vyučil se mechanikem v učilišti Minervy. Poté absolvoval Střední pedagogickou školu a nastoupil jako vychovatel na Střední odborné učiliště strojírenské. Po sametové revolu-

ci v roce 1989 pracoval jako tajemník Župy Krále Jiřího v Boskovicích. V současné době vyučuje na Základní umělecké škole v Boskovicích.

Absolvoval Lidovou školu umění, obor klavír a zpěv. Aktivně se zapojuje do kulturního dění ve městě. Byl členem folklorního tanečního souboru Velen nejdříve jako tanečník, později jako zpěvák. V současné době zpívá v Chrámovém sboru a vystupuje s dechovou hudbou Boskověnká.

V roce 1977 vstoupil do ochotnického divadla, které se tvořilo po delší odmlce pod vedením Mirka Konečného. Jeho první hrou bylo Nebe na zemi. Dále to byly hry Tajemný doktor Ox (1979), Podskalák (1982), Maškaráda za plotem (1984), Fidlovačka (1985), I chytrák se spálí (1986), Charleyova teta (1987), Dalskabáty, hříšná ves (1987). Pak již následovaly další hry, ve kterých účinkoval: Nejkrásnější válka, Kabaret aneb pro každého něco, Lumpacivagabundus, Zapeklitá komedie, Jezinky a Bezinky, Na tý louce zelený (1999), Hrátky s čertem, Dědeček a mnoho dalších. Z posledních her, které vznikly pod režijním vedením Mirka Konečného, to byly Zvonokosy a Limonádový Joe. Lze si jen přát, aby to nebyly role poslední.

Lubomír Slezák

Narodil se 12. listopadu 1962 v Brně.

Po absolvování devítileté školní docházky vystudoval Střední průmyslovou školu elektro v Rožnově pod Radhoštěm. Do Boskovic se přijel. Pracoval v Lidokovu, v Tesle Brno, potom jako OSVČ (osoba samostatně výdělečně činná). V současné době pracuje ve firmě Auteco v Boskovicích.

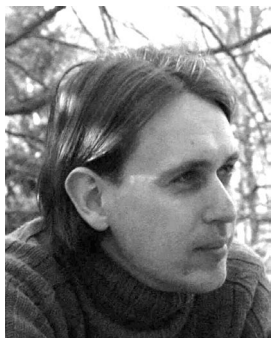

K divadlu jej v roce 1995 přivedla Kája Kronková. Poprvé hrál v představení Zapeklitá komedie, aneb Kdo si brousí nad Paďousy. Pak následovaly další role v divadelních hrách Výtečníci (1996), Jezinky a Bezinky (1996), Blbec k večeři (2006), Vrány (2006). V roce 2007 se ujal spolu s Kájou Kronkovou režie hry Velká zebra, aneb jak se to jmenuje? V roce 2009 režíroval hru Hexenschuss, za rok nato hru Tornádo. Další rolí byl Dominik ve hře Mátový nebo citron. Zatím poslední roli si zahrál ve hře Řeči.

Na krajské soutěži ochotnických divadel Hoblík v Hodoníně v roce 2009 obdržel cenu

za hlavní mužskou roli ve hře Velká zebra. O dva roky později, v roce 2011 na téže soutěži obdržel cenu za ztvárnění hlavní mužské role v představení Tornádo. Společně s Lumírem Doubkem jsou vůdčími osobnostmi ochotnického divadla.

Tomáš Trumpeš

Tomáš Trumpeš se narodil 20. června roku 1979 v Boskovicích. Vystudoval místní gymnázium, pracoval v oblasti památkové péče a posléze studoval Sdružená uměnovědná studia na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Během studií, která nedokončil, založil v roce 2002 amatérské divadlo NABOSO.

Původně přislíbil pouze dramaturgickou spolupráci v nově se rodícím divadle, které vzniklo při TJ Sokol z iniciativy šéfa sokolovny Karla Malacha. Postupně se však situace vyvinula tak, že se Tomáš Trumpeš ujal i režie a uměleckého vedení souboru.

V dramaturgické linii nového divadla se od počátku zřetelně odrážel hlavní zájem Tomáše Trumpeše, totiž literatura, a to především česká literatura 20. století, později i století předešlého. Vedle činoherního souboru, který postupně zpracovával díla českých autorů Václava Havla, Jana Zábrany, Josefa Škvoreckého, Josefa Topola, později klasické kusy Gabriely Preissové a bratří Mrštíků, založil Tomáš Trumpeš díky zájmu o poezii také dramatický kroužek NABOSO. V rámci toho vytvářel se studenty gymnázia především recitační sborová představení na texty českých básníků 20. století.

K největším úspěchům dovedl Tomáš Trumpeš své soubory s představeními, jejichž základem se staly texty autorů spojených s českým undergroundem. Nejprve to bylo představení Magorův sbor, tedy recitační představení zpracovávající vězeňskou poezii Ivana Martina Jirouse, a posléze inscenace hry Jáchyma Topola Uvařeno, se kterou soubor divadla NABOSO zvítězil v celostátním kole přehlídky amatérského činoherního divadla Divadelní Piknik ve Volyni a prezentoval se díky tomu i na Jiráskově Hronově.

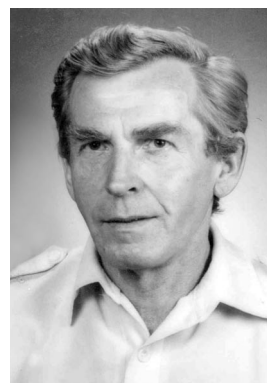
Tomáš Trumpeš tedy inspiraci pro svou divadelní práci čerpá především v literatuře, čemuž do značné míry odpovídá i jeho divadelní jazyk,

zejména v počátcích zaměřený hlavně na práci se slovem a s textem. Soubor je pod vedením Tomáše Trumpeše značně proměnlivý. Za deset let existence jím prošlo několik desítek lidí, režisér ansámbl dlouhodobě nestaví na stejných hereckých osobnostech. Pro divadlo byla a je důležitá spolupráce s hercem a dramaturgem Janem Bařínkou, a v posledních letech také se scénografkou Evou Tajovskou.

Tomáš Trumpeš pracuje jako kulturní redaktor Regionálních novin Boskovic. I v divadle NABOSO se odráží vedle jeho zájmu o literaturu také zájem o věci veřejné, o politiku, a také jeho protestantské náboženské kořeny. Sám o sobě říká, že je režisér nikoliv volbou, ale řízením osudu.

Antonín Dufek

Narodil se 5. března 1940 ve Dvoře Králové. Po válce, v roce 1945, se rodina přestěhovala do Křtěnova u Olešnice na Moravě. Po absolvování povinné školní docházky se vyučil mechanikem šicích strojů ve Středním odborném učilišti Minerva Boskovice. Poté dálkově vystudoval Střední průmyslovou školu v Jedovnicích, kde maturoval v roce 1967. Až do důchodu pracoval v Minervě Boskovice. V roce 1965 se oženil a měl 2 děti.

K divadlu se dostal již v Olešnici, pod vedením režiséra Karla Hamerského. Po přestěhování do Boskovic vedla jeho cesta mezi ochotníky. Jeho prvním představením, ve kterém vystupoval v ochotnickém divadle byla hra Helenka je ráda, aneb slaměný klobouk, uvedená v roce 1958. V roce 1961 si zahrál ve hře Příliš Šťedrák večer, pak následoval C. K. polní maršálek (1965), Nebe na zemi (1977), Křeslo pro vraha (1981), Podskalák (1982), Fidlovačka (1985), Lumpacivagabundus (1991), Jezinky a Bezinky (1996).

V roce 2002 bylo založeno Ochotnické divadlo, občanské sdružení. Antonín Dufek byl zvolen do vedení a stal se členem revizní komise. Bohužel, jeho zdravotní stav se natolik zhoršil, že nemoci dne 15. dubna 2002 ve věku 62 let podlehl.

Jitka Machálková - rozená Živná

Narodila se 16. 4. 1958 v Boskovicích. Po absolvování základní školy nastoupila na Odbor-

né učiliště keramika - porcelán v Třebelčovicích pod Orebem (1974 - 78). Pak pracovala v keramické dílně Hlubna Brno (1978 - 88). Od roku 1989 pracuje jako OSVČ ve vlastní keramické dílně.

Do chodu ochotnického divadla se zapojila v roce 1978 jako nápověda. Postupně se zapojovala i do dalších činností - prováděla návrhy scény i kostýmů pro studované divadelní hry. První hrou, ve které začala s režii, byla v roce 1982 pohádka Jana Jílka Sůl nad zlato. Pak již následovaly další hry uváděné pod jejím režijním vedením. Byl to Slaměný klobouk (1983), O Honzovi a víle Verunce (1984), Charleyova teta (1987), Nejkrásnější válka (1989). V roce 1990 režírovala Kabaret, aneb pro každého něco. Na tomto divadelním představení se podílel i taneční orchestr MIX, řízený Jaroslavem Kolčavou. To však nebyl poslední počín Jitky Machálkové. Ke 130. výročí divadla nazkoušela Berounské koláče, hru, která byla hrána na schůzi Velena v roce 1870. V roce 1995 následovala detektivka Jezinky a Bezinky, v roce 1999 opereta Járy Beneše Na té louce zelený, rok nato Hrátky s čertem. Další hrou, na které se režijně podílela, byla komedie Dědeček, aneb musíme tam všichni. Tou poslední hrou, při které byla asistentkou režie, byly Zvonokosy.

Kromě režie si také zahrála ve hrách Případ Adam a Eva a v pohádce O Žofince a draku Dynamitovi. Tam, kde nebyla přímo zainteresována jako herečka nebo režisérka, tam aktivně pomáhala při přípravě představení jako kostymérka nebo maskérka. Z uvedeného je vidět, že byla jednou z velmi aktivních členek ochotnického divadla.

Dagmar Stavínková

Narodila se 10. 11. 1931 v Boskovicích.

Po základní školní docházce absolvovala učitelský ústav a začala pracovat jako učitelka. Jejím posledním působištěm byla Základní škola 9. května v Boskovicích, kde pracovala až do odchodu do důchodu.

Poprvé tančila na jevišti boskovické sokolovny v deseti letech (1941) jako členka baletu. Vždy

s úsměvem říkala kolegům v ochotnickém divadle: „To já jsem v tyátru začínala jako baletka. To se Vám nikomu určitě nepodařilo postoupit od baletu až k ježibabě.“

Spolu s ochotnickým divadlem strávila spoustu krásných let a nastudovala pěknou řádku rolí, které vždy hrála přesvědčivě, ať to byla komedie nebo drama. Jednou z prvních her, ve které hrála, byla v roce 1955 Chirurg Platon Krečet. Nedělala jí problém ani role Dony Lucie de Alvaroz v Charleyově tetě, hubaté Kláskové v Jiráskově Lucerně ani ježibaby v pohádce O Honzovi a víle Verunce. Zahrála si i v řadě dalších her, např.: Loupežník (1963), Nebe na zemi a Ztracený ráj (1977). V roce 1980 se objevila v divadelních hrách Případ Adam a Eva, Než se zvedla opona a v pohádce Princezna Žofinka a drak Dynamit. Pak následovaly další role ve hrách jako Ztracený klíček (1981), Křeslo pro vraha (1981), Podskalák (1982), Slaměný klobouk (1983), Fidlůvačka (1985), Lumpacivagabundus (1991). Na slavnostním večeru ke 130. výročí divadla hrála kotlářskou mistrovou Perličkovou v jednoaktovce Berounské koláče. V roce 1995 vystupovala v Zapeklité komedii. Její nejlepší rolí byla stará dobrá duše - travička ve hře Jezinky a Bezinky, kde excelovala s Alenou Buchalovou. Její poslední rolí byla Leontýna ve hře Hrátky s čertem. V roce 2003 při oslavě 140. výročí divadla obdržela od Svazu českých divadelních ochotníků Čestné uznání za rozvoj ochotnického divadla.

Pokud zrovna nebyla obsazena v divadelním představení jako herečka, pomáhala ve vytváření představení jako nápověda. Ochotně přišla na všechny akce a divadelní brigády, a přiložila ruku k dílu vždy, když bylo potřeba.

S pečlivostí vedla po léta zápisy a dokumentaci ochotnického divadla do divadelní kroniky.

Bohužel život tomu chtěl, že zemřela po těžké nemoci počátkem března 2004.

Olga Müllerová

Narodila se 25. 2. 1945 v Boskovicích. Po dokončení základní školní docházky vystudovala Střední pedagogickou školu a nastoupila jako učitelka do mateřské školy.

Již v 7 letech měla první veřejné vystoupení na školní

oslavě. To se opakovalo téměř každý rok, že vystupovala s recitací na školních i veřejných oslavách. Účinkovala i ve scénkách na školních divadelních představeních. V roce 1958 si zahrála královnu vil v pohádkové hře Pohádka o zlatém klíči a živé vodě. Když v roce 1963 nacvičovali studenti Střední všeobecně vzdělávací školy (vlastně gymnázia) Fidlovačku, byla jí svěřena role Mastílkové.

V roce 1977, kdy po určité stagnaci ochotnického divadla začal Mirek Konečný obnovovat jeho činnost, se Olga také zapojila a již za rok vystupovala ve hře Nebe na zemi. Pak následovala řada her, ve kterých Olga účinkovala. Byly to: Než se zvedla opona (1980), Žofinka a drak Dynamit (1980), Křeslo pro vraha (1981), Podskalák (1982), Maškaráda za plotem (1984), Jak starý zmoudřel (1985), Fidlovačka (1985) a také Charleyova teta.

V začátcích své ochotnické činnosti se zúčastňovala soutěží v recitaci a uměleckém přednesu. V roce 1960 zvítězila v celostátním kole soutěže Wolkrův Prostějov.

V době občanského sdružení byla členkou výboru. V současné době je členkou Oblastního předsednictva SČDO jižní Moravy a členkou předsednictva SČDO v Praze, kde velmi aktivně pracuje.

Za svého pracovního působení na mateřské škole v Praze si zahrála několik malých rolí a vyzkoušela si dabing v ČTV.

Antonín Koutný

Narodil se 3. května 1937 v Boskovicích. Zde také vychodil obecnou a měšťanskou školu. Vyučil se v Minervě v Boskovicích. V průběhu svého života působil na různých pracovištích. Byl v Minervě, v Uhelných skladech apod.

Do ochotnického divadla vstoupil v době, kdy Mirek Konečný obnovoval činnost ochotnického divadla a na začátek připravil k nastudování hru Nebe na zemi. V této hře dostal roli i Antonín Koutný. Ještě v témže roce účinkoval v divadelním představení Ztracený ráj a pak následovaly další hry: Než se zvedla opona (1980), Podskalák (1982), Fidlovačka (1985), Charleyova teta (1987), Kabaret, aneb pro každého něco (1988), Lumpacivagabundus (1991).

Kromě hraní pomáhal Tonda při realizaci dalších divadelních her jako kulisák.

V ochotnickém divadle byl aktivně činný až do roku 2000, kdy jej postihla těžká choroba, která 30. května 2000 ukončila jeho život

Miroslav Konečný

Narodil se 11. dubna 1950 a zemřel 13. července 2011.

Psal se rok 1977, kdy Mirek Konečný přišel do ochotnického divadla. V té době prožívalo divadlo generační krizi a chyběl režisér. Byl to Mirek Konečný, který získal pro divadlo řadu mladých lidí, kteří se dosud s ochotnickým divadlem nesetkali. Postupně zlákal i několik herců ze staré gardy a začal s nimi nacvičovat hru Voskovce a Wericha Nebe na zemi. Bylo s podivem, že se mu podařilo získat i Petra Krivinky, jež sehnal muzikanty, kteří zajistili hudební doprovod. Hra měla u obecnstva velký úspěch.

Hned poté se ujal Mirek Konečný režie představení Tajemný doktor Ox. Hra byla velmi náročná na techniku i hudební doprovod, který tentokrát zajišťoval taneční orchestr Harmonie Milana Huzlíka. Po uvedení této hry Mirek Konečný oznámil, že již nebude dále režisrovat, protože se musí plně věnovat dálkovému studiu režie, a také vedení kabaretu, který v té době založil.

V roce 1979 zakládá při MKS divadelní soubor POKUS, do kterého získal několik herců ochotnického divadla. Soubor uvedl adaptaci hry Jaroslava Haška Hora Olivetská a dramatisaci Máchova Máje. V zápětí se stěhuje do Olešnice na Moravě, čímž na čas končí jeho činnost a spolupráce s divadlem.

Počátkem roku 2007 se Mirek Konečný vrací zpět do Boskovic. Okamžitě kolem sebe soustřeďuje skupinu mladých, se kterými před svým odchodem spolupracoval, a začíná znovu režisrovat. Vybral si hru - muzikál Zvonokosy. Byl to muzikál velmi náročný na výpravu. Hra měla úspěch. Další plánovanou hrou, kterou chtěl Mirek Konečný uvést, byl muzikál Sugar, aneb někdo to rád horké. Premiéra byla plánována na říjen 2009. Bohužel život běžel jinak. Těžká nemoc mu již nedovolila realizovat jeho plány. Zemřel dne 13. července 2011 (na začátku životopisu máte jiné datum).

Lumír Doubek

Narodil se 19. listopadu 1966 v Boskovicích. Po základní devítileté škole vystudoval obor mechanik šicích strojů v Minervě, kde nastoupil do zaměstnání. Od roku 1991 působí jako OSVČ (osoba samostatně výdělečně činná).

V současné době pracuje ve firmě ČKD Blansko Small Hydro.

U divadla se poprvé objevil v roce 1984 ve hře O Honzovi a víle Verunce, kde se představil jako pomocný zvukař s Petrem Veselým, který jej do divadla přivedl. Od repríz Nejkrásnější války v roce 1989 se technicky zapojoval téměř do

každého představení, buď jako zvukař, nebo osvětlovač.

Poprvé se postavil na jeviště v roli lesního inženýra ve hře Na tý louce zelený (1999), v dalších představeních měl menší role případně alternace.

Od roku 2001 pracuje ve výboru divadla a v roce 2004 se stává jeho předsedou.

Společně s Lubomírem Slezákem jsou vůdčími osobnostmi ochotnického divadla.

ZÁVĚR

Vážení čtenáři, pokusil jsem se zpracovat historii divadla tak, jak byly jednotlivé inscenace uváděny na boskovická jeviště. Za období, které je zachyceno v tomto druhém díle Boskovické divadlo 2, došlo k mnoha změnám a událostem, které chod souboru ovlivňovaly v dobrém či špatném slova smyslu. To ať posoudí každý čtenář sám. Přes všechny tyto události divadlo žije už celých 150 let. Vystřídala se v něm řada herců a pracovníků zajišťujících technickou stránku představení.

Chtěl bych zde poděkovat všem, kteří mi při sepisování byli nápomocni. V první řadě je to Ilja Melkus, který trpělivě přepisoval to, co jsem si já zaznamenal, a dával všemu potřebnou formu pro tisk. Pak to bylo několik členů divadla, kteří mi pomáhali zajišťovat potřebné tiskové materiály (programy, fotografie z jednotlivých her), a kteří mi poskytli svá osobní data do kapitoly Osobnos-

ti divadla. Omlouvám se, pokud jsem na někoho zapomněl. Děkuji Karlu Malachovi, Tomáši Trumpešovi a dalším. Bez jejich pomoci by se mi nepodařilo historii divadla posledních 23 let popsat. Velkým pomocníkem mi byl i můj archiv, ale hlavně archiv divadla, ve kterém jsem řadu věcí dohledal.

Dělám tímto tečku za uplynulými 150 lety ochotnického divadla, které v Boskovicích přispívalo ke kulturnímu životu města. Ať má Thálie v Boskovicích stále živnou půdu pro rozkvět divadla a stále dostatek herců, režisérů i dalších spolupracovníků. A ať se podaří, v čase co nejbližším, realizovat smělé plány zakladatelů Městského ochotnického divadla, kteří již v roce 1945, tedy před 68 lety, usilovali o postavení divadelní budovy.

**Do dalších let přeji divadelníkům
- ZLOMTE VAZI!**

Použité prameny:

Archiválie Okresního archivu Blansko
Divadelní archiv Ochotnického divadla
Divadelní archiv Tělocvičné jednoty Sokol
Kronika Ochotnického divadla
Kroniky základních škol v Boskovicích
Poskytnuté informace od režisérů
Vlastní archiv

Použité zkratky:

MOD - Městské ochotnické divadlo
OD MKS - Ochotnické divadlo Městského kulturního střediska
DTJ - Dělnická tělovýchovná jednota
KZMB - Kulturní zařízení města Boskovice
OS OCHB - Občanské sdružení Ochotnické divadlo Boskovice
SPgŠ - Střední pedagogická škola

O AUTOROVÍ

Jiří Bušina

Narodil se 12. února 1928 v Boskovicích. Tam také vychodil základní školu. Poté vystudoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Brně, kterou ukončil v roce 1948. V roce 1950 nastoupil vojenskou základní službu, po jejím ukončení byl aktivován. Vojenskou službu ukončil v roce 1956 a 1. června 1956 nastoupil do Minervy Boskovice jako energetik. Zde pracoval až

do odchodu do důchodu. V letech 1966 až 1969 absolvoval Institut strojírenské výchovy, obor řízení strojírenské výroby a získal titul diplomovaný technik.

Ve svém volném čase se věnoval kultuře, především ochotnickému divadlu. Mezi Boskovické ochotníky vstoupil v roce 1945 a s přestávkou, kdy byl na vojně, je jeho členem dosud. V ochotnickém divadle působil jako osvětlovač a kulisák. Předsedou souboru byl v letech 1980 až 1992.

Od roku 1985 je členem Svazu českých divadelních ochotníků a od toho roku také členem Oblastního předsednictva SČDO jako pokladník v poslední době jako jednatel. V roce 1995 byl zvolen předsedou revizní komise ústředního výboru SČDO v Praze.

Za svoji práci pro ochotnické divadlo a rozvoj kultury v Boskovicích obdržel Medaili Františka Halase. V říjnu 1995 Zlatý odznak SČDO a v květnu 2002 Zlatý odznak Josefa Kajetána Tyla.

K 80. narozeninám mu bylo předáno předsednictvem svazu Čestné uznání Václava Klimenta Klicpery a ocenění Zlatý Harlekýn (na fotografii).

V 80. letech se začal zabývat historií boskovického ochotnického divadla od jeho založení v roce 1863 až do roku 1994. Městské kulturní středisko, pod kterým v této době pracoval ochotnický soubor zpracovanou historií vydal knižně pod názvem Boskovické divadlo. Současně také aktivně zpracovával příspěvky o historii amatérského divadla na okrese Blansko pro Místopis českého amatérského divadla, které vydala Artama, zařízení ministerstva kultury. Ke 150. výročí divadla zpracoval poslední období ochotnické činnosti v Boskovicích až do roku 2013.

Poděkování

Všichni členové boskovických ochotnických souborů děkují z celého srdce Jiřímu Bušinovi, dlouholetému členu a neúnavnému aktivnímu účastníku veškerého dění, kterým boskovické ochotnické divadlo procházelo a prochází, nositeli nejvyšších celostátních uznání, které může český divadelní ochotník získat. Zvláštní poděkování si pak zasluhuje činnost Jiřího Bušiny na mapování dějin ochotnického divadla v Boskovicích od jeho počátků až po současnost a jeho schopnost nejen historické podklady shromáždit, ale navíc je připravit ke knižnímu vydání, které je zpřístupní nejširší veřejnosti - zejména té divadelnické.

Přijmi, Jirko, naše upřímné díky.

Boskovičtí ochotníci

LUMPACIVAGABUNDUS (1992). Touto hrou obnovil ochotnický soubor svoji činnost po roce 1989.

ZAPEKLITÁ KOMEDIE, aneb kdo si brousí nad Paďousy (1995). Režirovala Karla Kronková.

JEZINKY A BEZINKY (1996), černá komedie v úpravě Jana Wericha dala možnost vyniknout v hlavních rolích dvěma roztomilým starým ženám - travičkám Aleně Buchalové a Dagmar Stavinohové.

NA TÝ LOUCE ZELENÝ (1999). Tato opereta se objevila na repertoáru boskovického divadla již potřetí.

HRÁTKY S ČERTEM (2001). Poslední představení Ochetnického divadla pod hlavičkou KZMB.

Divadlo NABOSO debutovalo inscenací hry Václava Havla ŽEBRÁCKÁ OPERA v roce 2003.

DĚDEČEK (2004). Premiéry se v hledišti zúčastnil sám autor hry, Jaroslav Koloděj a napsal: Děkuji Vám za radostný a milý zážitek z vaší premiéry mojí hry. Byli jste skvělí.

Recitační představení MAGORŮV SBOR vyšlo i na CD a dosáhlo takřka 50 repríz po celé republice.

Představení BLBEC K VEČEŘI (2006) bylo především hereckým koncertem Aleše Ryšavého (na fotografii vpravo).

VRÁNY (2006). Premiéra se uskutečnila před boskovickým hradem.

Westernová MARYŠA (2007) divadla NABOSO v hlavní roli s Jaroslavou Šimákovou byla první částí Moravské trilogie Noci na rovinách.

VELKÁ ZEBRA (2007). Představení mělo 11 repríz, derniéra proběhla 15. 3. 2009 na festivalu v Hodoníně.

Ve hře ZVONOKOSY (2008) vystoupilo 54 účinkujících a orchestr pod vedením Petra Křivinky.

Za hlavní roli v inscenaci GAZDINA ROBA aneb Lepší je shořet než vyhasnout (premiéra v r. 2008) získala Lída Odehnalová herecké ocenění za celostátním festivalu FEMAD.

HEXENSCHUSS (2009). Do souboru přichází Vojtěch Kopečný (vpravo).

TORNÁDO (2010).

Na premiéru hry Tornádo, kterou divadlo uvedlo jako první na světě, přijel i její překladatel MUDr. Jan Cimický.

UVAŘENO (2011) Jáchyma Topola se stalo nejúspěšnější inscenací divadla NABOSO, hrálo se dokonce čtyřikrát na Jiráskově Hronově.

Po jedné repríze představení Uvařeno se sešli herci, režisér a osvětlovač a zvukař (v jedné osobě) i s autorem Jáchymem Topolem.

Hru LIMONÁDOVÝ JOE (2011) režíroval Mária Kubec.

MÁTOVÝ NEBO CITRON (2012). Debutující režisérka Jana Řezníčková dokázala vytvořit skutečně civilní, uvolněné a vtipné představení.

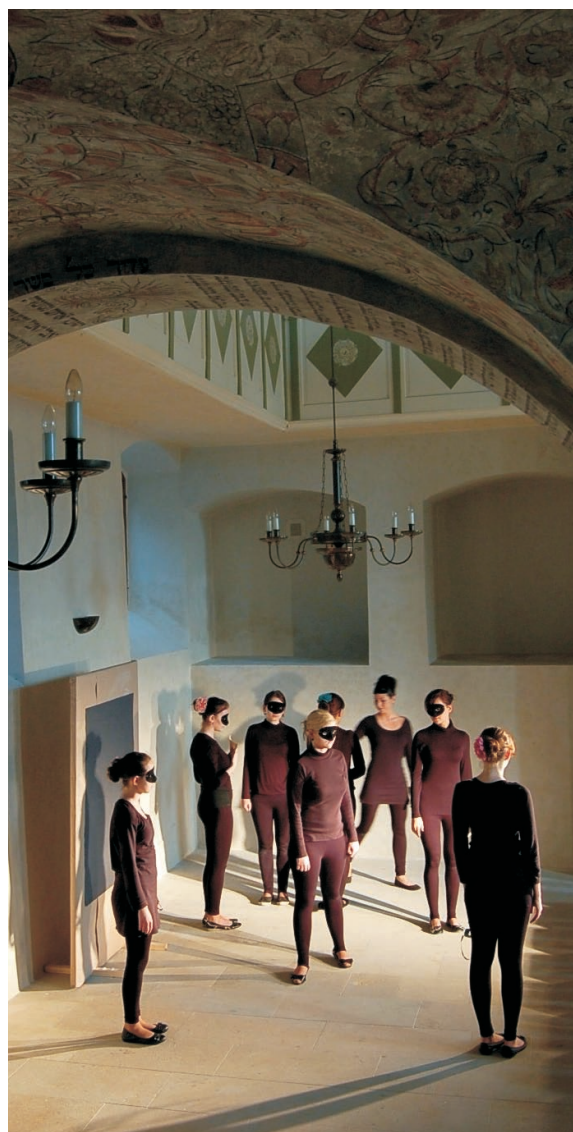
Představení ČÍM SE ODPLATÍM HOSPODINU ZA VŠECKA DOBRODINÍ JEHO (2012) připomnělo v evangelickém kostele životní osudy Karla Boháčka.

ŘEČI. V roce 2013 uvedená hra Ochotnického divadla pokračovala v tradici konverzačních komedií.

MY VRABČÁCI (2001).
Divadelní hru Pavla Soukupa nacvičili žáci základní školy na ul. 9. května pod režijním vedením Káji Kronkové.

Studenti Střední pedagogické školy v rámci předmětu dramatická výchova nastudovali několik divadelních představení, například TLUKOT A BUBNOVÁNÍ (2012), MONOLOGY PROTI PROUDU ČASU (2012) a UBITÉ LABUTĚ (2013), všechna pod režijním vedením Moniky Lepkové.

**SOUPIS INSCENACÍ
SEHRANÝCH BOSKOVICKÝMI OCHOTNÍKY
V LETECH 1863 - 2013**

Premiéra	Soubor	Autor	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
1865	4. 6. Velen		První česká beseda se zpěvy a deklamovánkami	Jan Kubín	-	-
1870	Velen	J. N. Štěpánek	Berounské koláče	Jarůšek	-	v sále u Františků
1871	22. 1. Velen		Magnetické léčení	-	-	veselohra
1871	26. 12. Velen	3 frašky	Černý Petr, Pan domáci, Přednáška u vrátné	-	-	Sál v hostinci v Jevíčské ul.
	19. 2. Velen	Beseda členů	-	-	-	-
	12. 3. Velen	J. B. Molliere	Lakomec	-	-	-
	10. 4. Velen	K. F. Topfer	Matka a dcera	-	-	v hostinci p. Melichara
	23. 4. Velen	J. N. Štěpánek	- Čech a Němec	-	-	v hostinci p. Melichara
	7. 5. Velen	J. K. Tyl	Paličova dcera	-	-	-
	11. 6. Velen		Zmatek nad zmatek	-	-	-
	8. 10. Velen	J. K. Tyl	Tvrdohlavá žena 0	-	-	-
	5. 11. Velen	J. K. Tyl	Bankrotář	-	-	Zahradní sál Jevíčská 15
	3. 12. Velen	Franul von Weisenturf	Statek Lhota	-	-	Zahradní sál Jevíčská 15
1876	17. 4. Velen	J. M. Boleslavský	Študenti na svátcích a Věno	-	-	-
	15. 10. Velen	Galdherac	Sám neví co chce + Proč ty ne, Augustine	-	-	2 frašky
1878	22. 4. Velen	G. Přilegr-Moravský F. Vehl	Ona mne miluje Nemalujte čerta na stěnu	-	-	-
1879	1. 1. Studenti		Jeden z nás se musí oženit, Jen moudře	Ant. Luňáček	-	debata s programem
1882	8. 1. Velen		Slavnostní beseda	-	-	spoluúčinkuje K. Absolonová
1883	22. 4. Velen	Eliška Pešková V. Blodek	Pan sekretář V studni	-	-	-
	20. 5.			Fr. Tichý	-	11 představení
1886	31. 1. Velen	Valná hromada	-	-	-	sál v Panském domě
	11. 4. Velen	Šamberk	Palackého třída 27	-	-	Panský dům
	26. 4. Velen	L. Stroupežnický	Pan Měsíček, obchodník	-	-	veselohra
1889	4. 8. Klub Bílka	J. K. Tyl	Sládkova dcera	Ant. Luňáček	-	-
1890	16. 2. Velen	Slavnost - Obžínky	-	-	-	-
	24. 8. Studenti	F. R. Hocke	Nepravý a přece pravý	-	-	fraška
	7. 9. Studenti	Josef Štolba	Maloměstští diplomati	-	-	veselohra

26. 12.	Velen	Vilhelm Jindřich	Mistr Bedmík a jeho chasa	-	-	fraška - Panský dům
1891						
2. 2.	Velen	Výroční valná hromada	předseda Petr Luňáček	-	-	-
6. 9.	Studenti	E. Pešková	Furiant	-	-	Besední dům
1. 11.	Velen	E. Raupach	Mlynář a jeho dítě	-	-	Besední dům
13. 12.	Velen	Komité	Strašný hrdelní soud v Kocourkově	Ant. Dlask	-	u pí. Korolové na Bělé
26. 12.	Velen	F. F. Šamberk	Svůj k svému aneb svatební večer bez nevěsty	-	-	fraška, Panský dům
31. 12.	Děln. Beseda	Silvestrovský večer	Pojíštění na život, Psi pečeně	Ant. Dlask	-	u pí Korolové na Bělé
1892						
19. 4.	Velen	Večer s Antonínem Dvořákem	-	-	zpěvy, klavír, trio	-
14. 8.	Studenti	K. Pippich	Slavoman	Adolf Kafka	-	drama - Besední dům
18. 9.	Velen	K. Malinský	Sluha pánem	-	-	fraška
1893						
29. 1.	Děln. Beseda	K. Malinský	Růže Lužanská a tatínkovy juchty	-	-	u pí Korolové na Bělé (spolková místnost)
5. 3.	Děln. Beseda		Na dušičky aneb modlitba na hřbitově	-	-	u pí Korolové na Bělé
26. 12.	Děln. Beseda		Cikán v dílně kamenické	-	-	-
26. 12.	Obecná škola	Otokar Sadovský	U jesliček	-	-	-
1894						
14. 5.	Katol. beseda	-	Věčný pacient a Studentský kousek - dram. žert	-	-	u pí Štolcárové v Doubravské ulici
24. 12.	Obec. škola	Josef Soukup	Mladí pastýři betlémští	-	-	-
1895						
24. 3.	Velen	Josef Štolba	Závěť	-	-	-
15. 4.	Velen	-	Archa Noemova	-	-	-
1897						
2. 2.	Velen	Valná hromada	-	-	-	předsedou JUDr. Kirchman
23. 5.	Velen	Hudební zábava s programem	-	-	-	-
7. 6.	Velen	Zábavný večer s programem	-	-	-	-
1898						
30. 1.	Velen	Výroční valná hromada	-	-	-	-
3. 4.	Sokol	Zábavně poučný večer s přednáškou	-	-	-	-
? 4.	Sokol	F. X. Svoboda	Směry života	-	-	-
26. 12.	Ochot. odbor obuvníků		Pravá láska vítězí	Ant. Dlask	-	U pí. Korolové, Sušilova ul.
? 12.	Sokol	Josef Štolba	Na letním bytě	-	-	-
1899						
	Sokol	F. A. Schubert	Probuzeanci	-	-	na velikonoce
10. 12.	Sokol	F. F. Šamberk	Palackého třída 27	-	-	-
1900						
14. 1.	Sokol	Veřejný zábavně poučný večer	-	-	-	Záloženský dům
14. 2.	Sokol	L. Stroupežnický	Zvíkovský rarášek	-	-	-
11. 3.	Sokol	L. Stroupežnický	Paní Mincmistrová	-	-	Záložna
? 5.	Sokol	-	Pod krovem otcovským	-	-	na svatodušní svátky

10. 5. Sokol	-	Následky I. manželství	-	-	fraška
12. 6. Sokol	-	Čupr na námluvách	-	-	fraška
12. 8. Klub Bilka	Alois a Vilém Mrštíkové	Maryša	-	-	Záložna
18. 11. Sokol	-	Fabiánovo tajemství	-	-	-
31. 12.	Silvestrovský večer s kult. programem		-	-	-
1901					
? Sokol	F. F. Šamberk	Blázinec v 1. poschodí	Křesťan	-	-
1902					
? Sokol	Zyka Borotínský	Vzletem sokolím	-	-	jednoaktovka
? 8. Sokol	Morkus	Tereza	-	-	v sokol. zahradě
? 7. Sokol	J. Štolba	Mezi umělci	-	-	-
8. Sokol	J. Štolba	All right	-	-	v sokolské zahradě
? 9. Sokol	-	Ve slabých chvílích	-	-	-
1903					
8. 3. Sokol	Ruský večírek	Námluvy	-	-	jednoaktovka
? Sokol	Jan Karafiát	Broučci	-	-	-
? Sokol	Fr. J. Košťál	Na zdar matici	-	-	-
22. 3. Velen	Josef Štolba	Závěť	Náhlík	-	Záložna
5. 4. Velen		Večer Vrchlického	Neuman	-	Záložna
13. 4. Velen		O Závěť lukavického pána, Pomsta Catullova	-	-	-
31. 5. Velen	Otto FASTER	Krásná Lidka	-	-	Záložna
1904					
28. 2. Sokol	F. X. Svoboda	Lapený Samsonek	-	-	fraška
1905					
18. 12. Sokol	-	A to je dobré	-	-	-
1906					
18. 3. Sokol	V. Libenský	Když ženy pláčou	-	-	jednoakt.
? 4. Sokol	Karel Želenský	Tažní ptáci	-	-	-
1908					
22. 4. Sokol	B. Víková	Cop	Slovák	-	-
5. 9. Klub Bilka	G. Hauptmann	Bobří kožich	-	-	-
25. 10. Sokol	Fr. Oliva	Julínčiny vďavky	-	-	-
27. 12. Klub Bilka	J. Hilbert	Vína	-	-	-
1909					
6. 12. Sokol	N. V. Gogol	Revizor	-	-	-
1910					
6. 3. Sokol	H. Suderman	Skryté šišťi	-	-	-
28. 3. Sokol	M. Balucki	Těžké ryby	-	-	-
31. 10. Sokol	K. Světlá	Kříž u potoka	-	-	-
1912					
27. 7. Sokol	B. Smetana	Prodaná nevěsta	St. Kovanda	VI. Novotný	-

4. 8. Sokol	V. Plumllovská	Bílé růže	-	-	-
29. 9. Sokol	A. Jirásek	Lucerna	-	-	-
21. 10. Sokol	J. Vrchlický	Noc na Karlštejně	-	-	-
7. 12. Sokol	J. Skružný	Žabec	-	-	-
28. 12. Klub Bílka	K. Fořt	Apoštolové střídmosti	-	-	-
31. 12. Sokol	VI. K. Novotný	Hloupy Honza	-	-	-
1913					
1. 1. Sokol	V. Plumllovská	Honza v zakletém zámku	-	-	-
9. 2. Sokol	W. Somerset—Maugham	Paní Dot	-	-	-
19. 7. Sokol	J. Hilbert	Vína	-	-	-
11. 4. Sokol	V. Štech	Deskový statek	-	-	-
12. 4. Sokol	V. Blodek	V studni	-	-	-
24. 2. Sokol	J. Stroupežnický	Naši Furianti	-	-	-
? Sokol	F. X. Svoboda	Milý tatínek, Poupě	-	-	-
7. 9. Sokol	Viktor Krylov	Divoška	-	-	-
12. 9. Akademikové	K. Rožek	Podzimní svítání	-	-	-
31. 12. Sokol	-	Za onoho času	-	-	-
2. 8. Marta	M. Voráčková	O pyšném Janičkovi	-	-	-
26. 12. Sokol	K. Schönherr	Domov a víra	-	-	-
1914					
1. 1. Sokol	V. Plumllovská	Sůl nad zlato	-	-	-
8. 3. Sokol	Maloch	Princ Bebé	-	-	-
13. 4. Obecná škola	V. Plumllovská	Sněhurka	-	-	-
17. 5. Sokol	K. Bendl	Starý ženich	-	-	-
? 10. Sokol	-	Pařížanka	-	-	-
31. 12. Sokol	Jan Jílek	Hloupy Honza neboli napálený čert	-	-	-
1917					
? 5. Sokol	B. Preisová	Její pastorkyně	-	-	-
? Divčí škola		2 dětská představení	-	-	-
1918					
25. 6. Sokol	Alois a Vilém Mrštíkové	Maryša	-	-	-
Sokol	A. Jirásek	Emigrant	-	-	-
Sokol	A. Jirásek	Otec	-	-	-
Sokol	A. Jirásek	Vojnarka	-	-	-
1919					
15. 1. Sokol	Palucki	Ženy otrokyně	-	-	-
16. 3. Sokol	B. Víková-Kunětická	Přítěž	-	-	-
28. 6. Orel	-	Kašpárek a čert	-	-	-
7. 12. Sokol	F. V. Krejčí	Půlnoc	-	-	-
14. 12. Sokol	F. F. Šamberk	Jedenácté přikázání	-	-	-
26. 12. Sokol	F. X. Svoboda	Poslední muž	-	-	-

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
1920						
8. 2.	Sokol	A. Bisson	Kontrolor spacích vagonů	Křesťan	-	-
28. 3.	Sokol	August Strindberg	Otec	Beránek	-	-
5. 4.	Sokol	Gabriela Preisová	Gazdina Roba	-	-	-
5. 4.	Orel	Ad. Bogner	Matěj	-	-	veselohra
24. 4.	Sokol	J. B. Moliere	Lékařem proti své vůli	-	-	-
23. 5.	Sokol	Jiří Mahen	Jánošík	-	-	-
11. 9.	Orel	T. L. Turnovský	Starí blázni	-	-	veselohra
3. 10.	Orel	F. Kratochvíl	Lucifer aneb zázračný elixír	-	-	opereta
10. 10.	Orel	-	Sírotci	-	-	pro děti
28. 10.	Orel	F. F. Šamberk	K. Havlíček Borovský	-	-	drama
28. 10.	Sokol	Podhrázký - Rado	Vrah	-	-	-
31. 10.	Orel	Václav Sedláček	Chytrý Honza	-	-	pro děti
27. 11.	Sokol	A. Bisson - A. Sylváne	Nevěra za nevěru	-	-	-
28. 11.	Orel	-	Cikánova nevěsta	-	-	obraz ze života
12. 12.	Orel	Popelka Biliérová	Vyšehradský voják	-	-	pro děti
26. 12.	Orel	V. K. Klicpera	Divotvorný klobouk	-	-	veselohra
26. 12.	Sokol	Balíz	Děti	-	-	-
1921						
?	DTJ	Antonín Trapl	Žebenská vojna	Ant, Trapl	Ant. Trapl	-
4. 4.	DTJ	Jiří Mahen	Nebe, peklo, ráj	-	-	-
16. 5.	Sokol	J. K. Tyl	Páni na vsi	-	-	-
24. 7.	ČSL	-	Selská svatba	-	-	-
4. 9.	Sokol	J. Balda	Boběček z ministerstva	-	-	-
18. 10.	Sokol	F. F. Šamberk	Karel Havlíček Borovský	-	-	plakát
8. 12.	FDTJ	Mikulášský večírek	-	-	-	-
13. 12.	Sokol	Mikulášský večírek	-	-	-	-
1922						
1. 2.	Měšt. škola	Čeněk Habart	Tajemný dub	-	-	-
2. 2.	Orel	Karel Fořt	Z českých mlýnů	-	-	-
5. 6.	Sokol	F. P. ze Schönthanů	Únos Sabinek	-	-	-
28. 10.	Sokol	A. Fischerová	Osvobození	-	-	-
1. 11.	Orel	Alois Dostál	Na Dušičky - Staníz se vůle Tvá	-	-	obraz ze života
18. 11.	Sokol,	Jar. Kříčka	Ogaři	Fr. Linda	Fr. Linda	opera
26. 11.	Orel	L. Skružný	Na letním bytě	-	-	veselohra
26. 12.	Sokol	Brandon Thomas	Charleyova teta	-	-	-
26. 12.	Orel	Jar. Vrchlický	Noc na Karlštejně	-	-	veselohra
?	Gymnázium	Al. Jirásek	Lucerna	-	-	-
1923						
1. 1.	Orel	-	Vánoce na horách	-	-	dětské
20. 1.	Měšt. škola	Jaroslav Kvapil	Pohádka o princezně Pampelišce	Karel Sedláček a Marie Pokorná	-	-

18. 3.	Orel	-	Za matkou	-	-	dětské
2. 4.	Sokol	-	Španělská vesnice	-	-	-
2. 4.	Orel	-	Pasekáři	-	-	obraz se zpěvy
29. 4.	Orel	-	Pro kus chleba	-	-	obraz ze života
21. 5.	Sokol	-	Lázeňská víla	-	-	-
3. 6.	Orel	-	Lucifer - Zázračný elixír	-	-	hra se zpěvy, hráno v přírodě
? 9.	Orel	-	Jan Výrava	-	-	drama
7. 10.	Orel	-	Michal a Matěj - ženichové	-	-	veselohra
14. 10.	Orel	-	Ona něco ví	-	-	veselohra
28. 10.	Sokol	-	Lešetínský kovář	-	-	-
1. 11.	Orel	-	Paličova dcera	-	-	obr. ze života
2. 12.	Orel	-	Nezvedená Lída	-	-	hra se zpěvy
8. 12.	Sokol	-	Námluvy	-	-	-
26. 12.	Orel	-	Strakonický dudák	-	-	národ. pohádka
26. 12.	Sokol	-	Královská výsost	-	-	-
1924						
9. 3.	Orel	-	Vykoupení	Ant. Krajiček	-	drama
18. 5.	Orel	-	Nerozlční přátelé	Ant. Krajiček	-	veselohra
14. 6.	Sokol	B. Smetana	Prodaná nevěsta	Fr. Linda	Fr. Linda	opera
2. 7.	Orel	Eugen Bartuš	Ideály manželství	-	-	veselohra
21. 9.	Orel	K. Lužanská	Jindra	Jos. Valtr	-	drama
19. 10.	Orel	J. K. Tyl	Tvrdohlavá žena	A. Krajiček	-	se zpěvy
11. 11.	Orel	O. A. Emery	Nevinně odsouzen	A. Krajiček	-	drama
7. 12.	Orel	Miroslav Vrána	Terna	-	-	veselohra
26. 12.	Orel	Rudolf Jaroslav	Dědečkovy housle	A. Krajiček	-	hra se zpěvy
1925						
3. 1.	Sokol	B. Smetana	Hubička	J. Beránek	Fr. Linda	výpr. L. Schmidt
19. 1.	Orel	Ch. Birchová	Sedlák Zlatodvorský	-	-	ze života
1. 2.	Orel	J. Macoun	Pasačka z Lurd	-	-	náboženská hra
8. 3.	Orel	J. Vaněk	Svatá Filoména	-	-	náboženská hra
22. 3.	Orel	Otakar Pospíšil	Za cizí hříchy	-	-	ze života
1. 5.	Orel	J. Werner	Děti kapitána Granta	-	-	dobrodr. hra
25. 9.	Orel	Jar. Vrchlický	Noc na Karlštejně	-	-	-
4. 10	Sokol	F. X. Svoboda	Směry života	-	-	-
10. 10.	Orel	A. Lubojacký	V podnikovi a v saloně	-	-	ze života
25. 10.	Orel	Fr. Skala	Boží mlýny	-	-	drama
28. 10	Sokol	V. Dyk	Posel	-	-	-
29. 11.	Orel	Kosmák	Pod tíhou kletby	-	-	ze života
8. 12.	Orel	Otokar Pospíšil	Smír	-	-	ze života
26. 12.	Orel	Harry Gibbon	Manžel v base	-	-	veselohra

V roce 1925 sehrál Sokol dalších 9 představení (dle kroniky Sokola).

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
1926						
?	1. Orel	Rudolf Kneisel	Chudý písničkář	-	-	hra se zpěvy
14.	2. Sokol	L. Stroupežnický	Na Valdštejské šachtě	-	-	drama
27.	2. Sokol	F. Křourek	Jiřkovy housle	-	-	hrál dorost
7.	3. Orel	Adolf Bogner	Starý pan advokát	-	-	veselohra
7.	3. Sokol	Abigail Horáková	Žena legionářova	-	-	drama
2.	4. Měšt. škola	Jaroslav Průcha	Krakoňsova medicína	-	-	-
4.	4. Sokol	K. Fořt	Kráska ze Šumavy	-	-	hra se zpěvy
5.	4. Orel	V. Rázdral-Mach	Lucifer	-	-	hra se zpěvy
1.	5. Sokol	Jar. Jurek	Emigranti	-	-	drama
27.	6. Orel	Fr. Hlavatý	Misní kocouři	-	-	hra se zpěvy
15.	8. Sokol	J. Balda	Dědička pěti milionů	-	-	veselohra
5.	9. Sokol	J. Balda	Babi léto	A. Křesťan	-	hra se zpěvy
3.	10. Sokol	J. K. Tyl	Paní Mariánka, matka pluku	-	-	-
28.	10. Sokol	Michaelis	Revoluční svatba	-	-	drama
1.	11. Orel	F. V. Jeřábek	Syn člověka	-	-	drama
14.	11. Sokol	V. Franěk	Láska není žádný obchod	-	-	veselohra
28.	11. Orel	Josef Stankovský	Zuzančin pan kaprál	-	-	veselohra
5.	12. Sokol	Mikulášský večírek	3jednoaktovky	-	-	-
26.	12. Sokol	Lauf-Kratz	Svobodní zednáři	-	-	veselohra
26.	12. Orel	Frant. Nisse	Čarodějka	-	-	drama
1927						
16.	1. Orel	K. Vika	Zlaté srdce	-	-	drama
30.	1. Sokol	Skružný	Koflíček Marie Terezie	-	-	-
20.	2. Sokol	Uher	Kde se pivo vaří	-	-	-
20.	3. Sokol	G. Preissová	Dvě ukolébavky	-	-	-
20.	3. Orel	K. Vika - J. Honžvic	Poklad	-	-	drama
16.	3. Divčí škola	N. V. Čechov	Královna sněhu	Josef Korec	-	-
27.	3. Orel	Karel Scheinflug	Mrak	-	-	drama
18.	4. Orel	J. N. Nestroy	Enšpigel	-	-	veselohra se zpěvy
1.	5. Sokol	Josef Skružný	Hřišnice	A. Křesťan	-	-
26.	6. Sokol	Josef Kopta	Revoluce	-	-	drama
14.	8. Sokol	Michal Balucki	Těžké ryby	-	-	-
4.	9. Sokol	J. Vrchlický	Náš pan farář	-	-	-
8.	10. Sokol	J. K. Tyl	Fidlovačka	-	-	-
9.	10. Orel	-	Piškot a Žampí	Ant. Křesťan	Fr. Linda	tance E. Buchal
28.	10. Sokol	Bohouš Nejedlý	Kde domov můj?	-	-	veselohra
20.	11. Sokol	Bernard-Vrbský	Šofér	-	-	-
3.	12. Sokol	Večer jednoaktovek	-	-	-	-
18.	12. Orel	Marie Batíková	Zlatý kruh	-	-	dětské
26.	12. Orel	Kurt Kraatz	Rozvedený pán	-	-	veselohra

26. 12.	Sokol	Fr. Arnold - A. Bach	Stydlivý don Juan	-	-
1928					
12. 2.	Sokol	K. Balák	Terno	-	-
29. 2.	Obecná škola	J. Borotinský	Čarovný proutek	-	-
8. 4.	Sokol	Gignouse	Nezralé ovoce	-	-
1. 5.	Sokol	Jar. Hilbert	Jejich štěstí	-	-
6. 10.	Sokol	B. Nejedlý	Kde domov můj	-	-
10. 11.	Sokol	B. Smetana	Dalibor	J. Beránek	opera
8. 12.	Sokol	3 jednoaktovky	Moje zlatá paní tchyně, Zkrocení zlé ženy, Na zapřenou	Fr. Linda	mikulášský večer
31. 12.	Sokol	2 jednoaktovky	Klepařské terčeto, Dvě Laurinky	-	sivestr. večer
1929					
10. 3.	Orel	J. Poláček	Trestanci na Špilberku	-	drama
?	4. Sokol	F. X. Svoboda	Poslední muž	-	-
1. 4.	Orel	A. H. Sveer	Věčný panic	-	fraška
9.	Sokol	Fr. Langr	Obrácení Ferdýše Pištory	Ant. Křesťan	-
6. 12.	Sokol	Mjanický	Zájic	-	-
1930					
6. 3.	Chlap. škola	-	Větríček a obláček	-	-
23. 3.	Sokol	J. Skružný	Macíčková dovolená	Fr. Hejna	veselohra
13. 4.	Orel	Jan Klecanda	Páter Vojtěch	-	drama
21. 4.	Sokol	Gabriela Preisová	Jaro v podzámčí Fr. Tázlar	-	komedie
9. 6.	Sokol	A. Jirásek	Lucerna	Fr. Hejna	-
12. 10.	Sokol	F. Arnold-Bach	To neznáte Hadimíšku	J. Andres	fraška
16. 11.	Sokol	H. Ibsen	Příšery	Fr. Tázlar	drama
6. 12.	Sokol	-	3 jednoaktovky	-	-
26. 12.	Sokol	Barry Konners	Popelka Patsy	Fr. Tázlar	komedie
1931					
1. 2.	Orel	Richard Branald	Slečna tulačka	A. Valtr	veselohra
12. 4.	Orel	-	Justinčin omyl	A. Valtr	veselohra
25. 4.	Sokol	Vilém Werner	Srdce na uzdě	-	-
12. 11.	Sokol	F. Šrámek	Léto	Ant. Křesťan	komedie
18. 12.	Div. měst.	Ferd. Tomek	V říši loutek	Fr. Linda	tance E. Trojanová
26. 12.	Sokol	O. Scheinflugová	Okénko	-	-
27. 12.	Orel	-	Vítouškův svatební den	A. Valtr	fraška
1932					
14. 2.	Orel	Otakar Pospíšil	Za cizí hříchy	A. Valtr	drama
10. 3.	Obecná škola	Joža Mettlerová	Pro princeznu svobodu	-	-
13. 3.	Orel	Fr. Josef Karas	Když labuť zpívá	A. Valtr	drama
28. 3.	Orel	Jiří Balda	Amor ve vojenské uniformě	A. Valtr	-
?	3. Sokol	M. Pagnol	Malajský šíp	-	-
10. 4.	Orel	Jindřich Macoun	Pasačka z Lurd	-	nábožen. hra

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
11. 9.	Orel	V. Stěžerský	Dražba na nevěstu	A. Valtr	-	hra se zpěvy
28. 9.	Orel	Josef Skružný	Románek na horách	A. Valtr	-	veselohra
28. 10.	Sokol	B. Rajska-Smolíková	Její veličenstvo láska	K. Bašný	-	opereta výprava P. Bačovský
30. 10.	Orel	Karel Fořt	Kainovo znamení	A. Valtr	-	drama
20. 11.	Orel	-	Podzimní píseň	A. Valtr	-	obraz ze života
18. 12.	Měšt. škola	V. Plumlovská	Vánoční sen	-	-	hra se zpěvy
26. 12.	Orel	Karel Fořt	Sladké milování	A. Valtr	-	fraška
26. 12.	Sokol	V. Werner	Právo na hřích	K. Bašný	Fr. Linda	opereta
?	Sokol	K. Lužanská	To dokáže Lemlíček	-	-	-
?	Sokol	M. Heller	Postátněné sokolstvo	-	-	-
?	Sokol	M. Achard	Život je krásný	-	-	-
1933						
21. 1.	Divčí škola	A. Jirásek	Zapadlí vlastenci	-	-	dle kroniky divčí školy
29. 1.	Sokol	-	U svatého Antonička	-	-	-
12. 2.	Orel	A. Branald	Rézinka od pěchoťy	Ad. Šafař	St. Kolísek	hra se zpěvy
26. 3.	Sokol	A. Ridley	Půlnoční vlak	M. Syříš	-	-
26. 3.	Sokol	L. Stroupežnický	Zvíkovský Rarášek	Ant. Skopal	Fr. Linda	jednoaktovka
26. 3.	Orel	M. Přileská	I člověk spravedlivý	A. Valtr	-	hra ze života
2. 4.	Měšt. škola	Jar. Kvapil	Princezna Pampeliška	O. Trojanová	-	-
29. 4.	Sokol	V. Blodek	V studni	Ant. Skopal	Fr. Linda	jednoaktová opera výprava Schmidt
29. 4.	Sokol	L. Stroupežnický	Zvíkovský Rarášek	Ant. Skopal	Fr. Linda	výprava L. Schmidt
14. 5.	Orel	A. Branald	Veselí tři mušketyři	Ad. Šafař	-	hra se zpěvy
24. 9.	Sokol	Rud. Nižkovský	Jeřba v kupce sena	-	-	-
28. 10.	Sokol	Rud. Medek	Srdce a válka	-	-	-
1. 11.	Orel	Jos. Skružný	Hříšnice	-	-	drama
27. 11.	Sokol	V. Werner	Komediant Hermelín	-	-	-
29. 11.	Orel	Jiří Balda	Na tři roky podmínečně	-	-	veselohra
8. 12.	Nár. soc.	G. Herczog a K. Barkas	Bar chic	K. Bašný	A. Vitek	opereta - tance Ervín Buchal
26. 12.	Mládež Orla	R. Alois Bouška	Pašeráci	-	-	dětské
26. 12.	Orel	-	Hej rup - volno -povoli	A. Valtr	-	veselohra
26. 12.	Sokol	Al. Jirásek	Kolébka	J. Beránek	-	-
1934						
27. 1.	Sokol	J. K. Tyl	Strakonický dudák	M. Syříš	A. Trapl	-
25. 2.	Orel	Adolf Bogner	Starý pan advokát	A. Valtr	-	veselohra
2. 4.	Orel	Eva Slánská	Májové kořátko	A. Valtr	-	veselohra
13. 5.	Orel	-	Komu dá Bůh úřad	A. Valtr	-	fraška
19. 5.	Sokol	M. Bukovský	Hanácká krev	K. Bašný	Fr. Linda	opereta
26. 5.	Divčí škola	Vilma Sokolovská	Pohádka o zlatém klíči a živé vodě	Boh. Vaňková	V. Zachovalová	pohádka
1. 11.	Orel	K. Světlá	Kříž u potoka	A. Valtr	-	hra ze života
18. 11.	Orel	Jos. Skružný	Emánku, kam jsi dal oči	A. Valtr	-	-
16. 12.	Červený kříž	K. Balák	Štědrovečerní pohádka	Jos. Vykoukal	Fr. Linda	-

23. 12.	Sokol	Jiří Balda	Na Sv. Annu	Fr. Tázlar	A. Vítek	tance J. Beránek, výpr. P. Bačovský
1935						
6. 1.	Dorost Orla	-	Joséfek s Náckem za živa v nebi	-	-	dětské
28. 4.	Orel	Jos. Kubík	Brandejší dragouni	L. Horák	A. Vítek	opereta
22. 7.	Sokol	Jára Beneš	Na tý louce zelený	-	-	opereta
5. 10.	Sokol	J. Balda - J. Kohout	Nezapomeň	Fr. Tázlar	A. Vítek	tance Mila Syříš, výpr. Bačovský
11. 11.	Orel	Jiří Hora	Bártova pomsta	-	-	hra ze života
? 11.	Sokol	A. a F. Stuartovi	Šestnáctiletá	A. Skopal	-	-
26. 12.	Orel	R. Branald	Muzikanti z české vesnice	-	-	hra se zpěvy
1936						
6. 3.	Sokol	Fr. Langr	Jízdní hlídka	M. Syříš	-	výprava, Schmidt a Bačovský
8. 3.	Orel	Ch. Birchová	Sedlák Zlatodvorský	-	-	ze života
25. 4.	Sokol	J. Balda	Jankovec	Kukačka	Fr. Tázlar	opereta, výpr. P. Bačovský
3. 5.	Orel	Božena Rajská	Jak jsem měl po smrti	-	-	veselohra
3. 5.	Mládež Orla	Flos	Nánynka z Týnice	-	-	dětské
23. 5.	Mazurie	Ant. Cabuda	Helmice bez poskvrny	Ant. Schütz	-	hráno v děl. domě
? Gymnazium		P. Piskáček	Perly panny Serafinky	A. Nadymáček	A. Nadymáček	opereta
13. 9.	Orel	-	Půlnoční randíčko	-	-	veselohra
28. 9.	Sokol	Vilém Werner	Lidé na kře	A. Skopal	-	-
1. 11.	Orel	-	Staniž se vůle Tvá	-	-	hra ze života
22. 11.	Sokol	Z. Štěpánek	Kamaráde, kde jsi?	A. Skopal	-	-
? Gymnazium		Al. Šubert	Jan Výrava	-	-	-
29. 11.	Orel	Karel Fořt	Já jsem malý mysliveček	Ad. Šafář	Ant. Vítek	hra se zpěvy
3. 12.	Sv. soc. mládeže	Arnold Bach	Hurá, máme kluka	-	-	v sokolovně
6. 12.	Děl. dům	Bogner Ohasver	Michal comp Matěj	-	-	dělnický dům
26. 12.	Orel	Jos. Kubík	My jdem světem s flašinetem	A. Vítek	A. Vítek	hra se zpěvy
27. 12.	Masar. let. liga	Otakar Šeller	Tajemství princezny	Činčin	-	dětské kat. dům
27. 12.	Sokol	A. M. Willner	Dům u tří děvčátek	Fr. Janků	Vašek Lukáš	výprava P. Bačovský
31. 12.	Děl. dram. sp.	Richard Havelka	Ja wohl	Bohuš Šafář	-	opereta
1937						
24. 1.	Mládež Orla	Jan Besan	Hastrman	-	-	dětské
27. 2.	Sokol	E. Kalmán	Hraběnka Marica	M. Syříš	V. Lukáš	výpr. P. Bačovský
28. 2.	Orel	Frant. Baran	Vítězství pravdy	Ludvík Horák	-	náboženská hra
7. 3.	Mládež Orla	J. Průcha	Pro tatíčka prezidenta	P. Jos. Vaněk	-	dětské
28. 3.	Orel	J. Balda	Odtroubeno	L. Horák a Stan. Novák, Ant. Vítek	-	výprava Peterka a Klár
29. 3.	Sokol	Dr. Tobis, Jára Beneš	Ztracená varta	Fr. Tázlar	V. Lukáš	opereta
10. 4.	Hasiči II.	R. Lužkovský	Moje teta - Tvoje teta	-	-	fraška, hráno v Makkabi
15. 4.	Dorost živn. strany	Božena Rajská	Zelené království	Jan Pánek	-	v Sokolovně
18. 4.	Svornost	Karel Fořt	Západ slunce na horách	S. Mašata	A. Vítek	-
1. 5.	Děl. dům	Jiří Balda	Žaluji	Boh. Šafář	-	v děl. domě
9. 5.	Hasiči II.	Ad. Branald	A v tom zámku byla panna	-	-	v děl. domě

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
20. 6.	Děl. dům	K. Čapek	Bílá nemoc	-	-	v děl. domě.
10. 8.	Židov. těl. jedn.	Vojtěch Rakous	Modcha a Rezi	-	-	žid. spolkový dům
12. 9.	Mládež Orla	B. Němcová	Zlatá nit	P. Jos. Vaněk	-	pohádka
26. 9.	Orel	K. Sokol Tůma	Pasekáři	St. Novák a L. Horák	-	hra ze života
25. 12.	Sokol	J. Jankovec K. Štika	Vrabčák	Fr. Tázlar	A. Trapl	opereta, tance M. Syříšně
26. 12.	Orel	B. Vliský	Šly panenky silnicí	Ad. Vodaček	A. Vitek	opereta, výprava J. Peterka
1938						
9. 1.	Mlád. Orla	B. Němcová	Babička	A. Havránek	-	-
19. 1.	Měšt. škola	N. Sedláček	Až polnice zahlaholí	-	-	-
13. 2.	Sokol	V. Werner	Medvědí tanec	R. Volf	-	komedie
20. 2.	Orel	Karel Piskoř	Velké pokušení	Ad. Vodaček	A. Vitek	komedie
20. 3.	Děl. dům	O. Scheinpflugová	Dvaasedmdesátka	-	-	hráno v děl. domě
2. 4.	Sokol	Ad. Šubert	Jan Vyrava	M. Syříšně	-	výprava Otoupal
18. 4.	Orel	K. Melíšek	Byli jsme a budem	St. Novák A. Horák	A. Vitek	opereta
24. 4.	DTJ	B. Vrbský	Kota 410	-	-	v děl. domě
25. 12.	Sokol	R. Medek	Plukovník Švec	A. Skopal	-	drama, výpr. P. Bačovský
1939						
5. 2.	Sokol	Jára Beneš	Na ty louce zelený	Fr. Tázlar	A. Vitek	opereta, výpr. P. Bačovský
15. 6.	Gymnazium	J. K. Tyl	Fidlovačka	A. Nadymáček	A. Nadymáček	tance Bečvářová, výpr. Bačovský
23. 9.	Orel	Karel Fořt	Z českých mlýnů	J. Klár	A. Vitek	hra se zpěvy
22. 10.	Sokol	F. X. Svoboda	Poslední muž	R. Volf	-	-
1. 11.	Orel	Josef Štolba	Závět'	St. Novák	-	drama
26. 11.	Orel	V. Baldescari	Krakonoš	P. Fr. Bilek	-	dětské
3. 12.	Sokol	O. Scheinpflugová	Hra na schovávanou	A. Skopal	-	výpr. P. Bačovský
31. 12.	Sokol	J. Loukota	Mé štěstí má zlaté vlasy	K. Smažík j. h.	Ant. Trapl	opereta, výprava J. Otoupal
1940						
. 2.	Orel	J. S. Lukas-Jurgiš	Okolo rybníka	St. Novák	Ant. Vitek,	opereta, výpr. J. Peterka
4. 2.	Mládež Orla	V. Plumlovská	Dukátová semena	P. Fr. Bilek	-	dětské
31. 3.	Sokol	Habart Čeněk	Princezna Zlatohvězdk	E. Horská + Polášek	-	dětské
25. 3.	Orel	J. K. Tyl	Paní Marjánka, matka pluku	A. Valtr	A. Vitek	opereta
25. 3.	Sokol	F. F. Šamberk	J. K. Tyl	-	-	-
6. 4.	Orel	Josef Kubík	Srdce za milion	Pařízek	A. Vitek	opereta
23. 5.	Orel	V. K. Klicpera + K. Lužánecká	Jindra	Josef Valter	-	drama
1. 6.	Sokol	K. Melíšek J. Stelibský	Petříček a Pavlíček	A. Cibulka	A. Trapl	opereta
9. 6.	Mládež Orla	Robert Veiszenhofer	Pasačka z Lurd	P. Fr. Bilek	-	nábož. hra
28. 6.	Gymnazium	J. K. Tyl	Strakonický dudák	J. Drkal	A. Nadymáček	výpr. P. Bačovský, tance Bečvářová
5. 10.	Sokol	V. Werner	Šťěstí je umění	R. Volf	-	-
1. 11.	Orel	Václav Vrána	Z milosti na vlastním gruntě	St. Novák	-	hra ze života
3. 11.	Mládež Orla	V. Plumlovská	Sůl nad zlato	P. Fr. Bilek	A. Vitek	dětské
3. 11.	Sokol	V. Poláček	Frajerečka	Fr. Tázlar	Čeněk Kopecký,	výpr. Schmidt, choreogr. Renar St. j. h.
21. 11.	Gymnazium	Jar. Průcha	Krakonošova medicína	E. Horská + Polášek	A. Nadymáček	scéna Otoupal

1. 12. Sokol	F. Šrámek	Měsíc nad řekou	K. Bašný	-	výpr. R. Volf
7. 12. Orel	Bratři Mrštíkovi	Maryša	-	A. Nadymáček	-
14. 12. Národní souručenství		Večer melodramů	A. Vítek	-	hra se zpěvy
28. 12. Orel	A. Vítek	Čechy krásné, Čechy mé	-	-	-
? Mladé nár. sour.	Jan Drda	Jakož i my odpouštíme	-	-	-
1941					
4. 1. Svornost	K. Balák	Madlenka z kovárný	-	-	opereta
9. 2. Orel	Jos. Štolba	Na letním bytě	-	-	veselohra
15. 2. Mládež NS	Al. Jirásek	Vojnarka	Jos. Klár	-	v sokolovně
22. 2. Sokol	J. Beneš	Růže z Argentiny	A. Cibulka	Č. Kopecký	opereta, výpr. P. Bačovský
16. 3. Orel	J. K. Tyl	Paličova dcera	-	-	-
22. 3. Sokol	V. Werner	Červený mlýn	R. Volf	-	-
x. 4. Orel	Sl. Grohmanová	Hospůdka u Markýty	-	-	opereta
? Orel	B. Němcová	Tři zlaté vlasy děda Vševeda	P. Fr. Bílek	-	dětské
? Mladé NS	Jan Drda	Jakož i my odpouštíme	-	-	-
13. 4. Sokol	S. Rusov a M. Smatek	Divá Bára	Fr. Tázlar.	Č. Kopecký	opereta podle B. Němcové
18. 5. Mládež NS	Májová besídka s programem	K. Bašný	-	-	-
18. 6. Gymnazium	A. Jirásek	Lucerna	-	-	-
2. 6. Orel	F. K. Šamberk	Palackého třída 27	Klár	-	-
27. 6. Svornost	-	Pouť dnes a kdysi	-	-	kabaret
19. 8. Orel	Lad. Stroupežnický	Naši furiantí	-	-	ze života
30. 11. Míst. osv. komise A. Preisová		Její pastorkyně	-	-	-
1942					
12. 2. Svornost	Jos. Chlumecký	Melodie srdcí	-	A. Vítek	opereta
10. 5. Nár. souruč.	R. Piskáček	Perly panny Serafinky	Fr. Tázlar	Ant. Trapl	Výpr. P. Bačovský
31. 5. Svornost	-	Firma Voves a Koniček	-	-	kat. dům
27. 6. A. C. Velen	Molière	Lakomec	Ant. Cibulka	-	v sokol. host O. Klika
? Vlastimil	Frant. Štolba	Třetí zvonění	-	-	-
1943					
? Vlastimil	F. X. Svoboda	Poslední muž	-	-	-
? Vlastimil	Max Halbe	Proud	K. Klemsa	-	drama
16. 4. Ludmila	Jar. Vrchlický	Noc na Karlštejně	Jos. Klár	-	-
9. 5. Ludmila	Karel Melíšek	Ostrov milování	-	Fr. Novotný	opereta
7. 11. Ludmila	E. Pešková	Černý kříž v lese	A. Krajčák	-	-
10. 12. NS	F. Foster	Malý Muk	Fr. Příbyl	-	v sokol.
5. 12. Ludmila	Ant. Šima	Obr a Paleček	P. Jan Dvořák	-	hra pro mládež
1944					
11. 3. A. C. Velen	R. Neuner K. N. Klos	Když kocour není doma	A. Cibulka	-	v sokolovně
12. 3. Ludmila	K. Piskoř	Radosná událost	-	-	-
3. 4. Vlastimil	Pavel Altheer	Sednout pane profesore	-	-	veselohra
9. 4. Kuratorium	-	Smutná princezna	-	-	baletní pohádka

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
23. 4.	Ludmila	J. Steibský	Děti maněže	A. Krajíček	-	-
13. 4.	Kuratorium	V. K. Klicpera	Zvíkovský Rarášek a Rohovín čtverrohý	Jiří Kulíš	-	v sokolovně
29. 4.	Ludmila	Lud. Semrádová	Zlaté jahody	P. Jan Dvořák	-	pohádka
15. 5.	Kuratorium	H. Stuchlý	Fialový mstítel	-	-	v sokolovně
28. 7.	Vlastimil	Tetauer	Úsměvy a kordy	Šímiček	-	veselohra
29. 7.	Vlastimil	Frant. Grilítr	Začalo to nevinně	Šímiček -	-	-
1945						
16. 6.	Gymnázium	J. K. Tyl	Fidlovačka	A. Nadymáček	A. Nadymáček	-
15. 7.	Ludmila	K. Balák	Na Kašpárka nikdo nevyzraje	P. Jan Dvořák	-	kat. dům
29. 9.	MOD	V. Werner	Červený mlýn	R. Volf	-	-
27. 10.	MOD	J. K. Tyl	Strakonický dudák	R. Volf	Fr. Linda	výprava P. Bačovský
1. 12.	Swornost	J. Hovorka	Babička	St. Novák	-	-
6. 12.	Swornost	Mikulášský večírek	jednoaktovky, výstupy	-	-	-
9. 12.	MOD	Večer ruských jednoaktovek	R. Volf	-	-	-
14. 12.	Div. měst. škola	K. Balák	Pohádka o vánočním stromku	Fr. Linda	-	-
25. 12.	MOD	J. Poláček	Otec svého syna	Fr. Tázlar	-	-
30. 12.	Swornost	J. Mácha	Poctivost vítězí	-	-	ze života
31. 12.	MOD	Silvestrovský večer		R. Volf	-	-
1946						
31. 1.	MOD	Večer Jiřího Wolkera	K. Klemsa	-	-	-
31. 3.	MOD	K. Simonov	Ruští lidé	K. Klemsa	-	-
14. 4.	Orel	Alderon	Velké divadlo světa	J. Drkal	-	v kat. domě
? 4.	Gymnázium	O. Nedbal	Polská krev	A. Nadymáček	A. Nadymáček	(na velikonoce)
5. 7.	MOD	J. K. Tyl	Jan Hus	Fr. Tázlar	-	-
13. 10.	MOD	Fr. Langr	Velbloud uchem jehly	R. Volf	-	-
23. 11.	MOD	J. Steinbeck	O myších a lidech	F. Slámová	-	-
8. 12.	Měst. škola	Zlata Husáková	Za maminkou	-	-	-
15. 12.	Orel	K. Čapek	R. U. R.	Krpálek	-	v kat. domě
25. 12.	MOD	Vrbský-Rosůlek	Prapor	A. Valtr	-	-
1947						
9. 2.	Orel	J. Štolba	Mořská panna	Jos. Valtér	-	veselohra
23. 2.	MOD	Jan Drda	Hrátky s čertem	M. Harazim	-	-
30. 4.	MOD	Jean de Létras	Štěstí do domu	F. Slámová	-	-
15. 5.	MOD	J. Maňas	Ve zvuku a obraze	J. Maňas	-	kabaret
27. 6.	MOD	O. Scheinpflugová	Quayana	R. Volf	-	autorka j. h.
4. 10.	MOD	N. Gogol	Ženitba	Fr. Tázlar	-	-
16. 10.	Orel	J. Karafiát	Broučci	P. J. Dvořák	-	dětské
8. 11.	MOD	J. Kvapil	Oblaka	-	-	-
1. 11.	Orel	F. X. Šalda	Poslední muž	-	-	-
13. 12.	MOD	F. Kožík	Meluzína	J. Maňas	A. Trapl	choreogr. V. Poláčková
? 12.	Div. měst. škola	K. Balák	Pohádka o vánočním stromku	J. Pavlů	V. Veselý	-

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
30. 10. 1955	OD Kras	Florimond Hervé	Mamzelle Nitouche	J. Maňas	Milan Rychnovský	scéna A. Vorel, Věra Beranová j. h.
12. 2. 1955	OD Kras	A. Kornejčuk	Chirurg Platon Krečet	R. Volf	-	-
11. 6. 1955	OD Kras	C. Goldoni	Mirandolina	J. Maňas	L. Hružová	scéna A. Vorel
? 11. 1955	OD Kras	Jar. Hašek	Dobrý voják Švejk	J. Maňas	J. Maňas	orchestr Fruta Brno
? 11. letka		Oskar Nedbal	Z pohádky do pohádky	J. Klovová	Fr. Hlaváček	-
26. 5. 1956	OD Kras	Nazim Hikmet	Legenda o lásce	R. Volf	M. Chlup	scéna A. Vorel
14. 7. 1956	OD Kras	Augustin Opěla	Ondráš, pán Lysé hory	J. Maňas	M. Chlup	scéna A. Vorel
15. 12. 1956	OD Kras	Rudolf Piskáček	Slovácká princezna	J. Maňas	-	-
30. 3. 1957	OD Kras	H. Ortner	Izabela Španělská	J. Maňas	M. Chlup	scéna A. Vorel
26. 5. 1957	ZŠ 1	Jan Rokyta	Lesní pohádka	Fr. Žáček	M. Lindová	M. Chlup
? 6. 11. letka		Fr. Hrubin	Sněhurka a 7 trpaslíků	Jana Pavlů	J. Štětina	choreogr. J. Klovová
21. 12. 1957	OD Kras	Frant. Langer	Dvaasedmdesátka	J. Maňas	M. Chlup	scéna Vorel
29. 3. 1958	OD Kras	J. Voskovec a J. Werich	Slaměný klobouk	J. Maňas	M. Chlup	scéna Vorel
15. 11. 1958	OD Kras	Vratislav Blažek	Třetí přání	J. Maňas	-	scéna Vorel
? 1958	OD Kras	Jar. Maňas	Karneval pošetilostí	J. Maňas	-	-
? 12. letka		V. Sokolovská	Pohádka o zlatém klíči a živé vodě	-	-	-
23. 5. 1959	OD Kras	F. a P. ze Schönthanů	Únos Sabinek	J. Maňas	-	scéna Vorel
28. 11. 1959	OD Kras	V. Katajev	Ztřeštěná neděle	J. Maňas	-	komedie, scéna A. Vorel
30. 4. 1960	OD SKP	Petr Karvaš	Půlnoční mše	J. Maňas	-	scéna A. Vorel
10. 5. 1960	ZŠ 1	Miroslav Franke	Jendův útek na měsíc	Fr. Žáček	-	spolupr. Salavová Lindová
16. 6. 1960	OD SKP	Zd. Horynová	Zkoušky čerta Belinka	Jan Peterka	-	-
1. 10. 1960	OD SKP	J. Maňas	Cesta plná květů	Jar. Maňas	-	kabaret
3. 12. 1960	OD SKP		Večer klasických jednoaktovek	R. Volf, J. Polák	-	-
25. 3. 1961	OD SKP	Vratislav Blažek	Příliš štědrý večer	J. Maňas	M. Chlup	scéna J. Oderský
27. 5. 1961	OD SKP	Oldřich Daněk	Pohled do očí	R. Volf, J. Polák	-	scéna J. Oderský
11. 3. 1962	ZDŠ II.	Lichardová-Lokvencová	Vyměněná princezna	C. Procházka	-	scéna R. Volf ve spolupr. s OD SKP
29. 4. 1962	OD SKP	Oldřich Daněk	Steelfordův objev	F. Slámová	-	-
8. 7. 1962	OD SKP	Oldřich Daněk	Svatba sňatkového podvodníka	F. Slámová	M. Chlup	scéna R. Volf
6. 5. 1963	Gymnázium	Fr. Škroup	Fidlovačka	Jar. Bránský	Fr. Hlaváček	tance J. Klovová, scéna Dr. Soldán
18. 5. 1963	OD SKP	K. Čapek	Loupežník	R. Volf	-	scéna A. Vorel
7. 12. 1963	OD SKP	Robert Thomas	Past	J. Maňas	-	scéna spolupr R. Volf

21. 2.	OD SKP	E. A. Longen	C. K. polní maršálek	J. Maňas	-	-
24. 4.	Gymnazium	Alois Jirásek	Lucerna	J. Bránský	Fr. Hlaváček	spolupr. J. Klovová, V. Křivánek
1966						
5. 3.	OD SKP	Agatha Christie	Deset malých černoušků	J. Maňas	-	scéna R. Volf
3. 6.	ZDŠ I.	M. Stehlík	Pemiková chaloupka	C. Procházka	-	scéna M. Navara
1969						
22. 11.	OD SKP	Tobis, Špilár, J. Beneš	Na tý louce zelený	J. Maňas	Fr. Hlaváček	choreogr. J. Klovová
1971						
25. 6.	OD SKP	J. Karafiát - Fliček	Broučci	D. Měcháčková	-	scéna L. Färber společně s Junákem
1978						
? ZDŠ II.		Mark Twain	Dobrodružství Toma Soyera	Mir. Konečný	-	-
1978						
2. 3.	OD SKP	J. Werich, F. Rachlík	Nebe na zemi	M. Konečný	P. Křivinka	scéna L. Färber
? 5.	ZDŠ I.	-	Pohádka lesa	V. Haluzová	M. Greplová, V. Veselý,	výpr. Aleš Kovář
15. 6.	OD SKP	Imre Sarkadi	Ztracený ráj	M. Konečný	-	scéna L. Färber
1979						
1. 3.	OD SKP	A. Koenigsmark	Tajemný doktor Ox	M. Konečný	P. Křivinka	scvna L. Färber
? 5.	ZDŠ I.	D. C. Faltus	Sněženka	V. Haluzová, M. Greplová, V. Veselý	scéna A. Kovář	-
27. 9.	OD SKP	J. Beneš	Pohádka o Honzovi a princezně	Zlatovlásce	A. Valtr	-
1980						
6. 3.	OD SKP	Rudi Strahl	Případ Adam a Eva	K. Klemsa	M. Chlup	scéna L. Färber
2. 5.	OD SKP	F. Kožík	Než se zvedla opona	F. Slámová	-	scéna L. Färber
5. 6.	OD SKP	O. Friedrichová	Princezna Žofinka a drak Dynamit	F. Slámová	-	-
1981						
5. 2.	OD SKP	V. Šrámková	Křeslo pro vraha	J. Polák	-	-
? ?		Dagmar Jandová	Ztracený klíč	-	-	-
1982-						
27. 3.	OD SKP	Jan Jílek	Sůl nad zlato	J. Živná	-	-
15. 4.	OD SKP	F. F. Šamberk, K. Hašler	Podskalák	K. Klemsa	F. Hlaváček, M. Chlup	-
1983						
16. 1.	OD SKP	M. Homíček, E. Labich	Slaměný klobouk	J. Živná	-	-
14. 6.	OD SKP	Al. Jirásek	Lucerna	S. Maršálek j. h. J. Polák	-	výprava Fr. Kříž j. h.
1984						
22. 1.	OD SKP	V. Novák S. Oubram	O Honzovi a víle Verunce	J. Živná	-	-
4. 3.	OD SKP	M. Stoniš	Maškaráda za plotem	ing. J. Polák	-	-
1985						
24. 1.	OD SKP	G. B. Shaw	Jak Lhal jejímu manželu	K. Klemsa	-	-
		Henry Fielding	Jak starý zmoudřel	F. Slámová	-	-
28. 10.	OD SKP	J. K. Tyl	Fidlovačka	Fr. Kříž j. h.	Fr. Hlaváček	choreogr. J. Klovová, tan. soubor Velen
1986						
10. 4.	OD SKP	A. N. Ostrovskij	I chytřák se spálí	K. Klemsa	M. Chlup	-

Premiéra	Soubor	Autor,	Název hry	Režie	Hudba	poznámka
1987	18. 2. OD SKP	J. Brandon-Thomas	Charleyova teta	J. Machálková	M. Chlup	komedie
1988	11. 12. OD SKP	J. Drda	Dalskabáty, hříšná ves	Eda Kolář	M. Chlup	-
1989	1. 2. OD SKP 12. 4. ZŠ I. ? Zviáštní škola	V. Renčín, J. Brabec Jan Karafiát Bratři Grimmové	Nejkrásnější válka Broučci Bubáci	J. Machálková V. Haluzová Jar. Štych	Jar. Kolčava D. Kejliková -	1x hráno u hradu scéna P. Vlach, choreogr. A. Kristýnová pohádka, hráno ve škole
1990	4. 3. OD SKP		Kabaret, aneb pro každého něco	J. Machálková	Jar. Kolčava	nahrál tan. orch. Mix SKP
1992	11. 5. ZŠ I. 8. 6. ZŠ II. 19. 6. OD MKS 27. 12. Katolický Skaut	V. Sokolovská J. Drda J. N. Nestroy Fr. Pavlíček	Pohádka o zlatém klíči a živé vodě Jak princezna hádala, až prohádala Lumpacivagabundus Tři zlaté vlasy děda Vševeda	D. Kejliková M. Škvařilová J. Machálková -	V. Haluzová - J. Kolčava, M. Chlup -	- - - -
1993	29. 4. ZŠ I. 15. 12. OD MKS	Kolektiv učitelů J. N. Štěpánek	Jak se Honza ztratil Slavnostní večer ke 130. výročí divadla Berounské koláče	Sv. Klimková J. Machálková	- -	- spolupracovaly ostatní soubory MKS
1995	19. 5. ODMKS	Zdeněk Kozák	Zapeklitá komedie	K. Kronková	J. Kolčava, M. Chlup	-
1996	19. 4. OD MKS 13. 6. OD MKS 10. 9. ZUŠ	Pavel Dostál, R. Pogoda Joseph Kesselring Jar. Achab Haidler	Výtečníci Jezinky a Bezinky Iša Gifli	K. Kronková J. Machálková M. Pálová	- - Eva Kocmanová	hráli stud. PgŠ scéna J. Bušina J. Vašek hráno v synagoze
1999	9. 4. OD MKS ? 5. ZŠ I.	Jára Beneš Fr. Zacharník	Na ty louce zelený Princezna písnička	J. Machálková K. Kronková	Jar. Kolčava -	- muzikál
2001	15. 6. OD KZMB	Jan Drda	Hrátky s čertem	J. Machálková	-	výprava J. Řezníčková
2002	11. 1. Ustaveno Občanské sdružení Ochoťnické divadlo Boskovice - předseda Pavel Kleveta ? 4. ZŠ I.	Pavel Soukup	My vrabčáci	K. Kronková	Milan Uhrek	-
2003	1. 3. OD OS 19. 3. ZŠ III. 30. 3. NABOSO 12. 6. OD OS	Václav Havel Oslava 140. výročí založení divadla	Divadelní maškarní bal Mrazík Žebrácká opera	- A. Kocmanová T. Trumpeš	- - Martin Nerud	celý kolektiv divadla pohádka scéna Jan Celta
2004	11. 3. NABOSO ? ZŠ 1.	Různí básníci Emil Šalamoun	Noci a tmy Jak Kašpárek učil čerty zpívat	T. Trumpeš K. Kronková	O. Tajovský S. Tesař	- -

3. 4.	NABOSO	J. Škvorecký	Vražda se zárukou	T. Trumpeš	Martin Nerud	-
4. 6.	OD OS	Jaroslav Koloděj	Dědeček, aneb musíme tam všichni	Jitka Machálková		ozvučení L. Doubek
2005						
1. - 3. 4.		IV. národní přehlídka sokolských ochotnických divadel - NABOSO uvedlo Slavík k večeri				
1. 4.	NABOSO	Josef Topol	Slavík k večeri (Hra ve snu)	T. Trumpeš	-	scéna Jan Celta
27. 4.	NABOSO	Ivan M. Jirous	Magorův sbor	T. Trumpeš	-	pásmo básnických textů
3. 9.	NABOSO	Václav Havel	Vernisáž	T. Trumpeš	-	scénické čtení
2006						
1. 2.	OD OS	Francois Veber	Bibec k večeri	K. Kronková	-	scéna J. Vašek
18. 5.	NABOSO	Jan Skácel	Smuténka	T. Trumpeš	-	verše
27. 5.	NABOSO	Eugène Ionesco	Plešatá zpěvačka	T. Trumpeš	-	-
28. 7.	OD OS	J. Koloděj	Vrány	K. Kronková	K. Kronková	hráno u hradu
7. 10.	NABOSO	Večer k 70. narozeninám V. Havla				
16. 11.	ZŠ III.		Mezi lidmi a Bohy aneb Trojská válka	A. Kocmanová	M. Pernica	-
2007						
14. 3.	NABOSO	František Gelner	Já nehledal je, když mne nepotkalo	T. Trumpeš	-	výběr básní
11. 3.	NABOSO	Bratři Mrštkové	Maryša	T. Trumpeš	-	-
30. 3. - 1. 4.		V. Národní přehlídka sokolských ochotnických divadel - Naboso uvedlo hru Maryša				
23. 10	OD OS	J. J. Lassayques	Velká Zebra	L. Slezák + K. Kronková		J. Vašek, Machálek, účast na Hobbliku
2008						
7. 2.	OD OS	Výroční členská schůze				
14. 3.	OD OS	Ukončení občanského sdružení - vstup do Sokola				
12. 4.	NABOSO	Gabriela Preisová	Gazdina Roba	T. Trumpeš	-	Divadelní Děčín
1. 5.	OD Sokol	Petr Markov	Zvonokosy	M. Konečný	P. Křivinka	přeložil J. Zaorálek
2009						
12. 4.	NABOSO	G. Preisová	Její Pastorkyňa	T. Trumpeš	M. Nerud	-
3. - 5. 4.	Sokol	VI. národní přehlídka Sokolských ochotnických divadel v Boskovicích - Uvedena hra Zvonokosy				
21. 6.	OD Sokol	J. Graham	Hexenschus	L. Slezák	-	scéna J. Vašek - účast na Hobbliku
2010						
29. 10.	OD Sokol	R. Thomas	Tomádo	L. Slezák	-	scéna J. Řezníčková - účast na Hobbliku
2011						
11. 3.	NABOSO	Vít Ondráček	Nejlepší ztvárnění vedlejší role	T. Trumpeš.	hudba Lukáš Koudelka	-
1. - 3. 4.	Sokol	VII. národní přehlídka sokolských ochotnických divadel. Boskovice - OD Sokol uvedlo Tomádo.				
28. 4.	OD M. Kon.	J. Brdečka	Limonádový Joe	M. Kubec j. h.	Puzzle Jazz	choreogr. Marie Tanča Tanciny
7. 4.	NABOSO	Jáchym Topol	Uvařeno	T. Trumpeš		účast na Volyni a Hronově 2012
22. 1.	OD Sokol	P. Haudecour	Mátový, nebo citron	J. Řezníčková	-	-
9. 6.	NABOSO	T. Trumpeš	Čím se odplatím hospodinu ...	autorské čtení	-	vzpomínky na Karla Boháčka
2013						
3. 3.	OD Sokol	Neil Simon	Řeči	J. Řezníčková	-	J. Řezníčková

Jiří Bušina
Boskovické divadlo II
1992 - 2013

Fotografie: archiv ochotnického divadla, archiv RN Boskovicko

Nákladem 500 kusů
vydala
Tělocvičná jednota Sokol Boskovice,
kterou finančně podpořilo Město Boskovice a firmy Antikvariát Antik, Auteco BS, s.r.o.,
Bodos, a.s., Foto Drápal, Láník, s.r.o., Sešite, s.r.o.

Vytiskla Tiskárna Helbich, s.r.o.

Boskovice 2013